

7

ትዕግሥት ጽኑ የሆነ የልብ እረፍት

“የመንፈስ ፍሬ ግን..... ተዕግሥት.....ነው” (ገላት. 5፥22)።

“ትዕግሥትን ልበሉ ያለህ በርሳችሁ ትዕግሥትን አድርጉ ማንም ባልን ጀራው ላይ የሚንቀፈው ነገር ካለው ይቅር ተባብሩ...” (ቆላስይስ 3፥13)።

በሕይወታችን መለማመድ አለቸጋሪና ከባድ ከሚሆኑብን ነገሮች መካከል እንደኛውና ትልቁ “መታገስ” ነው። የመንፈልገውን ነገር ወዲያው ካላገኘን የሚቆረቁረን ነገር ወዲያው ካልተወገድልን የነፃነት ሰው እጸፋውን ቶሎ ካልመለስንለት እግዚአብሔርን ለምነው ወዲያው ካልሰጠን “ከእንግዲህ መኖር አልፈልግም! ቶሎ ወደ ቤቴ ውሰደኝ” ለማለት የሚቃጠን ብዙዎች ነን። ማናችንም ትዕግሥተኛ ሆነን አልተወለድንም። ቢሆን ኖሮ ሕጻን ልጅ የሚፈልገውን ወዲያው ማግኘት ሲያቅተው “እሪ!” ብሎ ባልጮኸም ነበር። ሩጫ፤ እሽቅድምድም፤ ጥድፊያ በበዛበት፤ እንዲሁም “ገዜ ገንዘብ ነው” በሚባልበት ዓለም ውስጥ፤ ለው በመኖር ራሱን ካላለማመደ፤ ትዕግሥ

ትን በቀላሉ መማር አይችልም። በጸሎት ትዕግሥተኛ መሆን የምንችል ቢሆን ኖሮ፤ ትዕግሥት ማጣት የሚያስከፍለንን ዋጋ ለስምናውቅ፤ የእኔና የእናንተ ጸሎት ቀንና ማታ “ትዕግሥትን ሰጠኝ” የሚል ይሆን ነበር።

ሐዋርያው ጳውሎስ “ትዕግሥትን ልበሉ” በማለት የቆለሰያስ ቤተ ክርስቲያን አማኞችን ይመክራል። መልዕክቱ እነርሱን ብቻ ሳይሆን፤ እኛንም ይመለከታል። ይህንን ምክር ለንሰማ ወደ አዕምሯችን የሚመጣው ጥያቄ “ትዕግሥትን እንዴት መልበስ እንችላለን?” የሚል ነው። ትምህርት ቤት ገብተን የምንማረው፤ መጽሐፍት እንብብን የምናውቀው ሳይሆን፤ በዚህ ዓለም ውስጥ በመኖር በሕይወታችን የምንለማመደው ነው። የምንለማመደውም እግዚአብሔርን በባሕሪው መስሎ ለመኖር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ዘጠኙን የመንፈስ ፍሬ ገላትያ 5፥22-23 ላይ ሲዘረዝር ዝም ብሎ ሳይሆን፤ የትኛው መቅደም፤ የትኛው መከተል እንዳለበት ከእግዚአብሔር መመሪያ እግኝቶች ይሆናል ብለን እንገምታለን። “ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም”፤ እነዚህን ከገለጸ በኋላ “ትዕግሥትን” ቀጥሎ ጻፈ። በሕይወታችን ፍቅር፤ ደስታና ሰላም ካለን “ትዕግሥት” ይኖረናል። ለጠታዎቹ ልክ በዚህ ዓይነት አንዱ ከሌላው ጋር የተያያዙ ሲሆኑ፤ ለሁሉም መጀመሪያው “ፍቅር” ነው።

ትዕግሥት ደካማነት አይደለም። በአዲስ ኪዳን ዘመን ለነበሩት ግሪኮች ትዕግሥት ደካማነት እንጂ ብርቱነት ሆኖ አይታይም ነበር። ግሪኮች “ክላቅሙ በላይ ሲጫንበት ዝም የሚል አህያ ብቻ ስለሆነ፤ ትዕግሥት የአህያች ብቻ የመልካም ምግባር ጸጋ ነው” ይሉ ነበር። ለእኔና ለእናንተ ትዕግሥት ደካማነት ይሆን? አልፎ የመጣሁበትን የግል ሕይወቴን ሥጋዊ በሆነ መነጽር ለመረምር፤ በትዕግሥት ተሞልቼ ያሳለፍኳቸውን ዓመታት ወደ ኋላ መለስ ብዬ ለመለከት ግሪኮች እንደሚሉት “አህያ” የሆነኩ መስሎ ለለሚታየኝ እጅግ በጣም ያሳፍረኛል። ትዕግሥተኝነቴን እያተው፤ በእግራቸው የረጋገጡኝን፤ የጨፈላለቁኝንና የተረማመዱብኝን ሳለታውስ ውስጤ ይቆጣል። ራሴን መታዘብ ብቻ ሳይሆን፤ ራሴን እጠላዋለሁ። ይህን ዓይነት ስሜት የሚለማው ሥጋዊ እኔነቴን ነው። በሌላው በኩል ደግሞ በመንፈሳዊ መነጽር ሕይወቴን ለመረምር፤ ትዕግሥት በማጣት “ይህንና ያንን አበላሽሁ” በማለት ሕሊናዬን የሚቆረቁረኝ ትልቅ ነገር ስለሌለ፤ በጣም ደስ ያለኛል። የሚታየኝ “አህያነቴ” ሳይሆን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “ትዕግሥት”፤ የክርስቶስን ቁንጅና በሕይወቴ እንዲያንጸባርቅ መሣሪያ መሆኔን ነው።

ትዕግሥት ግሪኮች እንደሚሉት “አህያነት” ማለት አይደለም። ያለአግባብ ሲረግጡን፤ ሲቀጠቅጡን፤ በላያችን ላይ አተላ ሲያፈሱብን ዝም ማለት

አህያነት እንጂ ትክክለኛው ዓይነት "ትዕግሥት" አይደለም። ከላይ የገለጽናቸው ክፉ ነገሮች ሲደርሱብን ዝም ካልን ግን፤ በእርግጥ የአህያነት ጠባይ ማባየታችን እንጂ ትዕግሥተኞች መሆናችን አይደለም። በማወቅም ሆነ ባለማወቅ እግራችን ላይ ቆማ የሚጨፈልቀንን የሚያሳምመንን "እግራ ላይ ነው የቆምከውን አግርህን ከእግራ ላይ አንሳ" አለማለት፤ "አህያነት" እንጂ "ትዕግሥተኛነት" አይደለም። ንጉሥ አካብ በኤልያስ ተቆጥቶ "እስራኤልን የምትገለባብዋለህ አንተ ነህ?" አለው። ኤልያስ ፈርቶ ንጉሥ አካብን ዝም በማለት ፈንታ፤ "እስራኤልን የምትገለባብዋለህ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትታችሁ በዓልን የተከተላችሁ አንተና የአባትህ ቤት ናችሁ እንጂ እኔ አይደለሁም" አለው (1 ነገሥት 18፥17-18)። ክፉን በክፉ መመለስ የሚችሉና፤ እንዲሁም ክፉ ሊደረግባቸው ዝም የሚሉ፤ ሁለቱም የሚያሳዩት ብርታታቸውን ሳይሆን ደካማነታቸውን ነው።

1. በትዕግሥት መጠበቅ መጨረሻው ያማረ ነው

አስቻለችና በእውቀቱ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሕይወታቸውን በቅድስና ለመምራት የሚፈልጉ በሕይወታቸው የክርስቶስ ቁንጅና የሚታይ ባቸው ባልና ሚስት ናቸው። ብዙ ልጆች ወልደው ማሳደግ ቢፈልጉም፤ የነበራቸው እንደ ልጅ ብቻ ነበር። እንዲሁ ልጃቸውን ታከለን በጣም ይወዱ ታል። ይሁን እንጂ አንድ ልጅ በመሆኑ እጨማልቀው ማሳደግ የማይፈልጉ በጣም ጠንቃቃ የሆኑ ወላጆች ናቸው። የክርስትናን ሕይወት በጥሩ ሁኔታ በመኖር ለልጃቸው መልካም አርአያ ለመሆን ከፍተኛ ጥረት ያደርጉ ነበር። ታከለ ከህጻንነት ዕድሜው ጀምሮ የእግዚአብሔርን ቃል እንዲያውቅ፤ በቅድስና ከእግዚአብሔር ጋር እንዲራመድ ከለንበት ትምህርት አስተማሪዎቹና ከወላጆቹ የሚበቃውን ያህል ያገኘ ነበር። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን በቃሉ እጥንቷል። አብረውት የሚጫወቱት ልጆች ወይም ጓደኞቹ ክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ ያደጉ ናቸው።

ታከለ እሥራሦስት ዓመት እስኪሆነው ድረስ በጣም የተወደደና የተመሰገነ ልጅ ሆኖ አደገ። ነገር ግን ልክ እሥራሕን ለራት ዓመት ሲሞላው፤ በጠባይ አንዳንድ ለውጦች ይታይበት ጀመረ። የትምህርት ቤት እስተማሪዎቹ በታከለ ላይ የሚያዩትን መጥፎ ጠባይ ለወላጆቹ ቢገልጡም፤ አስተማሪዎቹን ቀርበው በማነጋገር ፈንታ "እከሌ እኔን አይወደኝም... በጥቃቅኑ ምክንያት ሁሉ እኔን ይቀጣኛል..." እያለ የሚነግራቸውን ያምኑና ይቀበሉ ነበር። የዕለቱን ትምህርት ጨርሶ ወደ ቤቱ መግባት ሲገባው እያረፈደ ሲመጣ፤ እውነት

ነት የሌለው ምክንያት በመሰጠት ወላጆቹን ማሳመን ቻለ። የታከለ ጠባይ ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተበላሸ ሲመጣ ወላጆቹን ማባሰብ ጀመረ። ሁኔታው እየተበላሸና እየከፋ ሲመጣ መገለፅ መምከር፤ መቅጣት፤ አንዳንድ ነገር በመከልከል "እባክህን ራስህን አሻሽል" ብሎ በመለመን ጠባይን ለማስተካከል ቢሞክሩም ምንም ነገር ሊሠራላቸው አልቻለም። ከአንዳንድ ጓደኞቹ ጋር እንዳይገናኝ ቢሞክሩም ያም ከመጥፎ ጠባይ ሊመልሰው አልቻለም። እስቻለችና በእውቀቱ "እንዲሁ ልጃችን ከሚበላሽ፤ አካባቢው ይሆናል" ብለው በማብብብ ቤታቸውን ሸጠው ሌላ ከተማ ሄዱ። ያም የልጃቸውን የታከለን ጠባይ ሊለውጥ አልቻለም። ኢትዮጵያ ለመላክ ፈልገው "ክፉ ነገር የደረሰበት እንደሆነ የዘላለም ጸጸት ይሆንብናል" ብለው በመፍራት በሀሳቡ እልገፉበትም።

በመጨረሻ ለቤተሰቡ ቅርብ ለሆነ አንድ ወዳጃቸው የታከለን ችግር ምንም ሲያስቀሩ ሁሉንም ገላልጠው ነገሩት። ያም ወዳጃቸው ያደረጉትን ጥረት ሁሉ ከለማ በኋላ የሚለማውን ነገራቸው። "አንዱን ልጃችሁን በምን ዓይነት ሁኔታ እንዳሳደጋችሁት አውቃለሁ። ወላጆች ለልጆቻቸው ማድረግ ካለባቸው ነገር ምንም ላታስቀሩ መሰጠት ከምትችሉት በላይ ሰጥታችሁ፤ እንደ ክርስቲያን ወላጆች ልጃችሁን በቅድስና ለማሳደግ እንደጣራችሁ እኔ ምስክር ነኝ። ለልጃችን ይህን አላደረግንም ብላችሁ የምትጸጹበት ነገር ይኖራል ብዬ እላለሁም። የተቻላችሁን ሁሉ አድርጋችኋል። እዚህ ደረጃ ላይ የሕይወቱን አቅጣጫ ወሳኝ ታከለ ራሱ ነው እንጂ፤ እናንተ አይደላችሁም። እሁን አስራ ስምንት ዓመት ስለሆነው የፈቀደውን ለማድረግ ሙሉ መብት አለው። እርሱ ለማድረግ የሚወስነውን ከመቀበል በስተቀር ሌላ ምንም ማድረግ አትችሉም" አላቸው። አስቻለችና በዕውቀቱ ለልጃቸው ከመጸለይ፤ ፍቅራቸውን እየሰጡ በትዕግሥት ከመጠበቅ በስተቀር ሌላ ምንም ዓይነት ምርጫ አልነበራቸውም። ታከለ ጓደኞቹ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርታቸውን ጨርሰው ኮሌጅ ሲገቡ፤ እርሱ ግን 11ኛ ክፍል እያለ በመጥፎ ጠባይ ምክንያት ከትምህርት ቤቱ ተባርቶ እቤት ተቀመጠ። ወላጆቹ ይህንን እያዩ ውስጣቸው በሀዘን ተሞልቶ፤ ለልጃቸው ጠባይ መበላሸት ምክንያት እግዚአብሔር እንዳደረገው በማሰብ በእግዚአብሔር ላይ ቅሬታ እየተፈጠረባቸው መጣ። በመጨረሻም አስቻለችና በዕውቀቱ "ልጄን እንዲህ ያደረግኸው አንተ ነህ... አንቺ ነሽ" በማለት፤ እርሷ በርሳቸው በመካሰሳቸው፤ ትግራቸው ሊፈርስ የቀረው ትንሽ ነበር።

በመጨረሻ፤ አስቻለችና በዕውቀቱ "መፍትሄ የምናገኘው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው" ብለው በማመን፤ በጸምና በጸሎት እየተጉ በትዕግሥት እግዚአብሔርን መጠበቅ ጀመሩ። መውቀሱን፤ ማማረሩን፤ መራገሙን እቁመው

ነምንጊዜውም የበለጠ ፍቅራቸውን ለልጃቸው መግለጽ ጀመሩ። በየቀኑ የልጃችንን ለውጥ የምናየው ዛሬ ይሆን?" በማለት ይጠብቁ ነበር። በዚህ ዓይነት ብዙ ቀናት ብዙ ሳምንታት ብዙ ወራት አለፈ። ምንም የሚያዩት ለውጥ አልነበረም። በዚህ ዓይነት አምስት ዓመት አለፈ። ጓደኞቹ የኮሌጅ ትምህርታቸውን ጨርሰው ሥራ ጀምረው ትዳር መሥርተው ልጆች ወልደው ወላጆቻቸውን አያት አድርገዋል። ታከለ ግን አይማርም፤ አይሠራም። አንድ ክፍል ውስጥ ቀኑን ሙሉ ተኝቶ ያሳልፋል። ወላጆቹ ይህንን እያዩ በትዕግሥት አግዚአብሔርን መጠበቅ እያቃቃቸው የመጣ ይመስል ነበር። ይሁን እንጂ፤ "በጌታ ተስፋ አንቆርጥም" ብለው በትዕግሥት መጠበቃቸውን ቀጠሉ። አንድ ቀን የዕለት ሥራቸውን ጨርሰው ቤታቸው ሲገቡ፤ ከዚህ በፊት ለምተውት የማያውቁትን ዓይነት ድምጽ ለሙሴ የለሙት የጸሎት ጨከት ስለ ነበረ፤ ከልጃቸው ከታከለ በስተቀር ሌላ ሰው ስላልነበረ፤ ያ የጸሎት ጨከት ከታከለ ይወጣል ብለው ለላላመኑ፤ አውነት ነው ብለው መቀበል አቃቃቸው። የታከለን መኝታ ቤት ከፍተው ሲገቡ፤ ታከለ ወለሉ ላይ በደረቱ ተኝቶ ለቅሰቅ ብሎ አያለቀሰ ይጸልይ ነበር። ከተኝበት ወለል ብድግ ብሎ አንዴ የእናቱን፤ አንዴ የአባቱን አግር አያቀፈ፤ "...እግዚአብሔርን በደልኩ፤ እናንተን ወላጆቼን በደልኩ..." ጌታ ይቅር ብሎኛል፤ እናንተም ይቅር በሉኝ" አያለ ያለቅሰ ነበር። አስቻለችና በዕውቀቱም መሬት ወድቀው አብረውት ያለቅሱ ነበር።

ታከለ የለውጡ ምክንያት የወላጆቹ ጸሎት፤ የወላጆቹ ዕንባ መሆኑን አውቆ ፍቅራቸውን ሳይቀንሱበት፤ ወደ እግዚአብሔር ስለ ጨከሉት አመሰግናቸው። ጊዜ ሳይፈጅ ቀደም ሲል የጣላቸውን መጽሐፍ አንስቶ ራሱን ለ12ኛ ክፍል መልቀቂያ ፈተና ማዘጋጀት ጀመረ። ፈተናውን ተፈትኖ በጣም ጥሩ በሆነ ውጤት አለፈ። ታዋቂ የሆነ ዩኒቨርሲቲ ተቀብሎት የኢንጂነሪንግ ተማሪ ሆነ። አራት ዓመት የሚፈጀውን ትምህርት በሦስት ዓመት ጨርሶ በከፍተኛ ደሞዝ ከአንድ ትልቅ መሥሪያ ቤት ተቀጠረ። ጊዜ ሳይወለድ ትዳር መሥርቶ በማዘጋጀት አራት ልጆች ወለደ። ህልም መስሎ ይታያቸው የነበሩትን ወላጆቹን የአራት ልጆች አያት አደረጋቸው። አስቻለችና በለውቀቱ ልባቸው በትዕግሥት ለለተሞላ፤ በልጃቸው መጥፎ ጠባይ ተቆጥተው ክፉ ነገር አሳደረጉበትም። እግዚአብሔርን አምነው ለረጅም ጊዜ በትዕግሥት ተሞልተው፤ የጌታ ክንድ በልጃቸው ሕይወት አስከፊ ፍርሰጥ ጠቁ። እግዚአብሔርም ትዕግሥታቸውን አከበረ። ዘማሪው፤ "እግዚአብሔር አንዲረዳኝ በትዕግሥት ተጠባበቅሁት። አርሱም ጨከቱን ስምቶ ልመናዬን ተቀበለኝ" አለ (መዝ. 40፥1) አስቻለችና በዕውቀቱ ባለፉበት ሕይወት እያለፋ

ችሁ ይሆን? ጌታን በትዕግሥት ጠብቁት፤ በእናንተና በልጆቻችሁ ሕይወት ጌታ ተአምር መሥራት ይችላል።

2. ትዕግሥት ምንድነው?

ግሪኮች ትዕግሥትን "ማክሮ-ቱሚያ" (macrothumia) ይሉታል። ሁለት ቃላት የያዘ ነው። አንደኛው "ማክሮ" (macro) ሲሆን ትርጉሙም፤ ረጅም ማለት ነው። ሁለተኛው "ቱሚያ" (thumia) ሲሆን ትርጉሙም "ጠባይ" ማለት ነው። ስለዚህ "ማክሮ-ቱሚያ" ማለት ቁጣውን (ንዴቱን) ለመግለጽ ረጅም ጊዜ የሚወስድበት ማለት ነው። አንዳንድ ሰዎች ቶሎ ይቆጣሉ። ይህም ማለት ትዕግሥት የላቸውም ማለት ነው።³³ እግዚአብሔር አኔና እናንተ በዓለም ውስጥ የሚያጋጥሙንን ችግሮች ታግሰን ማለፍ የምንችልበትን አቅም ለሁላችንም ለጥቶ ፈጥሮናል። ትዕግሥት፤ በኑሯችን ልዩ ልዩ ፈተናዎች ወይም ችግሮች ሲያጋጥሙን ብሎታችን ከመሰመር ባይወጣ፤ አንዲሁም ተስፋ ባንቆርጥ እንድናልፍ የሚያስችለን ኃይል ነው። ትዕግሥት ማለት አግባብ ባልሆነ መንገድ ጥቃት ሲደርስብን ተስፋ ቆርጦ ከሕይወት ትግል አለመውጣት ነው። በሕይወታችን ሦስት ዓይነት "ትዕግሥት" ያስፈልገናል።

- 1ኛ/ ከሰው ጋር በሚኖረን ግንኙነት፤ ጠብ የሚያነሳውን ሰው አጻፋውን መመለስ ተገዢ ቢሆንም፤ ሳይበቀሉ ለማለፍ ትዕግሥትን ይጠይቃል።
- 2ኛ/ በመከራ ወይም ጎጂ በሆነ ሁኔታ ውስጥ ስናልፍ፤ ተስፋ ባንቆርጥ ለመቆም ትዕግሥት ያስፈልገናል።
- 3ኛ/ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ይዞ ለመጠበቅ ትዕግሥት ያስፈልገናል።

አንዳንዶች የሚያጋጥማቸውን ፈታኝ የሆኑ ነገሮችን ታግሎ ማለፍ ከባድ አይሆንባቸውም። ምክንያቱም ታግሎ ለማለፍ ኃይሉን ወይም ችሎታውን የሚያገኙት ከራሳቸው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ሰላሚያገኙት ነው። በመን ፈሰ ቅዱስ አማካኝነት እግዚአብሔር በውስጣችን ሲኖር፤ የእርሱ ባሕሪ በሕይወታችን ይታያል። ከባሕሪውም ውስጥ አንደኛው ትዕግሥት ነው።

³³ Trask & Goodall. The Fruit of the Spirit, Zondervan, Grand Rapid, MI, 2000.

ይህንን እውነት ጳውሎስ ሲገልጽ ግን ምሕረት ተደረገልኝ፤ ምሕረት የተደረገልኝም ኢየሱስ ክርስቶስ ወሰን የሌለውን ትዕግሥቱን ከሁሉ የባህሁ ኃጢአተኛ በሆንሁት በእኔ ላይ በማሳየት በእርሱ ለሚያምኑና የዘላለም ሕይወት ለሚያገኙ ምሳሌ እንደሆን ነው" ይላል (1 ቢጥ. 1፥16)። ምንም ያህል ብናሳካውም፤ እግዚአብሔር በእኛ ላይ ቶሎ ተስፋ አይቆርጥም። እኛ የእርሱን ምሳሌነት እንድንከተል ለለሚፈልግ ለእያንዳንዳችን እግዚአብሔር ትዕግሥቱን ያሳየናል። ከእኛ ጋር ተዋህዶ ባሕሪያችን እንዲሆን እኛ ድርሻችንን መፈጸም ይገባናል።

የመንፈስ ፍሬ የሆነው ትዕግሥት በሕይወታችን እንዲታይ የትዕግሥት ተቃራኒ የሆኑትን አንዳንድ አረሞችን ከሕይወታችን ነቃቅለን ማሰወገድ አለብን። ከእነዚህ ውስጥ አንደኛው "በቀል" ነው። የኅዱንን መልስን ለመጉዳት በልባችን በቀልን የምናሰላሰል ከሆነ ትዕግሥት በውስጣችን አያድግም። እንዲሁም ከሰዎች ጋር ጤናማ የሆነ ግንኙነት ሊኖረን አይችልም። ጳውሎስ "...ወንድሞቼ ሆይ! ቁጣን ለእግዚአብሔር ተዉ እንጂ ራሳችሁ አትበቀሉ፤ ምክንያቱም የምበቀልና የበቀልንም ብድራት የምከፍል እኔ ነኝ ይላል እግዚአብሔር" ተብሎ ተጽፎአል። ስለዚህ ከመበቀል ይልቅ ጠላትህን ቢርበው አብላው፤ ቢጠግሙም አጠግው፤ ይህን ብታደርግ በሐፍረት እሳት ታቃጥለሃለህ። ስለዚህ ከቆውን ነገር በመልካም ነገር እሸንፍ እንጂ በክፉ ነገር አትሸንፍ" (ሮሜ 12፥19-21) በማለት ይመክረናል። እግዚአብሔር ልሳችንን በውር የሆነውን ፍላጎታችንን ያለንበትን የሕይወት አቋም ያውቃል። በባሕሪያችን እግዚአብሔርን አየመሰልን ስንመጣ፤ ሊኅዱን የሚሞክሩትን ሰዎች ለመበቀል እጥጋቢ የሆነ ምክንያት፤ በቂ ጉልበት ቢኖረንም፤ በመበቀል ፈንታ ለእግዚአብሔር አላልፈን እንሰጠዋለን።

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው "ትዕግሥት" በሕይወታችን እንዳያድግ የሚያደርገው ሌላው አረም፤ በእግዚአብሔር ላይ እምነት ማጣት ወይም መጠራጠር ነው። ብስጭታችንም ሆነ ተስፋ መቁረጣችን የሚመጣው፤ እግዚአብሔር ስለ እኛ ግድ የሌለው ስለሚመሰለን ነው። "እግዚአብሔር የሚወደኝ ቢሆን ኖሮ፤ እንዲህ ዓይነት ሰው ያለአግባብ ሲያጠቃኝ እያየ ዝም አይልም ነበር። ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ከሆነ፤ ትዳራ ሲፈርስ፤...ከሥራዬ ስባረር...ልጄ በሀመም ሲሰቃይ እያየ ዝም አይልም ነበር?" በማለት አንዳንድ ጊዜ ምሬታችንን ስንገልጽ እንሰማለን። ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆኑን እምነን መቀበል ሲያቅቱን፤ ያኔ ልባችን በተስፋ መቁረጥ መንፈስ ይሞላል። ስለ ወደፊቱ ስናስብ ከጨለማ በስተቀር ብርሃን አይታየንም። "ሁሉም ነገር ለበካ ይሆናል" የሚለውን

የተስፋ ቃል አምኖ መቀበል ያቅተናል። ይህን ዓይነቱ ጥርጣሬ ትዕግሥታችንን ፈጽሞ የሚገድል ነው። "እግዚአብሔር በካ የሆነውን ነገር በራሱ ጊዜ ይሠራል" የሚለውን አሳብ መቀበል ሲያቅተን፤ ልባችን በተስፋ መቁረጥና በብስጭት ይሞላል። ዘማሪው በትዕግሥት መጠበቅ የሚያስገኘውን ድል ሲገልጽ፤ "እግዚአብሔር እንዲረዳኝ በትዕግሥት ተጠባብቅሁት። እርሱም ጩኸቴን ሰምቶ ልመናዬን ተቀበለኝ" ይላል (መዝ. 40፥1)።

ብዙዎች አልፈው የመጡበትን ሕይወት ወደ ኋላ መለስ ብለው ሲመለከቱ፤ ትዕግሥት በማጣት ብዙ ያበላጁቸው ነገሮች ይታያቸውና "መታገስ ብቻል ኖሮ በሕይወቴ ይሄና ያ አይደርስብኝም ነበር" ይላሉ። በሥራቸው ላይ ያጋጠማቸውን አንዳንድ ችግሮች መታገስ አቅቷቸው ከሥራቸው በገዛ ፈቃዳቸው ተፈናቅለው ሥራ ፈት ሆነው የቀሩ፤ ትዳራቸው ውስጥ አንዳንድ አለመግባባት ተፈጥሮ አነዚያን ሁኔታዎች ታግሶ ማለፍ አቅቷቸው ለትዳራቸው መፍረስ ለልጆቻቸው መበተን ምክንያት በመሆናቸው የሚያዝኑ ብዙዎች ናቸው። እንዲሁም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የሚያጋጥማቸውን አንዳንድ ፈተናዎችን ታግሶ ማለፍ አቅቷቸው ወደ ኋላ የተመለሱ፤ የደህንነት ደስታ የሸሻቸው ብዙዎች ናቸው። ሁላችንም በሕይወታችን አልፎ አልፎ አንዳንድ ችግሮች ሲያጋጥሙን፤ "አሁንስ በቃኝ" የምንልባቸው ሁኔታዎች አሉን። የሥራ አለቃችን "በዚህ ጊዜ ይድረስ" ብሎ የሰጠንን ሥራ በጊዜው ማድረስ አቅቶን የተቆጣን እንደሆነ ሌላ ሥራ የምንፈልግ፤ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሽማግሌዎቹ አንዱ፤ ያልጠበቅነውን ዓይነት አስተያየት ከሰጠን ቤተ ክርስቲያን ለመቀየር የሚቃጣን፤ ከትዳር ጓደኞችን ጋር በአንዳንድ ነገር መስማማት ሲያቅቱን፤ ከቤታችን ሽሽተን ለመኖር ውሳኔ የምናደርግ አንጠፋም። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው "ትዕግሥት" በሕይወታችን ሲኖር ግን፤ ንዴታችን፤ ተስፋ መቁረጣችን ከመስመር የወጣ ውሳኔ እንዳናደርግ ይጠብቀናል።

በሕይወታችን አንዳንድ ችግር ሲያጋጥመን፤ በውስጣችን የተለያየ ስሜት ይለማናል። አንደኛው፤ ውስጣችን በቁጣ ወይም በንዴት ይሞላና ትክክል ያልሆነ ውሳኔ እንድናደርግ እንገፋፋለን። ቁጣችን ከመስመር እንዳይወጣ፤ ኅዳን በምንለው ሰው ላይ የበቀል እርምጃ አንዳንወስድ የሚጠብቀን፤ እንዲሁም ሞኝነታችንን የሚሸፍንልን ትዕግሥት ነው። ሠለሞን "ትዕግሥተኛ ብትሆን አስተዋይ መሆንህን ትገልጣለህ፤ ቁጡ ብትሆን ግን ሰንፍህህን ታሳ ያለህ" (ምሳሌ 14፥29) ያለው ለዚህ ነው። ክፉ የተደረገብን ሲመሰለን፤ ቁጣችን ከቁጥጥር የመውጣት ዝንባሌ አለው። ያስቆጣንን ሰው ታግብን በማለፍ ፈንታ እጻፋውን ለመመለስ ይቃጣናል። ይህንንም ለማድረግ የሚገፋፋን፤

በተመሳሳይ ሁኔታ፣ በሌላ ጊዜ ደግመው እንዳይነሱን ማስጠንቀቂያ መስጠታችን ይሆናል። ብዙ ጊዜ ግን ቀላሉን ነገር በጣም ከባድ እና ደርግዋለን። ባለማወቅ ወደፊት ሊኖረን የሚችለውን የዕርቅ ድልድይ አስቀድመን እናቃጥላለን። ግፍ ተሰራብን ስንል፣ የገንዘብ አቅማችን ጠባብ ሊሆንብን፣ በየአቅጣጫው ውጥረት ሲደርስብን፣ ብዙ ጊዜ የተሰፋ መቁረጥ ስሜት ይሰማናል። በዚህ ምክንያት ነው በዓለም ዙሪያ ራሳቸውን የሚገድሉ ሰዎች ቁጥር በየጊዜው እየጨመረ ሲመጣ የሚታየው። አንዳንዶቻችን በድሎናል ብለን የምንለውን ሰው በቁጣ ተሞልተን አጸፋውን ለመመስሰ ስንሞክር፣ በተሰፋ መቁረጥ መንፈስ ተሞልተን አንዳንድ እርምጃዎችን ስንወስድ፣ ችግሮቻችንን የምናቃልል ይምስለን እንጂ፣ ችግሮቻችን እንዳሉ ናቸው። ስለዚህ በተለያዩ አቅጣጫ ትዕግሥት ያስፈልገናል።

2-1. ከሰው ጋር አብረን ለመኖር ትዕግሥት ያስፈልገናል፤

ትዕግስት ከሚያስፈልገን ሁኔታዎች ውስጥ አንደኛው፣ ከሰው ጋር በሚኖረን ግንኙነት ውስጥ ነው። ሁላችንም ኃጢአተኞች ስለሆንን አብረን ስንኖር፣ ስንቀራረብ አርሶ በርሳችን መጋጨታችን፣ መጋፋታችንና መቋሰሳችን አይቀርም። ጠባያችን፣ ፍላጎታችን፣ የምንወደውና የምንጠላው ፍጹም የተለያዩ ስለሆነ የማንሰማግባቸው ነገሮች መኖራቸው አይቀርም። ትዕግሥትን ከሚጠይቁ ልዩ ልዩ ሁኔታዎች መካከል አንደኛውና ትልቁ በስዎች መነሳት ሲደርስብን ነው። በቅርብም ሆነ በሩቅ የምናውቃቸው ሰዎች አውቀውም ሆነ ሳያውቁ ሲጎዱን፣ ሆኖ ብለው ሲያሳድዱንና ሲያስቀይሙን ውስጣችን በቀላሉ ይቀየማል። መቀየም ብቻ ሳይሆን በውስጣችን ጥላቻና መራራነት መብቀል ይጀምራል። ታግስን በማለፍ ፈንታ እነርሱን የምንበቀበልበትን መንገድና ዘዴ አዕምሯችን ማስላሰል ይጀምራል። የታወቀው ስዕሉ ሊኖር ይገባል። “የመጨረሻው ዕራት” ብሎ የሰየመውን ስዕሉን በመሳል ላይ አያለ ከአንድ በጣም ከሚወደውና ከሚቀርበው የቅርብ ጓደኛው ጋር ተጣላ። ልቡ በጓደኛው በጣም ስለተነሳ ሊበቀለው ፈልጎ በስዕሉ ውስጥ ያን ጓደኛውን እንደ “ይሁዳ አስቆሮቱ” አድርጎ ሳለው። ይሁዳን አድርጎ የሳለው ያን የተጣላውን ጓደኛውን እንደ ሆነ በአካባቢው የነበሩት ሁሉ ስዕሉን ሲያዩ አወቁ። ቀጥሎ ያን ውብ የሆነውን የኢየሱስን መልክ ለመሳል ቢሞክር ፈጽሞ አቃተው። በዚያ ጓደኛው ላይ በያዘው ቅሬታ መራራነትና የበቀል መንፈስ ሆኖ የኢየሱስን መልክ ለመሳል ቢሞክር ፈጽሞ አቃተው። በዚያ ጓደኛው ላይ የያዘው ቅሬታ መራራነትና የበቀል መንፈስ የኢየሱስን መልክ እንዳይሰል እንቅፋት እንድንሆንበት ስለተረዳ ወዲያው የይሁዳን መልክ ከስዕሉ አጠፋ።

አኛም በመራራነትና በበቀል ቀለም የሚጠሉንን ሰዎች መልክ በልባችን ብራና አስከላልናቸው ድረስ የጌታ ቁንጅና፣ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን በግልጽ ማሳየት አንችልም። አግዚአብሔር ትዕግስታችንን ሊፈትን፣ ወይም ትዕግሥትን እንዲያስተምሩን “መስቀል” የሚሆንብንን ሰዎች ብዙ ጊዜ አጠገባችን የሚያስቀምጣቸው ጊዜ ይኖራል። በተለይ ያቀረብናቸው፣ የወደድናቸውና ያመንናቸው ሰዎች በልዩ ልዩ ምክንያት ሲጎዱን መታገስና ይቅርታ መስጠት ያስችላቸዋል። በሌላው መረገጥ፣ መገፋት ከባድ ቢሆንም ታግሶ ማለፍ፣ ወይም ይቅርታ መስጠት ግን የአግዚአብሔርን ልብ የሚነካ፣ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “እርሶ በርሳችሁ ታገሡ፤ ከእናንተ አንዱ በሌላው ላይ ቅር የተሰገበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባለ፤ ከርሶቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ይቅር በሉ” (ሲል ይመክረናል (ቆሊ. 3፡13)።

በትዕግሥተኝነቱ ከማንኛውም ሰው የበለጠ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጴጥሮስ ይህንኑ እውነት ሲገልጽ፣ “እርሱም ኃጢአት አላደረገም፤ ተንኮላም በአፉ አልተገኘበትም። ሲሰድቡት መልሶ አልተሰደበም፤ መክራንም ሲቀበል አልዛተም፤ ነገር ግን በጽድቅ ለሚፈርደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ” (1 ጴጥ. 2፡22-23) ይላል። ደቀ መዛሙርቱ የተለያዩ ጠባይ ቢኖራቸውም ኢየሱስ ሁሉንም እንደ ጠባያቸው በትዕግሥት ይይዛቸው ነበር። ተቀናቃኙ ስምዖን የሮማውያን የጭቆና አገዛዝ የሚያንቀጠቅጠው፣ ለሮማውያን የሚገዛ ባንዳ ሲያይ ዓይኑ ደም የሚለብሰው፣ የሮም ቀረጥ ስብሳቢ ከነበረው ከማቴዎስ ጋር ኅብረት ይፈጥራል ብሎ መገመት የማይታስብ ነበር። ይሁን እንጂ ስምዖንና ማቴዎስ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት በመሆናቸው የተቀራረበ ግንኙነት እንደነበራቸው እናስታውሳለን።

እኔና እናንተ ትዕግሥት ከባሕሪያችን አንዱ አንዲሆን ከፈለግን፣ ትዕግሥትን የሚጻረረውን ባሕሪ ከሕይወታችን ማስወገድ አለብን። አንዳንድ ጊዜ በሌላው ላይ እንድንቆጣ የሚያደርገን በቂ ምክንያት ሊያጋጥመን ይችላል። ይሁን እንጂ በትዕግሥት ተሞልተን ያስቆጣንን ሰው በፍቅር ዓይን ልናየው ይገባል። ሙሴ የአግዚአብሔርን ታጋሽነት በተደጋጋሚ ያየ የእስራኤል መሪ ቢሆንም፣ የእስራኤል ሕዝብ አግዚአብሔርን ባለመታዘዝና ባለመተማመኑ ምክንያት አንዳንድ ጊዜ ትዕግሥት በማጣት ይሰላጭባቸው ነበር (ዘኁ. 20፡10-11)። ሕዝቡ የጠየቀውን ውሃ እንዲያገኙ አለቱን አንዲናገረው እግዚአብሔር ሙሴን አዝዞት ነበር። ሙሴ ግን ከመበላጩና ትዕግሥት ከማጣቱ የተነሳ አስቱን በበትሩ ያልታዘዘውን አድርጎ እግዚአብሔርን እንዳስቆጣው፣ በዚህም ምክንያት ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዳይገባ እንደሆነ እናስታውሳለን።

"ትዕግሥተኛ ናቸው" የሚባሉትም በዎች ትዕግሥተኛነታቸው ገደብ ያለው በመሆኑ ለመታገሥ አቅም የሚያጡበት ትዕግሥታቸው ተሟጦ የሚያልቅበት ጊዜ አለ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን ሙሴ ነው። አግዚአብሔር ያደነቀው ትሁት በው ቢሆንም፤ አልፎ አልፎ ትዕግሥተ ቢበ በመሆኑ ምክንያት ብዙ ነገሮችን ያበላሽ ነበር። በዚህ አቅጣጫ ሁላችንም ደካማዎች ስለሆንን የአግዚአብሔር ዕርዳታ ያስፈልገናል። ትዕግሥታችን ተሟጦ ሲያልቅ፤ ጥቂቱ ነገር ሲያስቆጣንና ተስፋ ሲያስቆርጠን እናያለን። በበዎች ላይ ያለን ትዕግሥት ተሟጦ እንዳያልቅ የሚረዳን ያስቆጡንን ሰዎች አያሱ በሚያያቸው ዓይን ማየት የቻልን እንደሆንን ነው። አያሱስ እንደሚያያቸው አድርገን ካየናቸው፤ ምክንያታቸውን የመረዳት አቅም ይኖረናል። ባልና ሚስት አብሮ ለመኖር፤ ወላጆች ልጆቻቸውን ለማሳደግ፤ አሠሪዎች ከሠራተኞቻቸው ጋር በሥራ ዓለም አብረው ለመቀጠል ትዕግሥት ያስፈልጋቸዋል (ቆላ. 3፡18-25)። ትዕግሥት የሚያስፈልገው በሁለቱም ወገን ላሉት ነው። የመንፈስ ፍሬ የሆነው ትዕግሥት በሕይወታችን መታየት ያለበት ከክርስቲያኖች ጋር በሚኖረን ግንኙነት ብቻ ሳይሆን፤ ከጥላውያን ጋር በሚኖረን ግንኙነትም ነው። አብረውን ከሚኖሩ፤ አብረውን ከሚሠሩት፤ አብረውን ከሚያመልኩና ከሚያገለግሉ፤ እንዲሁም ከተነሳሳቱን ሰዎች ጋር ጤናማ የሆነ ግንኙነት እንዲኖረን፤ የትዕግሥት ፍሬ በሕይወታችን ያስፈልገናል።

2-2. አግዚአብሔርን በመጠበቅ ውስጥ ትዕግሥት ያስፈልገናል፤

በሕይወታችን ትዕግስት ከሚያስፈልገን ሁኔታዎች ውስጥ ሁለተኛው፤ አግዚአብሔርን በመጠበቅ ነው። አግዚአብሔር ለጸሎታችን ከሚሰጠን ሦስት ዓይነት መልሶች ውስጥ አንደኛው፤ "ጠብቁ" የሚል ነው። በሕይወታችን ያጋጠመን አንዳንድ ችግሮቻችን መፍትሄ እንዲያገኙ በአግዚአብሔር ፊት አቅርበናቸው፤ ስረጅም ጊዜ ጸልየን የጠየቅነውን ነገር ቶሎ ማግኘት ሲያቅተን፤ ትዕግሥታችን ያልቅና አግዚአብሔርን "ጌታ ሆይ! ብዙ ጊዜ ጠብቅሁ! ብዙ ጊዜ ታገስሁ! ከዚህ በላይ መጠበቅ ስለማልቻል የራሴን እርምጃ መውለዴ ነው" ያልንባቸው፤ ይህንንም ብለን የራሳችንን እርምጃ ወስደን ችግር ላይ የወደቅንባቸው ጊዜያት ብዙ ናቸው። ትዕግሥት በማጣት ራሳችንን ችግር ላይ የጣልን እኛ ብቻ ሳንሆን፤ ከእኛ በፊት መጥተው ያለፉ ታላላቅ የአግዚአብሔር ሰዎችም አሉ። አግዚአብሔርን በትዕግሥት መጠበቅ ሲገባቸው፤ አግዚአብሔር የገባውን ተስፋ የረሳ መስሏቸው የራሳቸውን እርምጃ የወሰዱ አሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን አብርሃምና ሣራ ናቸው። ትዕግሥት በማጣት የራሳቸውን እርምጃ በመውሰዳቸው፤ ከአግዚአብሔር አሳብ

ውጪ በተወለደው በእስማኤል ምክንያት ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉ መሆናቸውን እናውቃለን። አንዳንዶቻችን እንደ አብርሃምና ሣራ አግዚአብሔር ከወሰነው ጊዜ ቀደም ብሎ እንዲፈጽም አግዚአብሔርን ለመግፋት መሞከራችንን እናውቃለን።

በሕይወታችን ሰባ ትዕግሥት መማር የሚገባን አንዱ ክፍል፤ አግዚአብሔር በሕይወታችን የሚሠራበት የራሱ ጊዜ እንዳለው ማወቅ ነው። በማንኛውም አቅጣጫ "በቃኝ! ተሸንፈህ! ማቆሚ ነው!" ከምንልበት ውሳኔ ላይ ስንደርስ፤ ያኔ ከምንጊዜውም የበለጠ በትዕግሥት አግዚአብሔርን መጠበቅ እንለማመድ። "...የእምነታችንንም ራስና ፈጽሟውን አያሱስን ተመልክተን በፊታችን ያለውን ፍጫ በትዕግሥት እንሩጥ..." (ዕብ. 12፡2)። በትዕግሥት መጠበቅ የምንችለው፤ ሁሉን ማድረግ የሚችለውን ጌታ ሙሉ በሙሉ ታምነን፤ ችግራችንን ስለርሱ አሳልፈን መስጠት የቻልን እንደሆነ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ "ያመንሁትን አውቃለሁና የሰጡሁትንም አደራ እስከዚያ ቀን ድረስ ሊጠብቅ እንዲችል ተረድቻለሁ" ይላል (2 ጢሞ. 1፡12)። ጌታ አያሱስ ከጊዜው ጋር፤ እንዲሁም ከሁኔታዎች ጋር የሚሰዋወጥ ባሕሪ ያለው ስላልሆነ፤ ስለርሱ የምንሰጠው አደራ ፍጹም አስተማማኝ ነው። "አደራውን ይጠብቃል" ብለን የምናምነው ከሆነ፤ ችግራችንን ስለአግዚአብሔር በጸሎት አሳልፈን ከሰጠነው በኋላ መልሳችንን ከእርሱ መጠበቅ አያቅተንም። ዳዊት "የሚያድነኝ እርሱ ብቻ ስለሆነ አግዚአብሔርን በትዕግሥት እጠብቃለሁ" (መዝ. 62፡1) ሲል፤ ኢሳያስ ደግሞ "በአግዚአብሔር ታምነው የሚኖሩ ግን ኃይላቸው ይታደሳል" ይላል (ኢሳ. 40፡31)።

መጠበቅ በሰው ሕይወት ውስጥ አንደኛው የተፈጥሮ ሕግ ቢሆንም፤ ለብዙዎቻችን በትዕግሥት መጠበቅ ከባድ ይሆንብናል። አግዚአብሔር አባታችን ከሆነ፤ ሌላው ቀርቶ የራስ ፀጉራችን ምን ያህል እንደሆነ ቁጥሩን ካወቀ፤ ስለ ደህንነታችን ከራሱ ክብር የበለጠ የሚያስብ ከሆነ፤ ታዲያ እኔና እናንተ ለምን እንጨነቃለን? ባህሪውን እያወቅን በእርሱ ታምነን አለመጠበቅ አግዚአብሔርን አሰማክበር ይሆናል። ብዙ ጊዜ በጭንቀታችን ወቅት በጣም አጥብቀን እንጸልይና ጭንቀታችን ጋብ ሲል ግን፤ ሁሉንም እርግፍ አድርገን አንተ ወዋለን። ወይም ከአግዚአብሔር ቀድመን ለመሄድ እንሞክራለን። በመንገዳችን ላይ "ቁም!" የሚል የቀደመ ጠራት ምልክት ስናይ፤ "ሂድ!" የሚለው አረንጓዴው መብራት ሳይበራልን፤ የራሳችንን እርምጃ ለመውሰድ የሚቃጣን ጊዜ አለ። አንዳንዶቻችን መጠበቅ አቅቶን ራሳችንን ችግር ውስጥ ያስገባንበት ጊዜ እንዳለ አንዳንዶቻችን ስለዚህ የሚያስፈልገንን እንደሚሰጠን እርሱን ተማምነን በትዕግሥት እንጠብቀው። አግዚአብሔርን በመጠበቅ ኃይላችን

እንደሚታደስ ኢሳያስ ሲገልጽ፤ “በእግዚአብሔር ተማምነው የሚኖሩ ግን ኃይላቸው ይታደሳል፤ እንደ ገሥር በከንፍ ይበራሉ፤ ይርጣሉ፤ አይታከቁም፤ ይሄዳሉ፤ አይደከሙም” ይላል (ኢሳ. 40፡31)።

እንዳንድ ችግሮች በሕይወታችን መፍትሄ እንዲያገኙ ለረጅም ጊዜ ጸልየን የጠበቅነውን ዓይነት መልስ እሳገናንም ይሆናል። እንዳንዶቻችን መታገቡ ሲያቅተን፤ እንደ አብርሃምና ሣራ እግዚአብሔር ከወሰነው ጊዜ ቀደም ብሎ እንዲፈጽም አግዚአብሔርን ለመግፋት የሞከርን እንኖር ይሆናል። “እግዚአብሔርን በትዕግሥት መጠበቅ ያስብኝ እስከ ምን ድረስ ነው?” ብለን እንጠይቅ ይሆናል? እንዳንዶቻችን ደግሞ “መጠበቁ እቃተኝ! በቃኝ!” ከምንልበት ደረጃ ላይ ደርሰን የራሳችንን እርምጃ ለመውሰድ ተቃርባን ይሆናል። በመሠረቱ ከምንጊዜውም የበለጠ እግዚአብሔርን መጠበቅ ያስብን፤ “መጠበቁ እቃተኝ” ከምንልበት ደረጃ ላይ ለንደርስ ነው። እግዚአብሔር በፊ ለገውና በመረጠው ሰዓት በሰሚሠራ፤ እኔና እናንተ የጊዜ ገደብ ለእግዚአብሔር መስጠት እቅም የለንም።

እግዚአብሔርን ከጠበቁት ሰዎች መካከል እንደኛው ዕንባቆም ነው። ዕንባቆም ከእግዚአብሔር ጋር ብዙ ኩነቶች በኋላ የጠበቀውን ዓይነት መልስ ማግኘት ሲያቅተው መጨረሻ ላይ፤ “በምሽጉ ቅጥር ሳይ ወጥቼ እጠብቃለሁ” አለ። እንባቆም በወቅቱ የእግዚአብሔር እሠራር ባይገባውም፤ ችግሩን ዘርዘሮ ካቀረበለት በኋላ መልሱን ከእርሱ ለመጠበቅ ወሰነ። እንባቆም በእምነት በመጠበቁ ትክክለኛውን መልስ ከእግዚአብሔር እገኛ። “እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መሰለ፤ በቀላሉ እንዲነበብ ራእዩን ጸፈው፤ በሰሌዳም ላይ ቅረጸው። ራእዩ የተወሰነለትን ጊዜ ይጠብቃልና፤ ስለመጨረሻውም ይናገራል” (ዕን. 2፡2-3) አለው። እግዚአብሔር ምን እያደረገ እንደሆነ በእንድ ወቅት ዕንባቆም በእእምሮው ውስጥ ጥያቄ ተፈጥሮበት ነበር። እግዚአብሔር እስራኤልን እንዲቀጡ ከለዳውያንን እንዳስነሳቸው፤ ልዩ ኃይልና ጉልበትም እንደ ሰጣቸው፤ የሚፈልገውን ዓላማ እንዲፈጽሙ ከተጠቀመባቸው በኋላ፤ በራሳቸው ኃይልና ጉልበት በመተማመን ከብሩን ለራሳቸው ለመውሰድ በመሞከራቸው፤ እነርሱንም በተራቸው እንደሚያጠፋቸው ነገረው።

እግዚአብሔር የፈለገውን ነገር ወዲያው የማድረግ ችሎታ ቢኖረውም፤ ወዲያው የማያደርግበት ጊዜ አለ። ለምን እንደሆነ እኔና እናንተ በጣም ውስን በሆነው እእምሯችን መረዳት ያቅተናል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምንም ሳይሰጠብቅ ወዲያው ያደረጋቸው ሥራዎች አሉ። ለምሳሌ፤

■ ከለማይ መና ሲያዘንብ፤

■ ቀይ ባሕርን ለሁለት ሲከፍል፤

■ በቃርሚሎስ ተራራ የኤልያስን ጩኸት ስምቶ ከለማይ አሳት ሲያወርድ ጊዜ አልወሰደም።

በሌላ ጊዜ ደግሞ ወዲያው ያሳደረጋቸው ድንቅ ነገሮች አሉ።

■ የኢያራኮን ግንብ በአንድ ጊዜ ማፍረስ ሲችል፤ ሕዝቡ ቅጥሩን ሰባት ጊዜ እንዲዞሩ ሲያደርግ፤

■ ንዕማን በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ በአንድ ጊዜ ብቻ ሊፈውሰው ሲችል ሰባት ጊዜ ወንዙ ውስጥ እንዲጠልቅ ሲያደርግ፤

■ አብርሃምን “ዘርህን አበዛዋለሁ፤ ታላቅ ሕዝብም ይሆናል፤ እባርክዝህ። ስምህንም ገናና አደርገዋለሁ፤ ስሌሎችም በረከት ትሆናለሁ” በማለት ተስፋ ቢገባለትም (ዘፍ. 12፡2)፤ ብዙ ዓመት እንዳስጠበቀው፤

■ ዓለምን ለማዳን መሲሁ ወደ ዓለም እስኪመጣ ድረስ የእስራኤል ሕዝብ እንዳንዶች ተስፋ እስኪቆርጡ ድረስ ብዙ ዓመታት እንዳስጠበቃቸው እናውቃለን።

ለምን ይሆን? ለዚህ ጥያቄ እጥጋቢ መልስ ማግኘት ቀላል አይደለም። እግዚአብሔር ለውን ያስጠብቅ እንጂ፤ ምንጊዜም አይዘገይም። በእስራኤል ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር ፈጣን የሆነ እርምጃ ባለመውሰዱ፤ ወይም በመዘወዝ ምክንያት የተበላሸ አንድም ነገር እንደሌለ እናውቃለን። እስራኤላውያን በፍልስጤማውያን ጦር ፊት አፍረው በቆሙበት ወቅት፤ ጎልያድ የእስራኤልን ሠራዊት ባስደነገጠበት ወቅት፤ ፍልስጤማውያን የእስራኤልን እምላክ ዝቅ እድርገው በተመለከቱበት ወቅት፤ ጌታ ፈጣን እርምጃ ባይወስድ ኖሮ፤ የእስራኤል ታሪክ ሌላ ይሆን ነበር። ዳዊትና ጎልያድ ፊት ለፊት ሲተያዩ፤ ጎልያድ በጦር ችሎታውና ልምምዱ በመታመን በዳዊት ላይ ባሾ ፈበት ወቅት፤ ጎልያድ ጦሩን ለመወርወር ቅድሚያ ቢኖረው ኖሮ፤ ጎልያድ ጦሩን ወርውሮ ዳዊትን ከመሬት ጋር ያጣብቀው እንደነበረ ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ፤ እንድ ለኮንድ እንኳን የማይዘወዝ ጌታ፤ ወንጭፋን የያዘውን እጅ የያዘ ጌታ፤ ሳይዘገይ እስተካከሎ በመወርወር የጎልያድን ግንባር በኃይል በመምታት ዘርሮ ጣለው።

በዚያች ቀውጢ ጊዜ፤ ጥቂት ሰኮንድ ቢዘገይ ኖሮ፤ ወይም ድንጋዩ የጎልያድን ግንባር ቢስት ኖሮ፤ ዳዊት አልቆለት ነበር። የእስራኤልም ታሪክ

የሽንፈት ታሪክ ይሆን ነበር። ብዙ ዓመት ጠብቆ ያገኘውን እንዲያቀርብ እግዚአብሔር ለአብርሃም ትእዛዝ ሰጠው። እብርሃምም ምንም ሳያመነታ፤ “ልጁ የእኔ ብቻ ስላልሆነ እናቱን ማማከር አለብኝ” ሳይል፤ ልጁን ለእግዚአብሔር መስዋዕት እድርጎ ለማቅረብ እስልላጊ የሆነውን ነገር ይዞ ወደ ሞሪያ ተራራ ወጣ። ልጁን መስዋዕት እድርጎ ለማቅረብ ወደ ሞሪያ ተራራ ጉዞ ሲጀምር፤

■ ማማሽ መንገድ ከሄደ በኋላ፤

■ ከተራራው ጫፍ ላይ ሲደርስ፤

■ መሰውያውን ሲሠራ፤

■ እንጨት በመሰውያው ላይ ሲደረድር፤

■ እንዲሁም ልጁን አሰሮ መሰውያው ላይ ሲያስተኛው፤

■ ካራውን ሲያነሳ “ብቃዬ አቁም” ሲለው ሲችል ዝም አለው።

እግዚአብሔር በዚህ ሁሉ ውስጥ ምንም አላለም። ነገር ግን ካራው የይስሃቅን እንገት ለመንካት የስኮንድ ስንጣሪ ሲቀረው፤ እግዚአብሔር አብርሐምን “ልጁን አትገነዝብ ምንም ዐይነት ጉዳት አታድርገለህ፤ እነሆ እግዚአብሔርን የምትፈራ መሆንህን ተረድቻለህ፤ ምክንያቱም አንድ ልጅህን እንኳ ለእኔ ከመስጠት አልተቆጠብህም አለው” (ዘፍ. 22፥12)።

መጠበቅ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ዕድገትንና ጽናትን ይሰጣል። እግዚአብሔር የምንፈልገውን ማንኛውንም ነገር ወዲያው ሊሰጠን ይችላል። ይሁን እንጂ፤ ሁልጊዜ የምንፈልገውን ነገር በምንፈልገው ጊዜና ሰዓት እንደ ማይሰጠን በሕይወታችን ተለማምደን እይተናል። ልጃቸው የፈለገውንና የጠየቀውን ሁሉ በፈለገው ሰዓት በመስጠት ለማሳደግ የሚሞክሩ ወላጆች ቢኖሩ፤ ልጃቸውን መጥቀማቸው ሳይሆን መጉዳታቸው መሆኑን የተረዱት አይመስሉም። እግዚአብሔርም እንደ መልካም አባት እኛ ልጆቹ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ብርቱና ጠንካራ እንድንሆን በትዕግስት መጠበቅን ያለማምደናል እንጂ “እንደፈለጋችሁት ይሁንላችሁ” እይለንም። እግዚአብሔር እንድንማረው የሚፈልገው ተልቁ ነገር፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚሠራበትን የጊዜ ክልል መጠበቅን መለማመድ ነው። የሚሠራው በእርሱ የጊዜ ክልል ውስጥ እንጂ፤ በእኛ ግፊት እይደለም። በየትኛውም የሕይወት አቅጣጫ፤ “በቃኝ፤ ተሸንፈላለሁ፤ ማቆሚያ ነው” ከምንልበት ውሳኔ ላይ ስንደርስ፤

ያኔ ከምንጊዜውም የበለጠ እግዚአብሔርን እንጠብቀው። ዘማሪው፤ “በእግዚአብሔር ታመንህ በርታህ ተስፋ አትቁረጥህ በእግዚአብሔር ታመን” ይለናል (መዝ. 27፥14)። እግዚአብሔርን በትዕግስት መጠበቅ የምንችለው፤ የተስፋውን ቃል ሙሉ በሙሉ አምነን የተቀበልን እንደሆነ ነው። ዳዊት እግዚአብሔርን በትዕግሥት በመጠበቁ ምክንያት የሆነለትን ሲገልጽ፤ “ቆይቼ እግዚአብሔርን ደጅ ጠናሁት፤ አርሱም ዘንበል አለልኝ፤ ጩኸቴንም ሰማኝ” ይላል (መዝ. 40፥1)።

ብዙዎቻችን መጠበቅን በጣም ስለምንጠላ፤ ማንኛውም ነገር ቶሎ እንዲሆን እንፈልጋለን። ትዕግሥት ማጣት፤ እግዚአብሔርን አለመተማመንና በእርሱ ተስፋ አለማድረግን ያሳያል። ጳውሎስ “የማናየውን ነገር ተስፋ ካደረግን ግን በትዕግሥት እንጠብቃለን” ይላል (ሮሜ 8፥25)። ዘማሪው ደግሞ፤ “... ሁላችንናህን ለእግዚአብሔር ዐደራ ስጥህ በእርሱ ታመንህ አርሱም ይረዳሃል” ይላል (መዝ. 37፥5)። በሕይወታችን ለመማር በጣም አስቸጋሪ የሚሆንብን ነገር፤ እግዚአብሔር የጠየቅነውን ነገር በምንፈልገው ጊዜና ሰዓት አለመስጠቱ፤ የጠየቅነውን ነገር መከልከል እንዳልሆነ መረዳት ነው። ብዙ ጊዜ በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር በጣም የተቀራረበ ግንኙነት የሚኖረን፤ ለጸሎታችን ቶሎ መልስ በማናገኝበት ጊዜ ነው። “እግዚአብሔር እየሠራ ነው፤ ዓላማውን እርሱ በፈለገው ጊዜና ሰዓት ይፈጽማል” በማለት አዕምሯችንና ተስፋችንን በእርሱ ላይ ስናሳርፍ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እናድጋለን። እንዳንድ ጊዜ ጸሎታችን የሚመለስው፤ እኛ ከሞትን በኋላ ሊሆን ይችላል። በእምነቱ በጣም የታወቀው ጆርጅ ሙሉር ለብዙ ነገር ጸልዮ እግዚአብሔር ብዙ መልሶችን የሰጠው ሰው ነበር። ስለ እንድ ሰው ደህንነት ግን 60 ዓመት ጸልዮ ያ ሰው ደህንነትን ያገኘው፤ በጆርጅ ሙሉር የቀብር ሥነ ሥርዓት ላይ እንደነበረ ታሪኩን የጻፉ ሰዎች ይመለከራሉ። እንዳንድ ጊዜ በተለይ ለጸለይነው ጸሎት ቶሎ መልስ ሳናገኝ ስንቀር እግዚአብሔር የሰጠንን የተስፋ ቃል ማመን በጣም ከግድ ይሆንብናል። ችግራችን እግዚአብሔርን መጠበቅ አለመቻላችን ነው። እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ሲፈጽም ማየት የምንችለው በእምነትና በትዕግሥት በመጠበቅ እንደሆነ እንዘነጋለን።

ጆን ኦርትበርግ፤ አንድ የቅርብ ወዳጁ የሰጠውን ምክር በጻፈው መጽሐፉ ላይ እንዲህ ሲል ጠቅሶታል።

➡ “በቅርብ ጊዜ የነበርኩበትን ከተማ ለቅቄ ወደ ቺካጎ ስመጣ በማለት ዋል የተሞላ አንድ ወዳጄን፤ ለአዲሱ ኑሮዬ ጤቃሚ የሆነ መመሪያ (ምክር) እንዲሰጠኝ ደወልኩልት። ያለሁበትን ሁኔታ፤ የቤተሰቤን አካሄድ፤ የልቤን ይዞታና ሁኔታ በተቻለኝ መጠን ገልጼ ካላየሁት

በኋላ ጤናማ የሆነ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲኖረኝ ምን ማድረግ እንደሚገባኝ ምክር ጠየቅኩት። ለጥያቄ መልስ ለመስጠት እያለበ ረጅም ጊዜ ወስደናል። መቼትክልን ከሕይወትህ ማስወገድ አለብህ። አለኝና እንደ ገና ለማለብ ጊዜ ወስደሁ። እኔም 'እሺ! ይሄ አንደኛው ነው... ጽፌ ዋለሁ፤ ሌላውስ ምንድነው? ... ብዙ የምሠራው ነገር አለኝና ቀጥሎ የምትሰጥኝ ምንድነው?' አልኩት። ፍላጎቴ በአጭር ጊዜ ውስጥ ብዙ ምክር ለማግኘት ፈልጌ ነው። አሁንም ቶሎ መልስ ሳይሰጠኝ ጊዜ ከወሰደ በኋላ፤ 'ሌላ የለም... የምንገርህ ትኩላን ከሕይወትህ አስወግድ' አለኝ። ጆን አርትበርግ ባገኘው ምክር ላይ አስተያየቱን ሲሰጥ ሲሕይወትህ ይጠቅምሃል፤ ለጤንነትህ ወሳኝ ነው። ብሎ መድሐኒት ቢያዝ ምክሩን ትላ ማለት አይገባም። መቼትክል የመንፈሳዊ ሕይወት ጠላት ነው። ትኩላ ነፍስን ያጠፋል፤ ጥሩ ኑሮ እንዳንኖር ያደርጋል። መቼትክል ከሰይጣን አይደለም፤ መቼትክል ሰይጣን ነው። አለ።³⁴

ብዙዎቻችን ጆን አርትበርግ ያለው ሀሳብ ይገባናል። ታዲያ እንዴት ረጋ ማለት እንችላለን? ከትኩላ ራሳችንን ማዳን እንዴት እንችላለን? ካልተጠነቀቅን፤ የነፍሳችን ጠላት ለሰማችንን ከሕይወታችን ገፍፎ ይወስዳል። እግዚአብሔር ሁሉም ነገር በቁጥጥሩ ሥር ስለሆነ፤ ምንጊዜም እይቸኩልም። ለእኛም ትዕግሥት አለው። በክርስቶስ ውስጥ ስናድግና በመንፈስ ቅዱስ ላይ ስንታመን፤ ኃጢአትን ከሕይወታችን ስናስወግድ፤ “ትዕግሥት” በውስጣችን እያደገ ይመጣል። ቁጠነታችን እየቀነሰ ሲመጣ፤ ሕይወታችን ጸጥ ያለና የተረጋጋ ይሆናል። መንፈሳዊ ብስለት በአንድ ሌሊት የሚመጣ እይደለም። ለዎች ቁጠሎች፤ ትዕግሥት የሌላቸው ሲሆኑ፤ ስሜታቸውን በተለያዩ መንገድ ሊይዙት ወይም ሊገልጹት ይሞክራሉ። አንዳንዶች ውስጣቸው ይቀብሩትና ሲቆይ መራራነትን በሕይወታቸው ይፈጥራሉ። ሌሎች ደግሞ እግባብ ባልሆነ መንገድ ወይም ከቁጥጥር በወጣ ቁጣ ይገልጹትና ሌላውንም ሆነ ራሳቸውን ይሳዳሉ። “ቁጣ ጭቅጭቅን ያነሣሃል፤ ትዕግሥት ግን ጠብን ያበርዳል” ይላል (ምሳሌ 15፥18)። በዚህ ምክንያት ጳውሎስ “ስውን ሁሉ ታገሱ...” (1 ተሰሎ. 5፥14) ብሎ ይመክረናል።

2-3. በመከራው ውስጥ ስናልፍ ትዕግሥት ያስፈልገናል

በሕይወታችን ትዕግሥት ከሚያስፈልገን ሁኔታዎች ውስጥ ሦስተኛው፤ በመከራ ውስጥ ስንሆን ሊኖረን የሚገባ ትዕግሥት ነው። ይኸውም፤ የተለያዩ

ክፉ ነገር ሲደርስብን ተስፋ ሳንቆርጥ መቆም ማለት ነው። ክርስቲያን በእስቸጋሪ ሁኔታዎችና በመከራ ውስጥ ሲያልፍ፤ ታግሶ ማለፍ እንዳለበት መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩ ቅዱሳን ለትዕግሥት ጥሩ ምሳሌዎች እንደነበሩ ታሪካቸው ይመሰክራል። በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩ ቅዱሳን መጨረሻው ብሩህ ሆኖ ባይታያቸውም፤ በመታገላቸው ምክንያት ሽልማታቸውን አገኙ። የእዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ስለ ትዕግሥት ሲያስተምሩ ደጋግመው በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩትን ቅዱሳን እንድንመለከት ያሳለቡናል። ያዕቆብ፤ “ወንድሞቼ ሆይ! በጌታ ስም የተናገሩት ነቢያት መከራን በትዕግሥት በመቀበል ምሳሌ መሆናቸውን ዕውቁ። ደግሞም በትዕግሥት የጸኑትን የተባረኩ ናቸው። አንላቸዋለን፤ ኢዮብ እንዴት እንደታገሠ ለምታችኋል። እግዚአብሔርም በመጨረሻ ያደረገለትን መልካም ነገር አይታችኋል፤ በዚህም እግዚአብሔር መሐሪና ርኅሩኅ መሆኑን ተመልክታችኋል” ይለናል (ያዕ. 5፥10-11)።

አማኝ በምድራዊ ኑሮው፤ እግዚአብሔር በስዎች ላይ የሚያሳየውን ንዴ ነት ስፊ ትዕግሥት፤ እንዲሁም በሁኔታዎች ውስጥ ምንጊዜም ተስፋ የማይቆርጠውን የእግዚአብሔርን ትዕግሥት በሕይወቱ ማፍራት አለበት። ትዕግሥት ሁልጊዜ ተስፋ አድርጎ የወደፊቱን ይጠብቃል። ተስፋ ትዕግሥትን ያፈራል። እግዚአብሔርን ለንወደውና ተስፋችንን በእርሱ ላይ ስናደርግ፤ የበለጠ መታገስ እንችላለን። ጳውሎስ “በመልካም ሥራ በመጽናት ምስጋናና ክብርን የማይጠፋ ሕይወትንም ለሚፈልጉ እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወት ይስጣችዋል” ይላል (ሮሜ 2፥7)። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ደግሞ፤ “የእግዚአብሔርን ፈቃድ ፈጽማችሁ እግዚአብሔር ሲሰጣችሁ ቃል የገባላችሁን ነገር ለማግኘት መጽናት ያስፈልጋችኋል” ይላል (ዕብ. 10፥36)። ያዕቆብም በትዕግሥት ስለመጠበቅ ሲጽፍ፤ “ወንድሞቼ ሆይ! የጌታን መምጣት በትዕግሥት ጠብቁ፤ ዝብሬ የመጀመሪያውንና የኋለኛውን ዝናብ እስኪሆን እየታገሠ መልካሙን የመሬት ፍሬ ይጠብቃል” ይላል (ያዕ. 5፥7)። የእግዚአብሔርን ተስፋ የምናምን ከሆነ፤ በትዕግሥት መጠበቅ እንችላለን። የወንጌሉ ተስፋ መንፈሳችንን ጸጥ ያደርገና በትዕግሥት ይሞላናል። ሁኔታዎችን አጨልመን እንድናይ የሚያደርገን ብዙ ጊዜ ትዕግሥት በማጣታችን ምክንያት ነው።

አንዳንድ ጊዜ ዕድገታችንን ወደ ኋላ የሚሳትቱ የሚመስሉ ሁኔታዎች፤ በመጨረሻ የበለጠ ዕድገታችንን የሚያራምዱ (የሚጨምሩ) ሆነው የሚገኙ በት ጊዜ አለ። በመከራ ውስጥ ስናልፍ፤ በወቅቱ የተሳዳን ይምስለን እንጂ፤ መከራውን ተለማምደን ስንወጣ ሌሎችን በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን የመርዳት ችሎታና እቅም ይሰጠናል። ያልጠበቅነው ነገር ሲደርስብን ወይም

³⁴ John Ortberg, 'The Life You've Always Wanted, Zondervan, Grand Rapids, MI 1992.

ሁኔታዎች እንደ መበቅናቸው ሳይሆኑ ሲቀሩ ቆም ብለን የእግዚአብሔር አሳብና ፈቃድ ምን እንደሆነ ከምንጊዜውም የበለጠ እንድንመረምር ያስችለናል። ቅርባችን በሆኑ ሰዎች ሰንክዳ፣ ክርስቶስ በመስቀል መከራ ወቅት የተሰማውን ሁኔታ የበለጠ እንድንረዳ ያስችለናል። ጳውሎስ “በዚህ ብቻ ሳይሆን በመከራችንም እንደሰታለንና አንመካለንም፤ ምክንያቱም ከመከራ ተዕግሥት እንደሚገኝ አናውቃለን፤ ከትዕግሥትም መጽናት፣ ከመጽናትም ተሰፋ ይገኛል” ይላል (ሮሜ 5:3-4)። ተዕግሥት የጨፈገገ ነገር አይደለም። ነገር ግን ሁሉን ነገር ተሰፋ እድርጎ ይጠብቃል። በመከራችን ለመደሰት ብርቱ የሆነ መንፈሳዊ ሕይወት ያስፈልገናል። ለዚያም ዓይነተኛው መንገድ መከራችንን በትዕግሥት መቀበል ስንችል ነው። በአስቸጋሪና ፈታኝ በሆነ ሁኔታ ውስጥ በትዕግሥት ስናልፍ፤ መልካም ገጽብሕሪ በሕይወታችን ይቀረጻል።

በሕይወታችን እንዳንድ የሚያጋጥሙንን ሁኔታዎች እንደ ሸክም ወይም እንደ በረከት እናያቸዋለን። እንደ ሸክም ከተመለከትናቸው፤ ሁልጊዜ ጫናቸው ይሰማናል። ነገር ግን እንደ በረከት ከተቀበልናቸው ግን፤ ከፍ አድርገው ይይዙንና ሌሎች ያላዩትን ሁኔታ እንድናይ ያስችሉናል። በሕይወታችን ራስን በመካድና በትዕግሥት ብዙ ትምህርቶችን እንማራለን። ሁላችንም በሕይወታችን በፈተና፣ በተቃውሞና በሰደት ውስጥ የምናልፍበት ጊዜ እለ። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ስንሆን፤ እነዚህን ችግሮች የምናስተናግድበት ትክክለኛ የሆነና ያልሆነ መንገድ አለ። ተዕግሥት “በእግዚአብሔር ላይ አታምጽ፤ በዚህ ክፉ በሚመስል ሁኔታ ውስጥ እግዚአብሔር ለአንተ ያዘጋጀልህ በጎ ነገር ይኖራል” የሚለውን መልዕክት ያስተላልፋልናል። ስለዚህ “ጌታ ሆይ! ከዚህ ውስጥ ምን ልታስተምረኝ ነው?” ብለን መጠየቅ አለብን። ይህን ስንል፤ በተሰፋ መቁረጥ ተሞልተን፤ “የፈልገው ይሁን! አኔ ምንም ነገር መለወጥ አልችልም” ማሰታችን አይደለም። ወይም በትምክህት ተሞልተን፤ “ምንም አልሆንኩም! ፍጹም ደህና ነኝ” በማለት ችግሮቹ እንዳልደረሱብን አድርገን እንመልከት ማለትም አይደለም። እግዚአብሔር የሚሰጠን ትዕግሥት ቁጭ ብለን ለራሳችን እንድናዝን የሚያደርገን ሳይሆን፤ ተነቃቅተን የዕለት ተግባራችንን እንድንፈጽም የሚያስችለን ነው።

ትዕግሥት፤ እማኝን በሕይወቱ የመንፈስ ቅዱስ እርዳታ የሌለው ሰው ከሚሄደው በሳይ እንዲሄድ ያደርገዋል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስናውቅና፤ “እግዚአብሔርን ለሚወዱ ነገር ሁሉ ለበጎ ነው” የሚለውን ቃል ስናምን፤ መታገስ እንችላለን። እንዲሁም እግዚአብሔር በሕይወታችን እርሱ ሳይፈቅድ ምንም ነገር አይደርሰም ብለን ስናምን፤ መታገስ ከባድ እይሆንብንም። ሐዋርያው ያዕቆብ “...አምነታችሁ ሲፈተን በትዕግሥት ትጽናላችሁ። በትዕ

ግሥት መጽናታችሁ ምንም ሳይጎድልባችሁ ፍጹምና ሙሉ እንድትሆኑ የሚያበቃችሁ ይሁን” ይላል (ያዕ. 1:3-4)። እግዚአብሔር አልፎ አልፎ የዓለምን ከንቱነት ሊያስተምረን፤ እንዲሁም የበለጠ ወደ ራሱ ሊያስጠጋን ፈልጎ በመከራ፤ በሀዘንና በዕንባ ውስጥ እንድናልፍ የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። እኔና እናንተ የሚደርሱብንን መከራ መምረጥ እንችልም። ይኸውም እግዚአብሔርን “በዚህና በዚያ ውስጥ አታሳልፈኝ...ይህንና ያንን ዓይነት መከራ አታሳየኝ” ማለት እንችልም። ማንኛውንም ዓይነት መከራ በትዕግሥት ለማለፍ ራሳችንን ማለማመድና ማዘጋጀት ይገባናል። በድፍረት የተሞላ እማኝ፤ ክፉ ከሆነው ዓለም ውስጥ እንዳንድ ሰዎች የሚያደርሱበትን የሰም ማጥፋት ዘመቻ፤ በውሸት የተሞላ ክስ ሲደርስበት እንደ አመጣጡ ለማስተናገድ ልቡ የተዘጋጀ ነው። ጆን ድሬቨር፤ ቶማስ ኬምፕ የተባለው ሰው የተናገረውን ጠቅሰው ሲጽፉ እንዲህ አሉ፤ “በአንተ ላይ የተወረወረውን ክፉና ከባድ ቃል ስትሰማ፤ ከጌታ ጽዋ ነፍሱን እንዲያንጸ የተሰጠ መራራ የሆነ መድኃኒት እንደሆነ አድርገህ ተቀበለው” አሉ።³⁵

እኔና እናንተም በልዩ ልዩ ፈታኝ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍ፤ ሁሉንም በትዕግሥት ለመቀበል ጉልበታችንን እናበርታ። እማኝ ሁሉ በሚያልፍበት መንገድ በማለፋችን ደስ ይበለን እንጂ፤ ተሰፋ ቆርጠን፤ ከትግሉ ለመውጣት እንሞክር። ምድራዊ ኪሳራ (ማጣት)፤ ሀሰተኛ ክስ፤ ሰም የማጥፋት ዘመቻና ሰደት ሲደርሱብን፤ በነዚህ ሁሉ እምነታችን እየተፈተነ መሆኑን እንወቅ። በእኛ ሕይወት ውስጥ የሚታየው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “ትዕግሥት” ለብዙዎች መልካም ምስክርነት ይሆናል።

■ አንዲት የቴሌፎን አፕራተር፤ ሰሰ አንዱ ሰው ሰትናገር፤ “ይሄ ሰው በጣም ትዕግሥተኛ ነው። አራት ጊዜ በማከታተል የተሳሳተ ቁጥር ሰሰጠው ተበሳጭቶ ክፉ ቃል በመናገር ፈንታ ረጋ ብሎ ‘እንደ ገና ሞክረ’ አለኝ፤ ለመሆኑ ይሄ ሰው ማን ይሆን?’ ብላ አጠገቧ የነበረችውን ወጣት ሴት ጠየቀችት። ያቺም ልጅ፤ ‘ይሄን ሰው አውቀዋለሁ፤ የአኔ ፓስተር (መጋቢ) ነው’ አለችት። አፕራተርም፤ ‘ይህን ሰው ሲሰብክ መሰማት እፈልጋለሁ’ አለች።

ትዕግሥት፤ ሌላው ሰው ሊያየው የሚችል የሥነ ምግባር ኃይል ነው። የእማኝን ትክክለኛ ባሕርና ማንነት የሚያሳይ ሲሆን፤ ሌሎችን ወደ እምነት የማምጣት ኃይል ያለው ነው።

³⁵ John M. Drescher, Spirit Fruit, Scottdale, PA, 1974.

➔ አንዲት ክርስቲያን ሴት፣ እግዚአብሔር ትዕግሥትን እንዲሰጣት ልመናዋን አቀረበች። ላቀረበችው ጸሎት ከመከራና ከችግር በላይ ቀር ሌላ ነገር ባለማግኘቷ በመደንቅ፣ “ጌታ ሆይ! ትዕግሥት ስጠኝ አልኩህ እንጂ ተደራራቢ መከራ አምጣብኝ ብዬ ጠየቅሁህ እንዴ?” አለችው።

ይህች ሴት ትክክለኛውን መልስ የሰጣት አይመስላት እንጂ እግዚአብሔር ለጥያቄዋ ትክክለኛ የሆነውን መልስ ስጥቷታል። ሴትዋ ያልተረዳችው ነገር ቢኖር ያለመከራ ትዕግሥትን መማር የማትችል መሆኑን ነው። ሁሉ ነገር መልካም በሚሆንበት ጊዜ ትዕግሥትን እንዴት መማርና መለማመድ እንችላለን? የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “ትዕግሥት” በውስጣችን እንዲያድግ እግዚአብሔር በሕይወታችን ውስጥ አንዳንድ ችግሮችና መከራዎች እንዲደርሱብን የሚፈቅድበት ጊዜ አለ። ለሰዚህ ይህንን እውነት ተረድተን አንዳንድ ያልጠበቅነው ክፉ ነገር በሕይወታችን ሲደርስብን ደስ ይበለን እንጂ፣ “ይሄ ለምን በእኔ ደረሰ?” ብለን በእግዚአብሔር ላይ አናጉረምርም።

ለዎች በሚያደርሱብን መከራና ችግር ውስጥ የትዕግሥት ፍሬ በውስጣችን ሲያድግ የሚችለው አንዴት ነው? ሥጋዊው ወይም ተፈጥሯዊው ሳሕሪ ያችንን ለዎች አንዳንድ ክፉ ነገር ሲያደርሱብን ታግሰን በማለፍ ፈንታ መበቀል ይፈልጋል። የሚቻለን ከሆነ እነርሱ ካደረሱብን ችግርና መከራ የበለጠ ያ ካልተቻለን ደግሞ ተመጣጣኝ የሆነውን ብድራት መመለስ እንፈልጋለን። የትዕግሥት ፍሬ በውስጣችን እንዲያድግ ከመረጥን ግን ላደረሱብን መከራ ተገዢውን በመመልስ ፈንታ በትዕግሥት ማለፍ እንፈልጋለን። ለመሆኑ ይህ እንዴት ይቻላል? የሁሉ ነገር ምሳሌያችን የሆነው ክርስቶስ ለትዕግሥታችንም ጥሩ ምሳሌ ነው። ጴጥሮስ ስለ ምሳሌነቱ ሲናገር፣ “እርሱም ኃጢአት አላደረገም፤ ተንኮልም በአፋ አልተገኘበትም፤ ሲሰድቡት መልሶ አልተሳደበም፤ መከራንም ሲቀበል አልዛተም፤ ነገር ግን በጽድቅ ለሚፈርደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ” ይላል (1 ጴጥ. 2፥23)። የኢየሱስ ምሳሌነት እውነተኛውን ትዕግሥት እንድናውቅ ይረዳናል።

መከራ የሚያደርሱብንን ለዎች በመበቀል ፈንታ ጸድቅ ፈራጅና ብድራትን በትክክል መክፈል ለሚችለው ጌታ አሳልፈን መስጠት ይገባናል። እግዚአብሔር ጸድቅ ፈራጅ፣ በትክክል ብድራትን የሚከፍል መሆኑ ጳውሎስ ለሮሜ ክርስቲያኖች በጻፈው መልዕክቱ፣ “ወንድሞቼ ሆይ! ቁጣን ለእግዚአብሔር ተዉ እንጂ ራሳችሁ አትበቀሉ ምክንያቱም “የምበቀልና የበቀልንም ብድራት የምከፍል እኔ ነኝ ይላል እግዚአብሔር” ተብሎ ተጽፎአል” (ሮሜ 12፥

19) በማለት ጽፏል። እኛ የበቀል እርምጃ እንዳንወስድ “ብድራት የምከፍል እኔ ነኝ” ብሎ ቃል ገብቶልናል። በሌሎች እጅ መከራን የሚቀበል ክርስቲያን የትዕግሥት ፍሬ በሕይወቱ የማይታይበት በውስጡ ጥያቄ የሚፈጥርበት ምክንያት የፍትህ ጉዳይ ነው። ግፍ ሠራው ለፈጸመው ወንጀል ትክክለኛ ፍትህ (ፍርድ) ሳያገኝ ያመልጣል ብሎ ያስባል። የትዕግሥት ፍሬ በሕይወቱ የሚታይበት ክርስቲያን ግን መበቀሉን ለእግዚአብሔር ይተውላታል። እግዚአብሔር ወደ ትክክለኛ ፍርድ እንደሚያመጣው ሙሉ እምነት ይኖረዋል። ምናልባት ያ ሰው ትክክለኛውን ፍርድ ሲያገኝ ጌታ እንደ ገና እስከሚመጣ ድረስ አያይም ይሆናል። ፍርዱን እንዲያገኝ በመጠበቅ ፈንታ እግዚአብሔር ምሕረት እንዲያደርግለት ሲጸልይለት ይገባል። እስጢፋኖስን በድንጋይ ደብድበው ስንደሉት፣ “ፍረድባቸው... ተበቀላቸው” በማለት ፈንታ “ይቅር በላቸው” ብሎ እንደጸለየላቸው (የሐዋ. 7፥60) እኛም በበደሉን ሰዎች ላይ እግዚአብሔር እንዲፈርድባቸው ሳይሆን በምሕረቱ እንዲታሰባቸው የመጸለይ አቅም እንዲኖረን ራሳችንን ማለማመድ አለብን።

ያለአግባብ መከራ በሚያደርሱብን ሰዎች ላይ ትዕግሥታችን የዳበረ እንዲሆን በእኛ ምትክ ሆኖ እግዚአብሔር እንደሚሠራ ማመን አለብን። ጴጥሮስ “እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መከራ የሚቀበሉ ሰዎች ሁለንተናቸውን ለታማኙ ፈጣሪ ዐደራ ሰጥተው መልካም ነገር ከማድረግ አይቆጠቡ” ይላል (1 ጴጥ. 4፥19)። ራሳችንን ታማኝ ለሆነው ጌታ በአደራ ሰጥተው እኛ መልካም ሥራ መሥራታችንን መቀጠል እንዳለብን ይመክረናል። የሴፍ ያለአግባብ መከራ ሲደርስበት ወንድሞቹን በመበቀል ፈንታ ራሱን ለታማኙ ጌታ ዐደራ እንደሰጠ እናውቃለን። ወንድሞቹ ክፉ እንዳደረጉበት አልካደም። ክፉ ያደረጉበት መሆኑን እንዲያውቁም አድርጓቸዋል። እንደ ክፉታቸው ግን አልተበቀላቸውም። “በእርግጥ እናንተ ክፉ ነገር መከራችሁብኝ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ወደ መልካም ነገር ሰወጠው፤ ይህንንም ያደረገው አሁን በሕይወት ያሉትን የብዙ ሰዎች ሕይወት ለማትረፍ ብሎ ነው” አላቸው (ዘፍ. 50፥20)። ለዎች ክፉ ሲያደርጉብን እግዚአብሔር ያንን ክፉ ነገር ለበጎ ሲያደርገው ይችላል።

3. የማይቻል ቢመስልም፣ መታገስ ይቻላል

አማኞችም ብንሆን አልፎ አልፎ በሕይወታችን ፈታኝ የሆነ ነገር እንደሚያጋጥመን የሚያውቀው እግዚአብሔር “እንግዲህ የእግዚአብሔር ምርጦችና ቅዱሳን የተወደዳችሁም እንደመሆናችሁ መጠን ርህራኄን ቸርንትን፤

ትሕትናን ገርነትን ትዕግሥትን ልበሱ" (ቆላ. 3፡12) በማለት ይመክረናል። እግዚአብሔርን የመምስል ባሕሪ እንዲኖረን ከላይ የተዘረዘሩትን ክርስቲያናዊ ባሕሪያትን በመልሰስ ራሳችንን ማለማመድ አለብን። በየቀኑ ጥዋት ጥዋት ያማረ ልብስ በመልሰስ ራሳችንን እንደምናስጌጠው ሁሉ ጥዋት እግዚአብሔርን እንድንመስል የእርሱ ባሕሪ የሆነውን ትዕግሥት መልሰስ ይገባናል። ትዕግሥትን ከመልሰስ ሌላ ጳውሎስ፣ "ፍጹም ትሐታንና ገሮች ሁኑ" (ኤፌ. 4፡2) በማለት ይመክረናል። ሐዋርያው ጳውሎስ የክርስትና ሕይወት ምን ዓይነት መሆን እንዳለበት እየገለጸ፣ አማኞች እርስ በርሳችን ጥሩ የሆነ ግንኙነት (ሕብረት) እንዲኖረን የትዕግሥት ባሕሪ በውስጣችን እንዲያድግ ይመክረናል። ይኸውም በስዎች ሕይወት ውስጥ ስህተት ስናይ፣ ወይም በአንዳንድ ነገር ሰዎች የሚያስሳጩን ወይም የሚያስቆጣንን ነገር ሲፈጽሙብን ሁኔታውን በትዕግሥት እንድናልፈው ነው። አስቸጋሪ የሆነው የሥራ አስቃችን ከአቅማችን በላይ የሆነ ሥራ ስመስጠት ሲያስመርረን፣ ልጆቻችን ከቁጥጥር ውጪ ሲወጡብን፣ ከኑሮ ጓደኞችን ጋር ተደጋጋሚ የሆነ ግጭት ሲያጋጥመን፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አብረን ከምናገለግላቸው ሰዎች መካከል አንዱ አስቸጋሪ ሲሆንብን፣ በእነዚህና እነዚህን በመሳሰሉ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍ፣ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው ትዕግሥት በሕይወታችን መኖር ወይም አለመኖሩ ይታወቃል።

የትዕግሥት ፍሬ መልካም ባልሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍ ተስፋ እንዳንቆርጥ፣ ቁጣችንን መቆጣጠር አቅቶን ራሳችንንም ሆነ ሌላውን እንዳንጎዳ፣ እንዲሁም ጎዳን በምንለው ሰው ላይ የበቀል እርምጃ እንዳንወስድ ይጠበቅናል። ስሎምን "ትዕግሥተኛ ብትሆን እስተዋይ መሆንህን ትገልጣለህ፤ ቁጡ ብትሆን ግን ስንፍናህን ታሳያለ" ይላል (ምሳሌ 14፡29)። ትዕግሥት የሚያስፈልገን ከሰው ጋር ባለን ግንኙነት የጎዳንን ሰው መልሰን እንዳንጎዳ ወይም እንዳንበቀል የሚጠበቅን ብቻ አይደለም። ትዕግሥት በኑሯችን እንዳንድነገር እንደ ጠበቅነው ሳይሆንልን ሲቀር፣ ቶሎ ተስፋ እንዳንቆርጥም ይጠበቅናል። ዘማሪው፣ "በትዕግሥት ጸንተህ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለማየት ተጠብቅ፤ ሌሎች ሰዎች ቢበለጽጉና ክፉ አሳባቸው ቢሳካቸው እትበሳጭ" ይላል (መዝ. 37፡7)። በሕይወት ውስጥ የሚያጋጥሙንን ችግሮችና መከራዎችን ማሸነፍ እንድንችል እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በውስጣችን በመሥራት ትዕግሥትን ይስጠናል።

አንድ ጊዜ የእንግሊዝ ጠቅላይ ሚኒስቴር የነበሩትን ጥልም ፒትን ጋዜጠኛው "አንድን ሰው ለጠቅላይ ሚኒስትርነት ብቁ የሚያደርገው ምንድን

ነው?" ብሎ ጠየቃቸው። የሰጡት መልስ "ትዕግሥተኛ መሆን አለበት" የሚል ነበር። ጠያቂው "ሁለተኛው ምንድን ነው?" በማለት መልሶ ጠየቃቸው። እርሳቸውም ጊዜ ሳይፈጁ "ትዕግሥተኛ መሆን አለበት" ሲሉ መለሱለት። ጥያቄውን ስዚህ ሳያበቃ፣ "ምስተኛው ምንድን ነው?" ብሎ ጠየቃቸው። ጠቅላይ ሚኒስትሩም፣ አሁንም ጊዜ ሳይፈጁ "ትዕግሥተኛ መሆን አለበት" የሚል መልስ ሰጡት። በሲጋዊው ዓለም ትዕግሥት ይህን ያህል አስፈላጊ ከሆነ በመንፈሳዊው ዓለምም ምን ያህል ከዚህ የበለጠ እንደሚያስፈልግ መገመት አያቅተንም። ኢየሱስ "በመታገለ ነፍሳችሁን ታድናላችሁ" በማለቱ አይደንቀንም። በመንፈሳዊ ሕይወታችን እያደግን በንመጣ፣ ትዕግሥት በጣም እንደሚያስፈልገን እንረዳለን። የበሰለ መንፈሳዊ መሪ "ትዕግሥት" ምን ያህል እንደሚያስፈልገው ሐዋርያው ጳውሎስ ሲገልጽ፣ "ይልቅስ መከራንና ችግርን ጭንቀትንም እየታገሥን የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናችንን በሁሉ በኩል እንገልጣለን። የእግዚአብሔር አገልጋዮች መሆናችንን የምንገልጠውም በመገረፍ፣ በመታሰር፣ በመታወክ፣ በሥራ በመድከም፣ እንቅልፍ በማጣትና በመራብ ነው፤ እንዲሁም በንጽሕና፣ በዕውቀት፣ በትዕግሥት፣ በደግነት፣ በመንፈስ ቅዱስና ግብዝነት በሌለበት ፍቅር" ይላል (2 ቆሮ. 6፡4-6)።

በሕይወታችን ከባድ ከሚሆኑብን ነገሮች መካከል አንደኛውና ትልቁ መታገስ እንደሆነ ደጋግመን ገልጸናል። "በደለን" የምንለውን ሰው መታገስ፣ እግዚአብሔርን በትዕግሥት መጠበቅ ለብዙዎቻችን ቀላል አይደለም። አንዳንዶቻችን የምንፈልገውን ነገር ወዲያው ካላገኘን፣ የሚቆረቁረን ነገር ወዲያው ካልተወገደልን፣ እግዚአብሔርን ለምኑው፣ የለመንነውን ቶሎ ካልሰጠን፣ ተስፋ ቆርጠን "ከእንግዲህ መኖር አልፈልግም፣ ቶሎ ወደ ቤቴ ውሰድኝ" እንለዋለን። ይህን የመስሰ የተስፋ መቆረጥ ውሳኔ የምናስተላልፈው እኛ ብቻ ሳንሆን፣ በእምነታቸው ታላላቅ የተባሉትም አንዳንድ መንፈሳዊ አባቶች መታገስ አቅጥተው ተስፋ ቆርጠው ምድራዊ ሕይወታቸው ቶሎ እንዲያከትም የጠየቁ አሉ። ኤልያስና ዮናስ ለዚህ ጥሩ ምሳሌዎች ናቸው። ማናችንም ብንሆን ትዕግሥተኛ ሆነን አልተወለድንም። ሰው በትዕግሥት መጠበቅ ራሱን ካላለማመደ በስተቀር፣ ትዕግሥትን በቀላሉ መማር አይችልም። በተለይ በሰለጠነው ዓለም የሚኖር ሰው፣ የሚፈልገውን ሁሉ ወድያውና በቀላሉ ማግኘት ስለሰመደ፣ ለሕይወት ጥያቄው ሁሉ ቶሎ መልስ ካላገኘ፣ በቀላሉ ይበሳጫል፤ ተስፋ ይቆርጣል።

የምንፈልገውን ነገር ሁሉ ሳንጠብቅ ወዲያው የምናገኘው ወይም የሚሆንልን ቢሆን ኖሮ፣ ምን ያህል ደስ ባለን ነበር። ይሁን እንጂ፣ ምንም ሳንጠብቅ ወዲያው የምናገኛቸው ነገሮች በዚህ ዓለም የሉም። በተፈጥሯችን አብዛ

ኛዎቻችን መጠበቅ አንወድም። ረሀቡን ለመግለጽ የሚጮኸው ሕጻን ልጅ እንኳን እናቱ ጡጡው ውስጥ ወተት እየሞላችሉት እያየ ጥቂት ስኮንዶችን ታግቦ መጠበቅ አቅቶት በኃይል አንደሚጮኸ እናውቃለን። ብንወድም ባንወድም፤ የሰው ሕይወት በመጠበቅ የተሞላ ነው። ሴት አርግዛ ልጇን በዓይኗ አስክታይ፤ በአጇ እስክትይዝ ድረስ 9 ወር መጠበቅ አለባት። ባረዝች ማግ ስት “መውለድ አለብኝ” ብላ ብታምጥ፤ ራሷን ሞኝ ታደርጋለች። ገበሬ እህሉን ዛሬ ዘርቶ፤ በማግስቱ በቅሎ ቢያገኘው ደስ ይለው ነበር። ይሁን እንጂ፤ የዘራው ፍሬ አፍርቶ ለማየትና ምርት ለመሰብሰብ ብዙ ቀናት ወይም ወራት የግድ መጠበቅ እንዳለበት ያውቃል። ለማብሰል አባት ላይ የጣድነው ምግብ ረሀባችንን ለማስታገስ ወዲያው ተቀቅሎና በስሎ ለማግኘት ብንችል ደስ ባለን ነበር። ይሁን እንጂ፤ የግድ እስኪበሰል ድረስ መጠበቅ አለብን። ሰው የሚፈልገውን ነገር ለማግኘት የሚያስጠበቁት ሌሎች አያሌ የሆኑ ነገሮች አሉ። መስቀለኛ መንገድ ላይ የቆመው የትራፊክ መብራት፤ አረንጓዴ በርቶ “ሂድ” እስኪለው ድረስ መኪና አሽከርካሪው በትዕግስት መጠበቅ አለበት። ተርቦ ምግብ ፍለጋ ሆቴል የገባው፤ ያዘዘው ምግብ እስኪቀርብለት ድረስ በትዕግሥት መጠበቅ አለበት። ለህመሙ ማስታገሻ መድሐኒት የዋጠውም፤ መድሐኒቱ በሰውነቱ ውስጥ መሥራት እስኪጀምር ድረስ ለተወሰነ ጊዜ መጠበቅ አለበት። በጠቅላላው የሰው ልጅ ታግሦ መጠበቅን ስለሚጠላ፤ በአጭር ጊዜ የሚፈልገውን ነገር ማግኘት የሚችልበትን ሁኔታ ይፈልጋል።

መታገሥን በአንድ ጊዜ ተምረን የምንጨርሰው ወይም የምናውቀው ላይ ሆን፤ በሂደት ውስጥ የምንማረውና የምንለማመደው ነገር ነው። ሰው በትዕግሥት መጠበቅ እያቃተው በራሱ ላይ ብዙ ችግሮችን ሲያደርስ ማየት ለብዙዎቻችን አዲስ ነገር አይደለም። መኪናቸውን እያሸከረከና መስቀለኛ መንገድ ላይ ሲደርሱ፤ “ቁም” የሚለውን ምልክት ቢያዩም ጥቂት ስኮንዶች መጠበቅ አቅቷቸው ሕግ ጥሰው ሲሄዱ በራሳቸውና በሌሎች ሕይወት፤ እንዲሁም ንብረት ላይ ከፍተኛ አደጋ የሚያደርሱ እንዳሉ የታወቀ ነው። በተቀደስ ጋብቻ እስኪተላለፉ ድረስ ትክክለኛውን ጊዜ መጠበቅ አቅቷቸው ካላገቡት ሰው ጋር የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት በመፈጸም ራሳቸውን ትልቅ ችግር ውስጥ የሚከቱ፤ ብዙዎች እንዳሉ የታወቀ ነው። ሁላችንም በትዕግሥት መጠበቅ አቅቶን በሕይወታችን ያበላሸናቸው ነገሮች፤ “እንደ ገና የመኖር ዕድል ቢኖረን ኖሮ እነዚህንና እነዚያን በትዕግሥት በመጠበቅ እናስተካክላቸው ነበር” የምንላቸው ብዙ ነገሮች ይኖሩናል። በምድራዊ ነገር በትዕግሥት መጠበቅ ባለመቻላችን ምክንያት የሚደርሰብን ጉዳት ጊዜያዊ ነው። በመንፈሳዊ ነገር መጠበቅ ሲያቅተን የሚደርሰብን ጉዳት ግን ዘላለማዊ ነው።

እንደ አግዚአብሔር ታጋሽ የለም። አያንዳንዳችንን ምን ያህል ጊዜ እንደ ታገሰን እናውቃለን። የትዕግሥቱም ዋና ምክንያት በጣም ስለሚወደን ነው። ጴጥሮስ “...ሰው ሁሉ ለገሰሐ እንዲበቃ አንጂ ማንም ሰው እንዳይጠፋ ፈልጎ ስለ እናንተ ይታገማል” (2 ጴጥ. 3፥9) ይላል። ብዙዎቻችን ሰዎችን መታገስ፤ እንዲሁም አንዳንድ ሁኔታዎችን ታግሰን ማለፍ ሲያቅተን፤ የአግዚአብሔርን ሰፊና ጥልቀት ያለውን ትዕግሥት እናይና በራሳችን እናፍራለን። እኛ በራሳችን ተስፋ የቆረጥንበት ጊዜ ይኑር እንጂ፤ አግዚአብሔር በእኛ ላይ ተስፋ የቆረጠበት ጊዜ የለም። ትግላችንን ለመቀጠል አቅም ወይም ጉልበት ያጣን ሲመሰለን፤ ባልጠበቅነው ጊዜና ሁኔታ ኃይልን ይሰጠናል። እርሱ ተግባሩ ከእኛ ጋር እንደሚቆመው፤ እኛም ከእርሱ ጋር አብረን አንቁም።

4. የትዕግሥትን ፍሬ በሕይወታችን እንድናፈራ ምን ማድረግ አለብን?

በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት አግዚአብሔር በውስጣችን እንዲሠራ ስንፈቅድለት፤ የእርሱ ባሕሪ የሆነውን “የትዕግሥት ፍሬ” በውስጣችን ይተክላል። የትዕግሥት ፍሬ ማፍራት አንድንችል፤ አንዳንድ አረሞችን ከሕይወታችን ማስወገድ ይገባናል። ቁጣችን ከቁጥጥር እንዲወጣ፤ ቶሎ ተስፋ እንድንቆርጥ የሚያደርጉን አንዳንድ ምክንያቶች ሊኖሩን ይችላሉ። እነዚህን ምክንያቶች አጥብቀን ካልያዝን የትዕግሥት ፍሬ ማፍራት አንችልም። የትዕግሥት ፍሬ እንዳናፈራ ምክንያት ከሚሆኑብን አረሞች መካከል አንደኛው፤ “ጎዳን” የምንለውን ሰው መበቀል ነው። ጳውሎስ “በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን ነገር አድርጉ እንጂ ሰዎች ክፉ ነገር ሲያደርጉባችሁ እናንተም መልሳችሁ ክፉ ነገር አታድርጉባቸው። የሚቻላችሁ ቢሆን ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር በእናንተ በኩል የሚያስፈልገውን ሁሉ አድርጉ። ወንድሞቼ ሆይ! ቁጣን በአግዚአብሔር ተው እንጂ ራሳችሁ አትበቀሉ፤ ምክንያቱም የምበቀልና የበቀልንም ብድራት የምከፍል እኔ ነኝ ይላል አግዚአብሔር” ተብሎ ተጽፎ አል” ይላል (ሮሜ 12፥17-19)። አግዚአብሔር የሰዎችን ሁኔታ ልብና እንዲሁም ምን ማድረግ እንዳስቡ ያውቃል። ሰው የሌላውን ልብና እባብ ማወቅ ስለማይችል “ይሄ ሳይሆን አይቀርም” ብሎ በማሰብ ብዙ ጊዜ ትክክል ያልሆነ አርምጃ ለመውሰድ እንደሚነሳባ የታወቀ ነው። በመከራ ውስጥ ሰናልፍ፤ አግዚአብሔር ትክክለኛውን ጊዜ እርሱ ስለሚያውቅ ጣልቃ እስከሚገባ ድረስ በትዕግስት መጠበቅ አለብን። በአግዚአብሔር ላይ ያለንን የጥርጣሬ አረም ሰናሰወግድ፤ በትክክለኛው ጊዜ እኛን ለመርዳት ጣልቃ በመግባት የትዕግሥት

ሥት ፍሬ በውስጣችን እንድናፈራ ያደርጋል። የትዕግሥትን ፍሬ እንድናፈራ፤

1ኛ) በእግዚአብሔር መገኘት ላይ ልባችንን ማረፍ አለበት፤ -የትዕግሥት ፍሬ በውስጣችን እንዲያፈራ፤ ልባችን በእግዚአብሔር ላይ ፍጹም የሆነ ዕረፍት ማግኘት አለበት። ዘማረው "በትዕግሥት ጸንተህ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለማየት ተጠባበቅ፤ ሌሎች ሰዎች ቢበላጽጉና ክፉ አሳ ባቸው ቢሳካላቸው አትበላጭ" ይላል (መዝ. 37፡7)። ይህ ጥቅስ ሁለት ሀሳብ የያዘ ሲሆን፤ እንደኛው የጠበቅነውን ዓይነት በረከት ባናገኝ፤ ሌላው ሰው ግን በካ ነገር ባያደርግ እንዲሁ ሲሳካለት ሰናይ እንዳንበሳ ሳጭ የሚመስር ነው። ሁለተኛው ሀሳብ፤ "ጸንተህ እግዚአብሔር የሚያደርገውን ለማየት ተጠባበቅ" የሚለው ሲሆን ይሄም የምንታገበበትን ሁኔታ የሚገልጽ ነው። እዕምሯችንን በእግዚአብሔር መገኘት ላይ አሳርፈን እግዚአብሔር የሚያደርገውን ነገር በትዕግሥት መጠበቅን ከተለማመድን አሸናፊ የሆነ የክርስትና ሕይወት መኖር እንችላለን። በመንፈሳዊ ጉዟችንም ላይ ከመስቀለኛ መንገድ ላይ ሰንደርስ የምንወሰነው ውሳኔ፤ የምንሠራው ሥራ እኛን ሳይሆን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን ከመረጥን፤ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሊኖረን ይችላል። ከእርሱ ጋር በቅርበት የምናሳልፍ ከሆንን ደግሞ ከሚያጋጥመን ክፉ ነገር ይልቅ የእግዚአብሔር በካ ነገር በጣም ጎልቶ ይታየናል። ያልጠበቅነው ክፉ ነገር ይደርስብናል ብለን እንፈራም። በዚህ ዓይነት በእግዚአብሔር መገኘት ላይ ልባችንን ሰናሳርፍ፤ የትዕግሥት ፍሬ በሕይወታችን ያብባል።

2ኛ) የትዕግሥት ፍሬ እንድናፈራ በእግዚአብሔር ሉአላዊነት (ንጉሣዊነት) ላይ ማረፍ አለብን። የእግዚአብሔርን ባሕሪውና ኃይሉን ማወቅ መንፈሳዊ ዕድገታችንን ያፋጥናል። ብዙ ጊዜ የብሰጭታችንና የተስፋ መቁረጣችን ዋና ምክንያት፤ እንዳንድ ሁኔታዎች ከቁጥጥር ውጪ የወጡ መስሎ ስለሚሰማን ነው። እግዚአብሔር ሳያውቀው ምንም ነገር በሕይወታችን ላይ ሊደርስ እንደማይችል እምነን ሰንቀበል፤ የትዕግሥት ፍሬ በውስጣችን እያደገ ይመጣል። አመለካከታችን ውስን በመሆኑ ወይም በርቀት ማየት ስለማንችል፤ ሁኔታዎች ሁሉ ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ውጪ የወጡ መስሎ ሊታየን ወይም ሊሰማን ይችላል። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር ዕቅዱንና ዓላማውን ተከትሎ በሕይወታችን እንደሚሠራና እንዲሁም የእግዚአብሔርን ዓላማ ሊያጨናግፍ የሚችል ምንም ዓይነት ኃይል እንደሌለ እምነን መቀበል አለብን።

እግዚአብሔር ለእኛ ከሚያሰበው የበለጠ የተሻለ ነገር ያለው ሰው በስማይም ሆነ በምድር የለም። እግዚአብሔር የሰጠውን የተስፋ ቃል ለመፈጸም የዘገዋ ይምስል እንጂ ማንም እንዳይጠፋ፤ ሰው ሁሉ ለንስሃ እንዲበቃ ዕድል ለመስጠት ነው። ኢፕሮስ፤ "እንዳንድ ሰዎች እንደሚመሰላቸው ጌታ ኢየሱስ የተናገረውን የተስፋ ቃል ለመፈጸም አይዘገ ይም፤ ነገር ግን ሰው ሁሉ ለንስሃ እንዲበቃ እንጂ ማንም ሰው እንዳይጠፋ ፈልጎ ስለ እናንተ ይታገሃል" ይላል (2 ኢፕ. 3፡9)። በዓለም ውስጥ ክፉ ነገር በብዛት ያለ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ፍጹም ኃይል እምላክ ስለሆነ የሰጠውን ተስፋ በጊዜው ይፈጽማል። ኢዮብ በሕይወቱ ይህን እውነት ተምሯል። ኢዮብ እግዚአብሔር ፍጹም የረባው ወይም የተወው መስሎ የተሰማው ጊዜ ነበር። ይሁን እንጂ፤ በትዕግሥት እግዚአብሔርን መጠበቅ በመቻሉ በሕይወቱ የሚጠቅመውን ትምህርት ስለ ተማረ፤ "እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ሁሉን ነገር ማድረግ እንደምትችል አውቃለሁ፤ የአንተንም ዕቅድ ማለናከል የሚችል የለም" አለ (ኢዮብ 42፡2)። የእግዚአብሔር ዕቅድ በያንዳንዱ እማኝ ሕይወት ውስጥ እንዴት እንደሚሠራ በወቅቱ ባይታየንም፤ "እግዚአብሔርን ለሚወዱና እንደፈቃዱም ለተጠሩት ሰዎች እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ለጥቅማቸው እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን" (ሮሜ 8፡28) የሚለውን የተስፋ ቃል በመያዝ በትዕግሥት መጠበቅ አለብን።

እኔና እናንተ እግዚአብሔር ክፉ ከሆነ ነገር ውስጥ በካ ነገር ሊያወጣ ይችላል የሚል እምነት ሲኖረን፤ በትዕግሥት ተሞልተን እርፍ ያለ ሕይወት መኖር እንችላለን። "በቀል የእኔ ነው" ካለ እግዚአብሔር ከእኛ የተሻለ ነገር እንደሚሠራ ስለምናውቅ፤ "ኅዱን" የምንላቸውን ሰዎች ስመበቀል አንነሳም። እንዲሁም ክፉ ነው ብለን የምናሰበውን ነገር እግዚአብሔር ለጥቅማችን ሊያውለው እንደሚችል ስንረዳ፤ በሕይወታችን ተስፋ ቆርጠን ትግላችንን አቋርጠን ከመንገዳችን እንወጣም። በእግዚአብሔር ታላቅነት ስንተማመን፤ በወቅቱ ባጋጠመን እሳቸጋሪ ሁኔታ ላይ ማተኮራችን ይቀርና የእግዚአብሔርን ፈቃድና ዓላማ በትዕግሥት እንጠብቃለን።

3ኛ) የትዕግሥት ፍሬ እንድናፈራ ጸንተን መቆም አለብን፤ -የትዕግሥት ፍሬ በውስጣችን እንዲያደርግ፤ የእግዚአብሔር ዓላማና ፈቃድ በሕይወታችን እንዲፈጸም ምርጫው የራሳችን ነው። "...እንደ ሸክም የሆነብንን ነገር ሁሉ በእኛ ላይ የተጣበቀውን ኃጢአት አስመግደን ለፊታችንም ያለውን ራጫ በትዕግሥት በመጽናት እንራጥ። የምንረጠውም የእምነ

ታችን አመንጪና ፈጻሚ የሆነውን ኢየሱስን በመመልከት ነው፤ ወደ ፊት በሚያገኘው ደስታ ምክንያት በመስቀል ላይ የመሞትን ውርደት ከምንም ሳይቆጥር የመስቀልን መከራና ሞት ታገሠ፤ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝም ተቀመጠ። እንግዲህ ችላ ሳትሉ እንድትሠሩና ተስፋ እንዳትቆርጡ፤ ይህን ሁሉ የኃጢአተኞችን ተቃውሞ የታገሠውን ኢየሱስን ተመልከቱ" ይላል (ዕብ. 12፡1-3)። ሩጫችን ማራቱን እንጂ፤ በእንድንጊዜ ርጠን የምንጨርሰው የእጭር ጊዜ ሩጫ አይደለም። በመንገዳችን ላይ እንዳንድ እንቅፋት ሲያጋጥመን ተስፋ ቆርጠን ቶሎ ራሳችንን ከውድድርና ከትግል ውጪ ሳናደርግ እስከ መጨረሻው ድረስ በትዕግሥት መሮጥ አስብን። ቅርንጫፉ ፍሬ እንዲያፈራ ከግንዱ ጋር መጣ በቅ እንዳለበት ሁሉ፤ እኛም በሕይወታችን የትዕግሥትን ፍሬ እንድናፈራ በመንፈስ ቅዱስ እማካኝነት እግዚአብሔር በውስጣችን እንዲኖር ሕይወታችንን ከፍተኛ ሙሉ በሙሉ ስእርሱ መስጠት አስብን።

8

ቸርነት (ደግነት) የእርዳታ እጅን መዘርጋት

"የመንፈስ ፍሬ ግን ...ደግነት...ነው" (ገላትያ 5፡22)።

"...ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርገዬ አልብላችሁኛልና፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታስሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና" (ማቴ. 25፡35-36)።

"ንጹህ የሆነ ነውር የሌለበት እምልኮ፤ በእግዚአብሔር አብ ዘንድ ይህ ነው፤ ወላጆች የሌላቸውን ልጆች፤ ባልቴቶችንም በመከራቸው መጠየቅ፤ በዓለምም ከሚገኝ እድፍ በውኃትን መጠብቅ ነው" (ያዕቆብ 1፡27)።

የምንኖረው ጭካኔ በበዛበት፤ ርህራሄ ፍጹም በጠፋበት፤ ሰው እርስ በርሱ ጥርስ በሚሳበርበት ዓለም ውስጥ ነው። እንዲሁም ሌላውን ለመቅደም፤ እንዲሁም ከሌላው በልጦ ለመገኘት፤ የራሱን ፍላጎት ከሌላው ሰው ፍላጎት ለማስቀደም በሚረገግበት ዓለም ውስጥ ነው። የምንኖረው ሰው ሁሉ ስለ ራሱ ስሜት፤

ስለ ራሱ ፍላጎት ስለ ራሱ ምቹት ብቻ የሚያስብበትና የሚጨነቅበት ዓለም ውስጥ ነው። ዓለማችን በጭካኔ የተሞላችን ቸርነትና ርህራሄ ፈጽሞ የጠፋላት ዓለም ናት። የምንኖረው ማንኛውም ሰው ስራሱ እስከተመቸው ድረስ የሌላው ሰው መራብ የሌላው ሰው ማጣት የሌላው ሰው ከሥራ መፈናቀል የሌላው ሰው በበሽታ መስቃየት ጨርሶ የማይሰማው የማይቆረቁረው በእጠቃላይ ለማንም ግድ የሌለው ሰው የበዛበት ሙሉ ነው። የመሥሪያ ቤታቸውን ትርፍ ከፍ ለማድረግ የመሥሪያ ቤቱ ሥራ በጥቂቶች እንዲሠራ በማድረግ ብዙ ሠራተኞችን ከሥራ ያስወጣሉ። እነዚያ ከሥራ የተባረሩት ሠራተኞች በሥራቸው የሚተዳደሩ ቤተሰቦቻቸው በገንዘብ እጦት ምክንያት ቢን ገላቱ ቤት ኪራይ መክፈል አቅቷቸው ከቤታቸው ተባረው በየጎዳናው ቢያድሩ ትንሽም የሚቆረቁሩባቸው አይደሉም።

በዘመናችን ስለላው መራራት የሚለው ሀሳብ ከሰው ልብ ውስጥ ፍጹም ተፋቆ የወጣ ይመስላል። “ቸርነት” የሚለው ሀሳብ አንድ ደካማነትና እንደ ተለማማቂነት የሚታይበት ሙሉ ሆኗል። እግዚአብሔር ይህን በመሰለ ዓለም ውስጥ እኛን አማኞችን ያስቀመጠበት ምክንያት የክርስቶስ ሳሕሪ የሆነውን “ቸርነት” በመከላከል እየኖርን በሕይወታችን አንድናሳይ ነው። የፈጠረን በልተን ጠጥተን እንዲሁ ዝም ብለን ለመኖር ብቻ ሳይሆን ከክርስቶስ ያገኘ ነውን ብርሃን በሰው ሁሉ ፊት እንድናበራ ነው። ብርሃናችንም በየቤተ ክርስቲያናችን የምንፈጽመው የሃይማኖት ስርዓት ሳይሆን የክርስቶስ ገጸብሕሪ የሆነውን ይኸውም “ቸርነትን” ወይም “ደግነትን” በሕይወታችን እየኖርን ማሳየት ነው። እግዚአብሔር ቸር ነው። ይህንን ባሕሪውን ያወቀው ዘማሪ “አንተ ለእኛ ቸርና መሐሪ ነህ...” ይለዋል (መዝ. 86፥5)። እግዚአብሔር ደግነቱን (ቸርነቱን) ለኃጢአተኞች የሚያሳየው ብዙዎች ወደ ንስህ በመምጣት ያዘጋጃቸውን ደቦንነት እንዲያገኙ በማሰብ ነው። የክርስቶስ ፍላጎት እኛ አማኞች የእርሱን እርዳታ ተከትለን የቸርነት ፍሬ በሕይወታችን እንዲያድግ በመፍቀድ ለብዙዎች የመዳኛ ምክንያት እንድንሆን ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስሌፌሶን አማኞች በጻፈው መልዕክቱ “መንፈሱን አታሳዝኑ” ይልና መንፈሱን የሚያሳዝኑትን ነገሮች ይኸውም “መራራትን ሁሉ ቁጣና ንደትን ጭቅጭቅና ስድብን... ክፉት...” በማለት ከዘረዘረ በኋላ “እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ይቅር ተባብሩ” እርስ በርሳችሁ ቸሮችና ርገሩኖች ሁኑ” በማለት ይደመድማል (ኤፌ. 4፥32)። ይህን ሲል ርገሩን አለመሆን የእግዚአብሔርን መንፈስ ከሚያሳዝኑት ኃጢአቶች መካከል አንደኛው መሆኑን መግለጹ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ሰንሞላ ጠንካራ የነበረው ልሳችን ለሰልሶ የመንፈስ ፍሬ የሆነው “ቸርነት” በሕይ

ወታችን መታየት ይጀምራል። “ቸርነት” ተስይቶ የሚታወቀው እንዴት ይሆን?

- ➔ “ቸርነት” በጎ የሚደረግለትን ሰው ስሜት ይኸውም ሀዘኑን ብሶቱን ብስጭቱን ተረድቶ ያለበትን እሳዛኝ ሁኔታ ለመለወጥ ለማሻሻል በቃላት ብቻ ሳይሆን በተግባር መግለጽ የሚያስችል ነው።
- ➔ “ቸርነት” በጎ የሚደረግለት ሰው መልካም ያልሆነ ነገር ቢሠራ እንኳን ለምን እንደዚያ እንዳደረገ መነሻ አሳቡን (motive) ምን እንደሆነ ቸርነት አድራጊው በጥሩ ይተረጎምለታል።
- ➔ “ቸርነት” የሰውን ድካምና ስህተት ይሸፍናል፤ ይረሳል እንጂ በደልን በውስጡ አያጠራቅምም።
- ➔ “ቸርነት” ርገሩን ልብ ያለው ሰው ባሕሪ ነው። ስለ ሌሎች ሰዎች በጎነት የሚያስብና የሚጨነቅ ነው።
- ➔ “ትዕግሥት” ክፉ ለማድረግ እጃችንን እንድናነሳ ለሚገፋፋ ኃይል “እምቢ!” ማለት ሲሆን “ቸርነት” ግን ለበጎ ሥራ እጃችንን እንድናነሳ የሚቀሰቅስን ኃይል ነው።
- ➔ “ቸርነት” በኑሮው የተጨነቀውን ውስጡ የቆሰለና የደማውን ሰው በጎ እንድናደርግለት ፍቅራችንን እንድናሳየው ውስጣችንን የሚቀሰቅስ ሀሳቡንም ተግባራዊ እንድናደርግ ጉልበት የሚሰጠን ነው።
- ➔ “ቸርነት” መጽናናት ለሚገባቸው መጽናናትን ለተራራት ምግባንን ለተራቀቱት ልብስን ይለግል። ታመው መጠየቅ የሚገባቸውን ይጠይቃል።

ዕርዳታ ለሚያስፈልጋቸው የዕርዳታ እጆቻችንን ባንዘረጋላቸው በጌታ ስንድ ተጠያቂዎች እንደምንሆን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እያሱ “...ተርቤ አላበላችሁኝም፤ ተጠምቼ እላጠጣችሁኝም፤ እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝም፤ ታርዜ እላለበላችሁኝም፤ ታምሚና ታሳፊ አልጠየቃችሁኝም” (ማቴ. 25፥43) ይለናል። “ቸርነት” እውነትነትና ጥልቀት የሌለው “ጥሩነት” ወይም የደካማነት ስሜት አይደለም። “የቸርነትን” ባሕሪ የበለጠ ለመረዳት ቸር የሆነውን እግዚአብሔርን ባሕሪውን መመልከት ይጠቅመናል። እግዚአብሔር በባሕሪው ቸር ነው። ቸርነቱም ለጻድቃን ብቻ ሳይሆን ለኃጢአተኞችም ጭምር ነው። እኔና እናንተ የማይገባን ብንሆንም እንኳ እግዚአብሔር ቸር ነቱን አሳይቶናል። “...እርሱ ለማያመሰግኑ ለክፉዎችም ቸር ነውና” እባታ

ችሁ ርገሩን እንደ ሆነ አናንተም ርገሩኝ ሁኑ" ይላል (ዮሴፉ. 6፥36)። ስለዚህ ቸርነትን የምናሳየው ሰዎች እየመረጥን ለሚወዱን ለሚሰማሙን ጠድሮ ለሚመልሱልን ለሚያመሰግኑን ብቻ ሳይሆን ለጠላቶቻችንም ጭምር መሆን አለበት። ቸር የሆነው ኢየሱስ "...ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም አድርጉ፤ ምንም ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ፤ ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል" (ሉቃ. 6፥35) ይላል።

በራስ ላይ ካተኮረ ሕይወት ተላቅቆ ሌላውን ማገልገል ወይም ቸርነትን ማሳየት ትርፍ እንጂ ኪሳራ የለውም። የቸርነት ፍሬ ያላቸው ሰዎች ለሌሎች የሚያደርጉትን ቸርነት (ደግነት) በአደባባይ የማሳየትም ሆነ የማውራት ዝን ባሌ ለሌላቸው፣ በብዙዎች ዘንድ ታዋቂነት ሳይኖራቸው ወይም ሳይጨበጡ ብላቸው ይችላል። ይሁን እንጂ በጎ ነገር በተደረገላቸውና እንዲሁም ሁሉን ማየት በሚችለው እግዚአብሔር ዘንድ ደግ ሥራቸው የታወቀ በመሆኑ ያ ብቻ እርካታን ይሰጣቸዋል። ልባቸው በቸርነት (በደግነት) ስለተሞሉ ሰዎችና እንዲሁም ለሰ በጎ ሥራቸው ብዙ ጸሐፊዎች በየዘመናቱ በሰፊው ጽፈዋል። ጆን ድራሽር፣ ሮይ መክሌን የተባለው ጸሐፊ ከጸፈው መጽሐፍ ጠቅሰው፦

"ወደ ጓላ መለስ ብዬ ያለፍኩበትን ትንሿን ሕይወቴን ስመለከት ጎልቶ የሚታየኝ በሕዝብ ዘንድ የታወቅሁባቸው ሁኔታዎች በት ምህርት ዓለም ተበልፈው ያገኘኋቸው የምስክር ወረቀቶች ሳይ ሆኑ ለሌሎች በጎ ለማድረግ ወይም ምሕረትን ለማሳየት የሞከሩ ርኩባቸው ጊዜያት ናቸው" አለ።³⁶

በሕይወታችን አሰቸጋሪ (ከባድ) ከሚሆኑበት ነገሮች መካከል አንደኛው "ቸርነትን" ለሌላው ለው ማሳየት ነው። ምክንያቱም ቸርነትን ለሌላው ሰናሳይ፣ ባደረግነው ቸርነት መጠን ምላሹን ወይም አጸፋውን ወዲያው የማ ናገኝ በመሆናችን ነው። ውጤቱን የምናይበት ጊዜ ይርዘም እንጂ፣ የደግነትን (የቸርነትን) ዘር የምንዘራ ከሆንን የማያልቅ መከር (ፍሬ) እንደምንለበስ ማወቅ አለብን። ከሰው ጋር ተሰማምተን በሰላም መኖር እንፈልጋለን? ከፈለ ግን ለሌሎች የደግነት እጆቻችንን ከዘረጋን ያኔ አናገኘዋለን? ችግራችንን ለመርሳት እንፈልጋለን? ራሳችንን ችላ ብለን የሌሎችን ችግር ለማቃለል አን ትጋ። የቸርነት ፍሬ ከሚታይባቸው አንዳንድ ሰዎች ቸርነት ተደርጎልን ይሆን? ቸርነት ተደርጎልን ከሆነ የተደረገልንን ቸርነት ባለመርሳት እኛም በተራችን ለሌሎች ቸርነትን አናድርግ። ያለንን ለሌላቸው ሰናካፍል፣ አናተ

ርፋለን እንጂ አናጎድልም። የብዙዎቻችን ጥያቄ "ይህን ዓይነቱን ክርስቲያ ናዊ ባሕሪ በዚህ ክፉ በሆነው ዓለም ውስጥ ይዞ መኖር ይቻላል ወይ?" የሚል ነው።

1. "ቸርነት" ተራ ስሜት ብቻ ሳይሆን፣ በተግባር የሚገለጽ "ፍቅር" ነው

"ቸርነት" እውነተኛ ያልሆነ ጥልቀት የሌለው ተራ ስሜት ብቻ አይደለም። "ቸርነት" ብርቱ ከሆነ መንፈሳዊ ሕይወት የሚፈልቅ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። እግዚአብሔር ጋያልና በቸርነት የተሞላ በመሆኑ ቸርነትን ለማይ ገባው ሁሉ ያሳያል። "ቸርነት" ብርቱነትን እንጂ ደካማነትንና ተለማማጭ ነትን አያሳይም። ስለዚህ የቸርነት ፍሬ የሚታይበት ሰው ደካማ ሳይሆን ብርቱ ለው ነው። ብርቱ ክርስቲያን በቸርነት የተሞላ የተረጋጋ ሕይወት ያለው፣ ጨዋ፣ ከለው ጋር ተግባቢነት ያለው ሰው ነው። "አትንኩኝ... አትድረሱብኝ... የማንንም አልነካም፣ የራሴንም አላስነካም" የሚል ሰው አይደለም። በቸርነት የተሞላ ክርስቲያን "ፈራጅ" ሳይሆን "የምሕረት" ሰው ነው። ይህን ዓይነቱን ባሕሪ በእማኝ ሕይወት ውስጥ የሚቀርጸው መንገዱን ቀና የሚያደርግለት፣ በንግግርም ሆነ በተግባር ቸርነትን እንዲያሳይ የሚያለችለው መንፈስ ቅዱስ ነው።

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው "ቸርነት" (ደግነት) እንደሌሎች ጸጋዎች ሁሉ በሕይወታችን መኖሩ እውነተኛነቱ የሚታወቀው ሁሉም ነገር መልካም ሲሆን ሳይሆን ሁኔታዎች ክፉ ሲሆኑ አስቸጋሪ ሰው በመንገዳችን ላይ አንቅፋት ሲያኖርብን ያንን ሰው ለመበቀል አጥጋቢ የሆነ ምክንያት ቢኖረንም ታግሰን በክፉ ፈንታ ቸርነትን ማሳየት የቻልን እንደሆነ ነው። በቸር ነት ጸጋ ውስጥ ማደግ የምንችለው ለማይገባቸው ሰዎች ቸርነትን በማሳየት ነው። ቸርነት ከውጪ ሳይሆን ከግል ቤታችን ይጀምራል። ለራሳችን ቤተ ሰብ ቸርነት ሳናሳይ ለውጪ ሰው ብናሳይ "ግብዣ" ያለኝናል። በመንፈሳዊ ሕይወቴ ደካማ የሆነ ክርስቲያን የሚለጠው መልካም ነገር ስለሌለው ለማንም ቸርነትን አያሳይም። እውነተኛው ማንነቱን ለመሸፈን ብዙ ጊዜ ሌሎችን ይነቅፋል፤ ከእርሱ የተለየ ሀሳብ ያላቸው መስሎ ከተሰማው ከእነርሱ ይሸገላል። እንዲሁም በራሱ አምነት ስለሌለው ከሆነው በላይ ራሱን አተልቆ ያሳያል፤ ሌላውን አንዴት አድርጎ እንደሚያጠቃና እንደሚያሸንፍ ብልሃት ይፈልጋል። ይሄም ደካማነቱን እንጂ ብርቱነቱን አያሳይም።

³⁶ Dresher, John. Spirit Fruit, Herald Press, Scottdale, Pennsylvania, 1974.

- ቸርነት በትናንሹ ነገር ሁሉ ፍቅርን መግለጽ ነው።
- ቸርነት የሌላውን ሰው ስሜት ማክበር ነው።
- ቸርነት በተግባር የተጸነፀ ፍቅር ነው።
- ቸርነት አንድነትን የሚያጠናክር የሚገነባ ኃይል ነው።
- ቸርነት መራራነትንና ክፋትን አስወግዶ ጥሩ ስሜትን በረከትን የሚሰጥ ሰው።
- ቸርነት ያጣውን ሰው መርዳት ነው።
- ቸርነት ስላለው ሰው ክፉ ነገር መናገርን ይጠላል።
- ቸርነት በችግርና በመከራ ውስጥ ላሉት የዕርዳታ እጅን ያስዘረጋል፤ ሌሎችን ይረዳል።

ጳውሎስ “እንግዲህ የተቀደሳችሁና የተወደዳችሁ የእግዚአብሔር ምርጦች እንደ መሆናችሁ ርኅራኄን ቸርነትን ትሕትናን ጨዋነትን ትዕግሥትን ልበሱ” በማለት ይመክረናል (ቆላ. 3፡12)።

2. ቸርነት ለሌላው ማሳየት ኪሣራ የለውም

ቸርነትና (ደግነት) ፍቅር አብረው የሚሄዱ ናቸው። በዘመናት ክርስቲያኖች ለሰዎች በሚያሳዩት ቸርነት ተለይተው ይታወቁ ነበር። ያለ ቸርነት “ክርስቲያኖች” ተብለን ልንጠራ እንዲሁም በፍቅር በተሞላው በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሕብረት ሊኖረን አይችልም። ፍቅር የክርስትና ሕይወት መንገድ ነው ብለን አምነን ከተቀበልን በቸርነት የተሞላውን የእግዚአብሔርን መንግሥት መገንባት መጀመር አለብን። ስለ ሌሎች ደህንነትና ፍላጎት የሚጨነቅ ልብ ያለውን ሰው ስይጣን ምንጊዜም ይፈራል። ክርስቶስ ወደ ራሱ ሲጠራ ሌሎችን እንደ ራሳችን አድርገን እንድንወድ ነው። የክርስቲያኖች ፍቅር በቀዝቀዝበት በአሁኑ ዘመን ክርስቲያኖች በሚያሳዩት የቸርነት (ደግነት) ሕይወት ተለይተው የሚታወቁ አለመሆናቸው ይህን ያህል የሚገርመን አይደለም። ቸርነት (ደግነት) የለሰለሰ ልብን ይጠይቃል። ሁላችንም አንዳንድ ጊዜ በሕይወታችን ለሌሎች ግዴታ የምንሆንበት ጊዜ አለ። የራሳችንን ፍላጎት ለማሟላት ሰንረርጉ በዙሪያችን አርዳታ የሚያስፈልጋቸውን ሰዎች ማየት የሚሳነን ጊዜ አለ።

ብዙ ጊዜ በመንገዳችን ላይ በኑሯቸው የተጎሳቀሉት ያደፈና የተበጩ ልብሰብ የለበሱ በትልቅ ችግር ውስጥ ያሉ አንዳንድ ሰዎች ያጋጥሙናል። ጠጋ ብለው ሲያነጋግሩን ሲጋራ እንደሚያጨሉ በሽታቸው ያወቅን ሲመስለን ችግራቸውን በጥሞና አዳምጠን የሚቻለን ለማድረግ የዕርዳታ እጆቻችንን በመዘርጋት ፈንታ ውጪያቸውን አቋማቸውን ብቻ አይተን፤ “እንዲህ የሆነው እንዲህ ቢሆን ነው... ይህን እንዲህ ቢያደርግ ኖሮ እንዲህ ዓይነቱ ችግር ውስጥ አይገባም ነበር፤ ሲጋር በመግዛት ፈንታ ስምን ዳቦ ገዝቶ አይበላም ነበር” በማለት መፍረድና አስተያየት መስጠት እንጀምራለን። ያልተረዳ ነው ነገር፤ ያ ሰው ሲጃራ በሚጨስበት አካባቢ በመሆኑ ልብሱ ሁሉ ሲጃራ ሲጃራ ይሸተት እንጂ፤ ያ ሰው ፈጽሞ ሲጃራ የማያጨስ ሊሆን እንደሚችል ነው። ያለአግባብ በዚያ ሰው ላይ በመፍረድና ፈታችንን በማዘር ፈንታ “ኢየሱስ ቢሆን ኖሮ እኔ እንዳደረግሁት በዚያ ሰው ላይ ፊቱን ያዞርበት ነበር ወይ? ያ ሰው እኔ ብሆን ኖሮ ምን ይሰማኝ ነበር?” ብለን ብንጠይቅ እውነተኛ መረዳት ይኖረን ነበር። ማህተመ ጋንዲ አንድ ጊዜ፦

“ሰው ሁሉ ትክክል ያልሆነ ፍርድና አስተያየት በሌላው ሰው ላይ በመስጠት ፈንታ ሰው ሁሉ ራሱን በሌላው ሰው ሥፍራ ቢያስቀምጥ ኖሮ፤ በዓለም ውስጥ ከሚታዩት ችግሮች ሦስት-አራተኛው ይቃሰል ነበር” አለ።

የክርስቶስን ውበት በሕይወቷ ያሳየችው የደግነት ጮራ እየፈነጠቀች የኖረችው ፍሎረንስ ናይታንግል፤ ታሪክ ያደነቃት ብቻ ሳትሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ የተተመነላት ታላቅ ሴት ነበረች። 30ኛውን የልደት ቀን ስታከብር ማስታወሻ ደብተሯ ላይ እንዲህ የሚል ቃል ጽፋ ነበር።

“ዛሬ 30 ዓመት ሆነኝ። ኢየሱስ አገልግሎቱን የጀመረው በዚህ ዕድሜው ነው። ከእንግዲህ ወዲህ የልጅነት ነገር አበቃ። ከንቱ ነገር አበቃ፤ ጌታ ሆይ! ስለ አንተ ፈቃድ ብቻ እንዳስብ እርዳኝ” አለች። ከብዙ ዓመት በኋላ በምድር የተወሰነላትን ዘመን ጨርላ ስረጅም ጊዜ ወደ አገልግሎቷ ጌታ ለመሄድ ጥቂት ጊዜ ሲቀራት በሞት አልጋዋ ላይ ሆና የአገልግሎቷ መቃናት ሚስጥሩ ምን አንድ ሆነ ተጠይቃ ስትመልስ “አንድ ምክንያት ብቻ መስጠት አፈልጋለሁ። ይኸውም ከጌታዬ ምንም ያስቀረሁት ነገር እንደሌለ ነው” አለች።

እኛስ "ከጌታ ያስቀረሁት ምንም ነገር የለም" ማለት አንችል ይሆን? የክርስቶስን ውበት ለማንጸባረቅ፣ የማያውቁት አንዲያውቁት ለማድረግ ሲታገል፣ እውነትን ባልተረዱ ሰዎች የተገደለው ጂም ኤልየት የተባለው ሰው፤

"ጌታ ሆይ! ይሄን ሥራ ፈት የሆነውን ሕይወቴን እንደ ሻማ ለከሰው፤ ለአንተ ልንደድልህ (ባብራልህ)፤ ሕይወቴ ያንተ ነውና ተገልገልበት። ረጅም ዕድሜ አልመኝም፤ ነገር ግን እንደ አንተ ዓይነት ሙሉ ሕይወት ልኑርልህ" አለ።

እኛስ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አፍርተን፤ ሕይወታችን በተራራ ጫፍ ላይ እንዳለ መብራት አምሮና ደምቆ ለጨለማው ዓለም ብርሃን በመሆን ፈንታ በመካከላችን በሚታየው አለመሰማማት፤ ክርክር፣ ቅንኣት፣ ቁጣና አድመኝ ነት ምክንያት ምስክርነታችን የተበላሸ ይሆን?

ሮበርት ዲ. ቬንቴንዞር የታወቀው አርጄንቲናዊ ጎልፍ ተጫዋች፤ አንድ ጊዜ በጎልፍ ጨዋታ ተወዳዳሪዎቹን ሁሉ አሸንፎ በሽልማት መልክ የተሰጠውን ቼክ ተቀብሎ ወደ መኪናው ሲሄድ፤ አንዲት ምስኪን የምትመስል ሴት ጢጋ አለችው። ለላገኘው ድል "እንኳን ደስ አለህ" ካለችው በኋላ፤ ልጇ በጠና ታማ በምትና በሕይወት መካከል እንዳለች፤ ለሚያከማት ሀኪምና እንዲሁም ለሆስፒታል የምትከፍለው ገንዘብ አንደ ሌላት አስተዛዝና ነገረችው። ሮበርት ዲ. ቬንቴንዞርም በሰማው አጣኝ ታሪክ ልቡ በጣም ተነክቶ የተቀበለውን ቼክ እንዳለ እንድትጠቀምበት ፈርሞ በእጇ ከሰጣት በኋላ፤ "ሂጂ ልጅሽን አላከሚበት" አላት። በሚቀጥለው ሳምንት ምሳ ለመብላት ወደ ጎልፍ ክለቡ ሄደ። ከክለቡ ባለሥልጣኖች አንዱ ሮበርት ዲ. ቬንቴንዞር ከሚበላበት ጠረጴዛ መጥቶ "ባለፈው ሳምንት የተቀበልኩትን ቼክ ለአንዲት ወጣት ልጅ እንደሰጠሃት አንዳንድ ልጆች ነገሩኝ" አለው። ሮበርት ዲ. ቬንቴንዞርም እውነት መሆኑን ራሱን በመቅነቅ ገሰጸ። ሰውየውም "ጥሩ ዜና ይዢልህ መጥቻለሁ። ያቼ ሴት ውሽታም ነች። የታመመ ልጅ የላትም። እንኳን ልጅ ሊኖራት ቀርቶ ባል እንኳን አላገባችም። ያቼ ሴት አታለላችሁ" አለው። "ሊሞት የደረሰ ህጻን ልጅ የሰም ነው የምትለኝ?" ብሎ ጠየቀው። "የለም!" ቢል መለሰለት። "እንዲህ ዓይነት ጥሩ ዜና ሰምቼ አላውቅም" አለው።

ይህ ሰው ክርስቲያን ባይሆንም፤ ክርስቲያኖች ሁሉ ሊኖራቸው የሚገባቸውን ዓይነት የርህራሄ መንፈስ ያላየ ሰው ነው። ቸርነት ሰናዓይ አንዳንድ እውነትን በማይናገሩ ሰዎች ልንታለል እንደምንችል የታወቀ ነው። ይሁን እንጂ፤ ሀሰተኞች ሰዎች አሉ ብለን በመፍራት ቸርነት ከማድረግ ወደ ኋላ

ማለት የለብንም። ቸርነት ከምናሳያቸው ሰዎች ምስጋናን ባናገኝም፤ ሁሉንም እንደ ዋጋው መክፍል የሚያውቀበት ጌታ ብድራታችንን ይከፍለናል። ሊየሱስ "...መልካም አድርጎላቸው፤ 'ብድራታችንን ይመልስልናል' ብላችሁ ተሰፋሩ ሳታደርጉ አበድሩ፤ ይህን ብታደርጉ ዋጋችሁ ትልቅ ይሆናል፤ የልዑል አግዚአብሔርም ልጆች ትሆናላችሁ፤ እርሱ ሰውለታቢሶችና ሰክፋዎች አንኳ ሳይቀር ቸር ነው። የሰማይ አባታችሁ መሐሪ እንደሆነ እናንተም እንዲሁ መሆን ሪዎች ሁኑ" ይለናል (ሉቃስ 6፥35-36)። የታወቀው አርጄንቲናዊ ጎልፍ ተጫዋች፤ ሮበርት ዲ. ቬንቴንዞር በርህራሄ መንፈስ ተሞልቶ የተጎዳች መስላ ለታየችው ሴት ቸርነትን አደርጋለሁ ብሎ እንዴት አንደተታለለ ታሪኩን ስም ተናል። ከዚያ ለየት ያለ ውጤት ያዘለ፤ ኤልሳቤት ባላርድ የተባለች ጸሐፊ፤ ኢ.አ.አ. በ1976 ዓ.ም. ሚስቱም ለን ተብላ ስለምትጠራ የአምስተኛ ክፍል አስተማሪ፤ በልብ ወለድ መልክ የጻፈችውን ታሪክ ከዚህ ቀጥሎ አንመልከት፤

ሚስብ ቶምሰን ትምህርት ቤት በተከፈተበት በመጀመሪያው ቀን የአምስተኛ ክፍል ተማሪዎቿ ፊት ቆማ የምታስተምራቸውን ተማሪዎቿን አንድ ውሽት ነገረቻቸው። ተማሪዎቿን ሁሉ በዓይኗ ከቃኝቻቸው በኋላ ሁሉንም ዕኩል እንደምትወዳቸው ነገረቻቸው። የተናገረችው ፍጹም እውነትን ያዘለ አልነበረም። መጀመርያው ረድፍ፤ ከመጀመርያው ዴስክ ላይ የተቀመጠ ቴዲ ስቶዳርድ የተባለ ልጅ ተቀምጧል። ቴዲ ከሌሎች ልጆች ሁሉ የተለየ ነበር። ሚስብ ቶምሰን ቴዲ አራተኛ ክፍል እያለ ባታስተምረውም በደንብ ታውቀዋለች። ቴዲ ከሌሎች ልጆች ጋር ተቀላቅሎ አይጫወትም። ልብሱ ቆሻሻ ነው። ሰውነቱን በየጊዜው ስለማይታጠብ በጣም ይሸታል። በፊቱ ገጽታ ላይ እንደሚታየው ደሰተኛ ልጅ አልነበረም። ሚስብ ቶምሰን የቴዲን የፈተና ወረቀት ለማረም እንስታ፤ በቀይ ቀለም ከላይ እስከ ታች ኤክስ ("X") አድርጋ ወረቀቱ ጫፍ ላይ በትልቁ "ኤፍ" (F) ስትጽፍ ደስ ይላት ነበር። ሚስብ ቶምሰን ከምታስተምርበት ትምህርት ቤት የተማሪዎቿን ያለፈ ሪከርድ ወደ ኋላ ተመልሳ ተማሪዎቹ የነበራቸውን ሪከርድ የግድ መመልከት ነበረባት። ተማሪዎቹ ከዚህ በፊት ያገኙትን የትምህርት ውጤት ከመረመረች በኋላ መጨረሻ ላይ የቴዲ ስቶዳርድን ፋይል ስትመለከት የሚያስደንቅ ነገር አገኘች።

የቴዲ ስቶዳርድ የአንደኛ ክፍል አስተማሪው፤ "ቴዲ በጣም ብሩህ የሆነ አዕምሮ ያለው፤ በፈገግታ የተሞላ ልጅ ነው። ሥራውን በንጽህና የሚሠራ፤ በጣም ጥሩ ጠባይ ያለው፤ እርሱን ማስተማር ትልቅ ደስታን የሚሰጥ ነው" የሚል አስተያየት አነበበች። የሁለተኛ ክፍል አስተማሪው ደግሞ "ቴዲ ስቶዳርድ አጅግ በጣም ጥሩ ተማሪ ነው፤ በክፍል ጓደኞቹ ሁሉ በጣም የተወደደ ነው። ነገር ግን አናቱ በማይድን በሽታ ስለተያዙት ውስጡ የተረበሸ ይመ

ሰላል። እቤት ውስጥ ያለው ኑሮ የተመቸው አይመስልም። የሚል ሪፖርት ጽፋለች። የሦስተኛ ክፍል አስተማሪው ደግሞ፤ “ቴዲ ስቶዳርድ የእናቱ ሞት በጣም የከበደው ይመስላል። የተቻለውን ያህል ለመሥራት ይሞክራል፤ ወላጅ አባቱ ይህን ያህል ስቴዲ ትምህርት ግድ ያለው አይመስልም። እቤት ውስጥ ያለው ኑሮ የተመቸው ስለማይመስል፤ ቴዲ አንድ ዓይነት ዕርዳታ ካላገኘ፤ በትምህርቱ ጥሩ ውጤት ለማግኘት አይችልም” የሚል ሪፖርት ጽፋለች። የአራተኛ ክፍል አስተማሪው ደግሞ “ቴዲ ስቶዳርድ ክፍል ውስጥ ይገኝ እንጂ፤ በአዕምሮ የሌለ (withdrawn) በመሆኑ፤ ስትምህርቱ ይህን ያህል ግድ የሚሰው አይመስልም። ብዙ ጓደኞች የሉትም፤ አንዳንድ ጊዜ ክፍል ውስጥ ያንቀላፋል” የሚል ሪፖርት ተጽፏል።

በዚህ ጊዜ ሚስት ቶምሰን የቴዲ ስቶዳርድን ችግር ስትረዳ፤ በራሷ አፈረች። በገና በዓል አካባቢ፤ አንድ ቀን የክፍል ልጆች በሙሉ ለአስተማሪያቸው ለሚሰሱ ቶምሰን ስጦታ ይዘውላት መጡ። ስጦታቸው በጥሩና በሚያምር የስጦታ መጠቀሚያ ወረቀት የተጠቀለለ፤ ደማቅነት ባለው ሪቦን የታሠረ ነበር። የቴዲ ስጦታ ግን የተጠቀለለው በአሮጌ የግርሰሪ ወረቀት ነበር። ሚስት ቶምሰን እያፈረች በተማሪዎች ፊት የቴዲን ስጦታ ከፈተችው። ስጦታውን ስታወጣው አሮጌ የእጅ አምባርና ትንሽ ሽቶ ያለበት ብልቃት ነበር። አንዳንድ ልጆች ስጦታውን አይተው ሳቱ። ሳቃቸውን ለማስቆም፤ አምባርን እጇ ላይ እድርጋ እያደነቀች “እንዴት ያምራል” አለች። ከሽቶውም እጇ ላይ ጠብ እድርጋ “እንዴት ጥሩ ሽታ ያለው ነው!” አለች። ቴዲ ስቶዳርድ ያለው ትሮ ክፍል ውስጥ ቆይቶ፤ “ሚስት ቶምሰን ዛሬ ልክ አንድ እናቱ ትሸቻለሽ” አላት። ልጆቹ ከሄዱ በኋላ ሚስት ቶምሰን ለአንድ ሰዓት ያህል ስቅስቅ ብላ አስቀሰች። ከዚያን ቀን ጀምሮ የነበራትን አቋም ለውጣ ተማሪዎችን እንደሚገባው ማስተማር ጀመረች። ከዚህ በፊት ከምታደርገው የበለጠ ቴዲ ስቶዳርድ ላይ ትኩረት ማድረግ ጀመረች። ይህን ስታደርግ ቴዲ አዕምሮው ከምንጊዜም የበለጠ ትምህርት መቀበል ጀመረ። በዓመቱ መጨረሻ ቴዲ ስቶዳርድ ከክፍሉ ተማሪዎች ሁሉ የበለጠና በጣም የተሻለ ውጤት አመጣ። ሚስት ቶምሰንም ተማሪዎቿን ሁሉ እኩል አወዳለሁ ትባል እንጂ ከተማሪዎቹ ሁሉ የበለጠ ቴድን ወደደችው።

ከአንድ ዓመት በኋላ በቴዲ የተጻፈ አንድ ማስታወሻ አገኘች። ይሄም ማስታወሻ ከአስተማሪዎቹ ሁሉ በጣም የምትበልጥ መሆኗን የሚገልጽ ነው። ከሰድስት ዓመት በኋላ ሚስት ቶምሰን ከቴዲ ሌላ ማስታወሻ ደረሳት። ቴዲ አሁን የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን ሲጨርስ፤ ከተመራቂዎቹ በውጤት ሁለተኛ መሆኑንና በትምህርት ዘመኑ ካጋጠሙት አስተማሪዎች ሁሉ የምትበልጥ መሆኗን የሚገልጽ ነው። ከአራት ዓመት በኋላ ሚስት ቶምሰን ከቴዲ ሌላ

ደብዳቤ ደረሳት። በደብዳቤው አንዳንድ ጊዜ ሁኔታዎች ከባድ ሆኖ ቢያገኘውም ትምህርቱን ሳያቋርጥ ወደ ፊት በመዘለቁ በከፍተኛ ማዕረግ እንደተመረቀና አሁንም ከአስተማሪዎቹ ሁሉ የምትበልጥ መሆኗን የሚገልጽ ደብዳቤ ጻፈላት። እንደ ገና ከአራት ዓመት በኋላ ሚስት ቶምሰን ከቴዲ ሌላ ደብዳቤ ደረሳት። በዚህ ደብዳቤው የህክምና ትምህርቱን ጨርሶ ዶክተር መሆኑን ይገልጻል።

የቴዲና የሚስት ቶምሰን ታሪክ እዚህ ላይ አላበቃም። ከዚህኛው ደብዳቤ ጋር ሌላ ደብዳቤ ጽፏል። በደብዳቤውም ላይ አንዲት ወጣት አግኝቶ ሊያገባ መዘጋጀቱን ይገልጻል። አባቱ መሞቱን ከገለጸ በኋላ፤ በሠርጉ ዕስት የሙሽራው እናት ከምትቀመጥበት የማዕረግ ቦታ ሚስት ቶምሰን እንደ እናቱ ሆና ስመቀመጥ ፈቃደኛ እንደሆነች የሚጠይቅ ነው። ሚስት ቶምሰንም ፈቃደኛ ነቷን ገልጻ በቴዲ ሠርግ ላይ እንደ እናት ሆና በከብር ሥፍራ ተቀመጠች። በዚያን ዕለት የሚያስደንቀው የአምስተኛ ክፍል ተማሪ በነበረበት ወቅት ቴዲ የሰጣትን የእጅ አምባር አድርጋ፤ ከሰጣት ከእናቱ የተረፈውን ሽቶ ተቀብታ ነበር። በሠርጉ ዕለት ሚስት ቶምሰን ስታቅፈው፤ ዶክተር ቴዲ ስቶዳርድ “ሚስት ቶምሰን፤ በእኔ ሰላመንሽብኝ አመስግንሻለሁ። ከፍተኛ ሥፍራ ስበሰ፤ ጠሸኝ፤ ዋጋ ያለኝ ሰው መሆኔን እንዳውቅ ሰላደረግሽኝ በጣም አመስግንሻለሁ” አላት። ሚስት ቶምሰን ዕምባ እየተናነቃት፤ “ቴዲ! በሌላው ሰው ሕይወት ትልቅ ለውጥ ላመጣ እንደምችል ትልቅ ትምህርት ያስተማርከኝ አንተ ነህ። አንተን እስካገኘሁበት ጊዜ ድረስ እንዴት ማስተማር እንዳለብኝ አላውቅም ነበር” አለችው።³⁷

በሕይወታችን ትልቅ ደስታ ሊሰጠን የሚችለው ነገር አኛ ለራሳችን በምናደርገው ነገር ሳይሆን የሌሎችን ሕይወት ለመገንባት የምናደርገው በሳ ነገር ነው። ይህ እውነት ከገባቸው ሰዎች መካከል አንዱ፤

“ሌሎች የሚፈልጉትን እንዲያገኙ፤ ወይም መሆን የሚችሉትን እንዲሆኑ ከረዳን፤ በሕይወታችን መሆን የምንፈልገውን መሆን እንችላለን” አለ። የትልቅነት ምልክት አንደኛው፤ ሌሎች ትልቅ እንዲሆኑ ማድረግ ነው። ዊልያም ዋርድ፤ “የተትረፈረፈ ሕይወት ለመኖር የሚያስችሉ ሦስት ዋና ነገሮች አሉ። ይኸውም፤ ለሌሎች መጠንቀቅ፤ ለሌሎች መድፈርና ለሌሎች ማካፈል ነው” አለ።

³⁷ John Mason, Imitation is Limitation, Bethany House, Minneapolis, Minnesota, 2004.

ኖርማን ማክለዋን የተባለው ጸሀፊ ደግሞ፤

“በምናገኘው ነገር የራሳችንን ኑሮ እናስተዳድራለን፤ በምንሰጠው ግን ሕይወትን እንሠራበታለን” አለ።

በላዚህ ሌሎችን ደስተኞችና እሸናፊዎች እንዲሆኑ ደግነትን የሕይወታችን ዋና ዓላማ እናድርግ። ሰዎች እንዲሆኑ የምናደፋፍራቸውን መሆን ይችላሉ።

- ➔ አንድ ጊዜ አንድ ሰው የታወቀውን የሥነ ልቦና ዶክተር አንድ ሰው የነረሻ መታወክ ሊደርስበት የተቃረበውን ምን ማድረግ እንዳለበት ትመክረዋለህ? ብሎ ጠየቀው። ይህንን ሲል፤ “የሥነ አዕምሮ ሀኪም ዘንድ ዶሂድ” የሚል ሀሳብ ይሰጣል ብሎ ጠብቀው ነበር። ሀኪሙ ግን “ቤቱን ዘግቶ ከሀዲዱ በላይ ካሉት መን ደሮች ሂዶ አንድ ችግረኛ ፊልሳ ያንን ችግረኛ ይርዳ” የሚል መልስ በመስጠት በአካባቢው የነበሩትን ሰዎች አስደነቃቸው።

በሩህሩህነታቸውና በደግ ሥራቸው የታወቁት ማዘር ትሬሳ፤

- ➔ “ለሌላው ሰው ሕይወት ያልተኖረ ኑሮ ዋጋ የለውም። በራስ ላይ ያተኮረ ሕይወት ፍጹም ባዶ ሕይወት ነው” አለ።

በሕይወታችን እርካታ የሌለን ከሆነን፤ ሌሎችን የምንረዳበት የእርዳታ ጣብያ እናቋቁም። ችግራችንን መርሳት የምንችለው፤ ሌሎች ችግራቸውን እንዲረሱ መርዳት የቻልን እንደሆነ ነው።

- ➔ ለሎሞን “ርንሩን ብትሆን ራስህን ትጠቅማለህ፤ ጨካኝ ብትሆን ግን ራስህን ትጎዳለህ” (ምሳሌ 11፥17) ያለው ለዚህ ነው።
- ➔ ናታን ሾፈር የተባለው ጸሀፊ፤ “ጥያቄው ‘ምን ያህል አግኝተሃል?’ ሳይሆን፤ ምን ያህል ሰጥተሃል?’ ‘ምን ያህል አሸንፈሃል?’ ሳይሆን፤ ምን ያህል ሠርተሃል? ነው። ‘ምን ያህል ቆጥቦህ አስቀምጠሃል?’ ሳይሆን ‘ምን ያህል መስዋዕት አድርገሃል?’ ነው። ‘ምን ያህል በፍቅር የተሞላ አገልግሎት ሰጥተሃል?’ እንጂ፤ ‘ምን ያህል ክብር አግኝተሃል?’ የሚል አይደለም። እንዴት ማግኘት እንደምንችል መንገድ ከመፈለጋችን በፊት፤ እንዴት እንደምንሰጥ መንገድ መፈለግ አስብን” አለ።

ግላድስተን የተባለው ጸሀፊ ደግሞ፤

- ➔ “ራስ ወዳድነት በሰው ዘር ውስጥ ትልቁ እርግግን ነው” አለ። ራስ ወዳድነት ሌላውንም፤ ራስንም አቃጥሎ የሚያጠፋ ነው።

የደግነት ፍሬ እፍርተን ሕይወታችን በተራራ ጫፍ ላይ እንዳለ መብራት አምሮና ደምቆ ለጨለማው ዓለም ብርሃን በመሆን ፈንታ፤ በመካከላችን በሚታየው ጥል፤ ክርክር፤ ቅንኦት፤ ቁጣ፤ እድመኝነት ምክንያት ምስክርነታችን መበላሸቱ ያሳዝናል። ዛሬ ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ያሉት ሰዎች ክርስቲያን መሆናችንን ለይተው የሚያውቁበት ምልክታችን የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ በሕይወታችን በማየታቸው ይሆን?

3. ቸርነት (ደግነት) ምንድነው?

ንጉሥ ዳዊት የልብ ጓደኛው ከነበረው ከዮናታን ጋር የገባውን ቃል ኪዳን እስታውሱ፤ “ለእግዚአብሔር ቃል በገባሁት ቃል ኪዳን መሠረት ‘ቸርነት’ የማሳየው ከሳኦል ቤተሰብ ከሞት የተረፈ ሰው አለን?” ሲል ጠየቀ (2 ሳሙ. 9፥3)።

- ➔ እዚህ ላይ ዳዊት የተጠቀመው “ቸርነት” የሚለው ቃል በዕብራይስጥ “ሄስድ” (hesed) የሚለውን ሲሆን፤ ትርጉሙም “ጽኑ ፍቅር”... ቸርነት... በፍቅር-የተሞላ ቸርነት (loving kindness)... ምሕረት... ደግነት” ብለው ይተረጉሙታል። “...እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው ትክክል የሆነውን እንድናደርግ፤ ደግነት የተሞላበትን ፍቅር እንድናሳይና ከአምላካችን ጋር በፍጹም ትሕትና እንድንገራመድ ነው” (ሚኪያስ 6፥8)። ቸርነት (ደግነት) የሚለውን ቃል በግሪክ ቋንቋ “ክሪስቶስ” (chrestotes) የሚለው ሲሆን፤ አዲስ ኪዳን ውስጥ አስር ጊዜ ብቻ ተጠቅሟል። የእንግሊዝኛው “የኪንግ ጄምስ” ትርጉም “ቸርነት”... ደግነት... በማለት ይተረጎመዋል። በግሪክ ቋንቋ የተጻፈው ብሉይ ኪዳን ውስጥ ግን “ክሪስቶስ” (chrestos) ሲለው፤ ትርጉሙም “ደግ... ደግነት” ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ቸርነት (ደግነት) ከእግዚአብሔር ጽኑ ፍቅር ጋር የተያያዘ ነው። በእስራኤል ውያን የአምልኮት ሥርዓት ውስጥ በግልጽ ይሰማል። “ቸር ስለሆነ፤ ፍቅሩም ዘላለማዊ ስለሆነ እግዚአብሔርን አመሰግኑ” (1 ዜና መዋዕል 16፥34)። “ቸር ስለሆነና ፍቅሩም ዘላለማዊ ስለሆነ እግዚአብሔርን

አመሰግኑ" (መዝ. 107:1)። "...እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ፍቅሩም ዘላለማዊ ነው፤ እውነተኛነቱም ለዘላለም ይኖራል" (መዝ. 100:5)።³⁸

ጳውሎስ "መንፈስን አታሳዝኑ" ይልና፤ መንፈስን የሚያሳዝኑትን ነገሮች ይዘረዝራል። "መራራነት፤ ንጹት፤ ቁጣም፤ ጨካኝነት፤ መሳሪያም ሁሉ ከክፉት ሁሉ ጋር ከእናንተ ዘንድ ይወገድ" ይልና፤ በዚህ ፈንታ "እርስ በርሳችሁም ቸሮችና ርኅራሄች ሁኑ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባባሉ" ይላል (ኤፌ. 4:31-32)። ቀስተ ደመና፤ ቀለሞቹ እንዲሁ በሌላው ላይ የተደራረበ ሲሆን፤ ለምሳሌ ቢጫው ቀለም እልቆ ሌላው ቀለም ከየት እንደሚጀምር መለየት እንደሚያስቸግረው ሁሉ፤ የመንፈስ ቅዱስም ፍሬ ልክ እንደዚሁ እንዲሁ በሌላው ላይ የተደራረበ በመሆኑ፤ እንደኛውን ከሌላው መለየት ያስቸግራል። ቸርነት-በነት ተመሳሳይነት ያላቸው ይመስላሉ። "የእግዚአብሔርን ጽኑ ፍቅር፤ ከእግዚአብሔር ደግነት፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ቸርነትና ምሕረት መለየት ያስቸግራል። ቸርነት (ደግነት) የፍቅር መግለጫ ነው። እንዲሁም ፍቅር በቸርነት ውስጥ ተገልጦ ይታያል። ፍቅር፤ ዕርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ሰዎች የእርዳታ እጁን እንዲዘረጋ ያደርጋል።

ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ሲነኩ፤ ሌሎቹን ለመርዳት እጃቸውን ይዘረጋሉ። ይሄም የሚሆንበት ምክንያት የእነርሱም ሕይወት ዕርዳታ ካደረገላቸው እግዚአብሔር ጋር የተያያዘ በመሆኑ ነው። ዮሐንስ፤ "እግዚአብሔር አስቀድሞ ሰላፈቀረን እኛም እናፈቅራለን" ይላል (1 ዮሐ. 4:19)። ማንኛውም ፍሬ በተፈጥሮ ባሕሪ በግልጽ እንደሚታየው ሁሉ፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬም ሀሳብ፤ ወይም ስሜት ብቻ ሳይሆን ክርስቲያኖች በሕይወታቸው ተግባራዊ ሲያደርጉት የሚታይ ነው። ለዎችን ክፉ ባለማድረጋቸው ብቻ "ቸሮች" እንሳቸውም። ነገር ግን ከመንገዳቸው ወጥተው፤ ብዙ ጊዜ "እያችሁልኝ ወይ?" ሳይሉ በሰውር (በድብቅ) የቸርነት ተግባር ሲፈጽሙ ይታያሉ። ከላይ እንዳየነው ቸርነት የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ "ክሪስቶስ" (chrestos) ሲሆን የኢየሱስ ስም፤ ክርስቶስ (christos) ከሚለው ጋር ስለሚመሳሰል፤ የክርስቶስን ተከታዮች የሚጠሯቸው "ክርስቲያኖች" ብለው ሳይሆን "ቸሮች" (the kind ones) ብለው ነው። በዘመኑ ያለነው ክርስቲያኖች የምንታወቀው በቸርነታችን (በደግነታችን) ይሆን? የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው "ቸርነት" በሕይወታችን በግልጽ እድገት የሚታይ ከሆነ፤ ቸር የሆነውን ጌታ ለሌሎች ማሳየት እንችላለን።

³⁸ Philip D. Kenneson. Life on the Vine, Inter Varsity Press, Downers Grove, IL, 1999.

ቸርነት የራስን ሳይሆን የሌላውን ሰው ደስታ ወይም በነነት ክልብ መፈለግ ነው። ቸርነት፤ መንፈስ ቅዱስ የነካው፤ ውስጣዊውን ባሕሪያችንን የሚያሳይ ነው። ይኸውም፤ ስለ ሌላው ሰው መንፈሳዊ፤ ስጋዊና እንዲሁም ስሜታዊ ችግሮችን ለማቃለል በቃልም ሆነ በተግባር መግለጽ ነው። "ቸርነት" በደረጃው ይለያያል። የቸር እድራጊውን ጊዜ፤ ጉልበቱንና ገንዘቡን የማይጠይቁ አሉ። ለምሳሌ፤ ተስፋ የቆረጠውን፤ "እይዞህ በርታ!"፤ ያዘነውን "ተጽናና!" ሁሉም ያልፋል። ማለት፤ ብዙ ጥጋ የማያስከፍሉን ቢሆንም፤ ለተጎዳው ሰው ግን ትልቅ ቸርነት ማድረጋችን ነው። እግዚአብሔር ጸጋውን ካላበዛልን፤ ሁላችንም የራሳችንን ኃላፊነት፤ የራሳችንን ችግር ወይም ዕቅድ መስመር ለማስያዝ እየተሯሯጥን ነው። የቸርነት ጸጋ የበዛለት ሰው ግን ስለ ራሱ ብቻ ከማለብ አልፎ ስለ ሌሎች በነነት የማሰብና የመጨነቅ ዝንባሌ እለው። ቸርነትን ለብሰን ባንወለድም፤ ሁላችንም ቸር እንድንሆን የሚያስችል ኃይል አለን። በእግዚአብሔር እምሳል ስለተፈጠርን ባሕሪው በውስጣችን አለ። ቸርነት በውስጣችን ሲኖር፤ በጭንቀት፤ በችግርና በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን ሰዎች ተጨባጭ በሆነ መንገድ ለመርዳት እጃችንን እናነሳለን። ጴጥሮስና ዮሐንስ ከመቅደሱ በራፍ ቆሞ ይለምን የነበረውን ሽባ ተመልክተው ልባቸው በርሀራሄ ተሞልቶ የእርዳታ እጃቸውን ዘረጉለት። ጴጥሮስ፤ "ወርቅና ብር የለኝም፤ ያለኝን ግን እስጥሃለሁ..." አለው (ዮሐ. 3:6)። ወርቅና ብር ባይኖረንም፤ ከወርቅና ከብር የበለጠ አለን። ያለንን እንጂ የሌለንን እንድንለጥ አንጠየቅም። ትንሽም ቢሆን እጃችንን ለበጎ ነገር ስንዘረጋ፤ የሌሎችን ሕይወት በቀላሉ መንኮት እንችላለን። ጌታ ኢየሱስ ቸር (ደግ) እንደሆነው ሁሉ፤ እኛም የእርሱ ተከታዮች ቸርነትን እንድናሳይ ተጠርተናል። "በመንፈስ ስንመሳለስ" የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ይታያል። ደግነት፤ የሌላውን ሰው ስሜት መረዳት ነው። "ቸርነት" ሀዘንን፤ ብሎቱን በመረዳት፤ ያለበትን ሁኔታ ለማሳመር፤ ለማሻሻል፤ ወይም ለማስተካከል በቃላት ብቻ ሳይሆን፤ በተግባርም መግለጽ መቻል ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ "ቸሮችና ሩዘሩሆች" እንድንሆን በተደጋጋሚ ሲያሳስብን፤ ማውለቅና መልበስ ያለብን ምን እንደሆነ ይዘረዝራል። "...እርስ በርሳችሁ ቸሮችና ርኅራሄች ሁኑ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባባሉ" ይላል (ኤፌ. 4:31-32)።

➔ ማውለቅ ያለብን "መራርነትና ንጹት፤ ቁጣም፤ ጨካኝነት፤ መሳሪያም ሁሉ ከክፉት ሁሉ ጋር ከእናንተ ዘንድ ይወገድ" ይላል (ኤፌ. 4:31)።

➤ መልበስ ያለብን፤ እንግዲህ የእግዚአብሔር ምርመሻና ቅዱሳን የተወደዳችሁ እንደመሆናችሁ መጠርን ርኅራኄን ቸርነትን ትሕትናን ገርነትን ትዕግሥትን ልበሱ" ይላል (ቆላስ. 3፡12)።

የለዎችን ሕብረት ወይም ግንኙነት ከሚያጠነክር መሠረታዊ የሆነ መልካም የክርስቲያን ባሕሪያት መካከል ቸርነት እንደኛው ነው። ከላይ እንደተመለከትነው ጳውሎስ መልበስ ያለብን የክርስቲያን የጸጋ ልብስ እንዲሁም እውልቀን መጣል (ማስወገድ) ያለብንን ኃጢአቶች ዘርዝሮልናል። የክርስቶስ ተከታይ መሆን የሚፈልግ ለሁሉም ቸርነትን የሚያሳይ እንጂ ንፋግ መሆን የለበትም። ከሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ዘመን ጀምሮ "ቸርነት" ስለ ክርስቶስ ለምንሰጠው ምስክርነት ድጋፍ የሚለጥ ባሕሪ ነው። ክርስቲያኖች ከጥንት ዘመን ጀምሮ በሌሎች ዘንድ የሚታወቁት በቸርነታቸውና እንዲሁም ለሌሎች በሚያሳዩት በጎ ሥራቸው ነበር። ስለ ክርስቲያኖች ቸርነት መልካም አስተያየት የሚሰጡት ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆኑ የክርስቶስ እምነት ተቃዋሚ የነበሩትም ሰዎች ናቸው። እግዚአብሔር ቸሮችና ሩኅሩሆች እንድንሆን ለእኔና ለእናንተ የሰጠን ትእዛዝ እስቲ ጥቂት ጊዜ ወስደን እናስብ። ለመሆኑ በሕይወታችን ርኅራኄና ቸርነት ይታይብናል ወይ? ጠብሜሪነታችንን ትተን ለሌሎች ቸርነትን በማሳየታችን እግዚአብሔር በአኛ ደስ ይለው ይሆን?

ቸሮችና ርኅሩሆች እንድንሆን የተጠራን መሆናችንን ካወቅን "ቸርነት" ምን እንደሆነ የበለጠ ለመረዳት ጥረት ማድረግ አለብን። ቸርነት ማለት ለሌላው ማስብ፤ ልብ-ርኅሩኅ መሆን ማለት ነው። ቸር ሰው ስለ ጎረቤቱ ግድ የሚለው ስለ ሌላው ሰው የሚቆረቆር ነው። ቸርነት ከመልካም ልብ የሚፈልቅ የመልካም ሥራ መግለጫ ነው። የእግዚአብሔር የቸርነቱ ጸጋ የሰውን ሙሉ ሕይወት ይይዛል፤ ሻካራ የሆነውን ልቡን ያለስልሳል። "ቸርነት" ሀላብ ብቻ ሳይሆን በድርጊት የሚገለጽ ነው። በቸርነት የተሞላ ሰው "በጎ እማደርግለት ሰው የት ይገኛል?" ብሎ ይፈልጋል። ዳዊት በቸርነት መንፈስ የተሞላ ስለ ነበረ፤ የልብ ወዳጁ የነበረውን የናታንን እስታውሱ "ቸርነት የማደርግለት ሰው ከየናታን ዘር የሆነ ይኖር ይሆን?" በማለት ያፈላልግ ነበር። ልጄን መፎቤቱስን ካገኘ በኋላ ብዙ ቸርነት እንዳደረገለት መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ቸርነትን የበለጠ ለመረዳት "ቸር" የሆነውን እግዚአብሔርንና ባሕሪውን መመርመር ይጠቅመናል። የእግዚአብሔር ቸርነት ለጥቂቶች ሳይሆን ለሁሉም ነው። ለጸድቁም፤ ለኃጢአተኛውም ጭምር ነው። ቸርነት የሚገባን ብንሆንም፤ ባንሆንም እግዚአብሔር ለሁላችንም ቸርነቱን ያሳየናል። "...እርሱ ሰማ ያመሰግኑ ሰክፎውችም ቸር ነውና። አባታችሁ ርኅሩኅ እንደ ሆነ ርኅሩሆች ሁኑ" ይለናል (ሉቃ. 6፡35)።

4. የእግዚአብሔር ቸርነት

ቀደም ሲል ቸርነትን ለመረዳት ቸር የሆነውን የእግዚአብሔርን ባሕሪ ማወቅ እንደሚጠቅም ገልጸናል። "ቸርነትና" እግዚአብሔር የተያያዙ ስለሆነ እግዚአብሔርን ከቸርነቱ ውጪ አናየውም። የእግዚአብሔር ቸርነት ለተወሰኑ ሰዎች ብቻ ሳይሆን ለሁሉም እንደሆነ፤ ለጸድቁም፤ ለኃጢአተኛውም፤ ለዳነውም፤ ለልዳነውም እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ሥፍራ ተጠቅሷል። ይህንን እውነት ካለመረዳታቸው የተነሳ እንዳንድ ሰዎች ሁለት ዓይነት የተላላቱ ሰሜት በውስጣቸው ይፈጠራል።

- 1ኛ/ እግዚአብሔር በምሕረቱ በጎ ነገር ሲያደርግላቸው "ጸድቅ ሆኜ ሰላገኘኝ ነው" ብለው የሚያሰቡ መሆናቸው ነው።
- 2ኛ/ እንደ ኃጢአታቸው ወዲያው ዋጋ ባለመክፈላቸው፤ እግዚአብሔር ስለ ኃጢአት ግድ የሌለው መሰሎ የሚሰማቸው መሆኑ ነው። በቸርነቱ የንስህ ጊዜ መስጠቱ እንደሆነ ግን የተረዱት እይ መሰሉም።

የማይገባን ብንሆንም፤ እግዚአብሔር ለሁላችንም ቸርነቱን ያሳየናል። እግዚአብሔር ለሰዎች በሚያደርገው በጎ ነገር እውነተኛውን ማንነቱን ይገልጻል።

- "...እርሱ ሰማ ያመሰግኑ ሰክፋዎችም ቸር ነውና። አባታችሁ ርኅሩኅ እንደ ሆነ ርኅሩሆች ሁኑ" ይለናል (ሉቃ. 6፡36)።
- "...እርሱ ሰውላታቢሶችና ሰክፋዎች እንኳ ሳይቀር ቸር ነው፤ የሰማይ አባታችሁ መሐሪ እንደሆነ እናንተም እንዲሁ መሐሪዎች ሁኑ" ይላል (ሉቃ. 6፡35-36)።

ቸርነትን የምናሳየው ለሚወዱን፤ ለሚሰማሙን፤ ብድር ለሚመልሱልን ብቻ ሳይሆን ለጠላቶቻችንም ጭምር ነው።

- "...ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም አድርጉ፤ ምንም ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ፤ ዋጋችሁም ታላቅ ይሆናል" ይላል (ሉቃስ 6፡35)።

የሕይወታችን ዋና ዓላማ በእምልኮት፤ በገጸ ባሕሪያችን እግዚአብሔርን በመምሰል ማደግ እንደሆነ ማወቅ አለብን። እግዚአብሔር የሚወደውን ስናደርግ፤ እውነተኛ የእርሱ ልጆች መሆናችንን እናሳያለን። የማንገላም እን

ኳን ብንሆን፤ እግዚአብሔር ለእኛ ቸርነቱን እንዳሳየን፤ እኛም ለማይገባቸው ሰዎች ቸርነትን ሰናሳይ፤ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን በተግባር መመስከራችን ይሆናል። እንዳንድ ቸርነት ተግባር መፈጸምና የመንፈስ ፍሬ የሆነው “ቸርነት” የተለያዩ ናቸው። ክፉ የሚባሉትም ሰዎች እንዳንዴ ቸርነትን የሚያሳዩበት ጊዜ አለ። ሁላችንም መልካም ለሆኑልን ሰዎች ወይም እኛን የሚጠቅመን ከመስለን ቸርነትን እናሳያለን። የመንፈስ ፍሬ የምንለው ይህን ዓይነቱን ቸርነት አይደለም። ለማይገባቸው ሰዎች ሁልጊዜ ቸርነትን ማሳየትን ብንለማመድ፤ የቸርነት ባሕሪ በውስጣችን ይቀረጻል። እግዚአብሔር በባህሪው ቸር በመሆኑ ብቻ እንጂ ማናችንም ብንሆን የእግዚአብሔርን ቸርነትንና ምሕረትን በራሳችን በነነት (መልካምነት) ባላገኘንም ነበር። እግዚአብሔር በባሕሪው ቸር ለሰሆነ ሁልጊዜ ቸርነቱን ያሳያል። በልብዋራ ለነበሩት ሰዎች ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እግዚአብሔር ቸርነት ሲናገር፤ “...እርሱ እንዴት ያለ ቸር እምላክ መሆኑን የሚመሰክር መልካም ሥራ ማድረጉን አላቋረጠም፤ ምክንያቱም ከሰማይ ዝናምን አዘመላችሁ፤ ፍሬ የሚያፈራበትንም ወራት ሰጣችሁ በምግብና በደስታ ልባችሁን አረካ” አላቸው (ዮሐዋ. 14፥17)። እግዚአብሔር የተፈጥሮን በጎ ነገር የሚሰጠው ለሁሉም እንጂ ጸድቃንን እየመረጠ አይደለም። ይሄም በባሕሪው ቸር መሆኑን ያሳያል። እግዚአብሔር ሕይወትን በክርስቶስ በኩል ሰጠን። ይህንነት ማግኘት ባይገባንም፤ እርሱ ቸር ስለሆነ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ይህንነትን እንድናገኝ ፈቀደ። “ነገር ግን የአዳኛችን የእግዚአብሔር ደግነትና ፍቅር በተገለጠ ጊዜ፤ እኛ በሠራነው የጽድቅ ሥራ ሳይሆን በምሕረቱ ሐዳንን፤ ያዳንንም ስለዲሰ ልደት መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በተገኘው መታደስ ነው። እግዚአብሔር በአዳኛችን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት መንፈሱን በብዛት አፈሰሰልን” ይላል (ቲቶ 3፥4-6)። እግዚአብሔር ቸር ስለሆነ፤ ብዙዎች ይህንነትን እንዲያገኙ አንዱ ልጁ በመስቀል ተሰቃይቶ እንዲሞት አደረገ። እግዚአብሔር ለሁላችንም በነጻ ቸርነቱን ሲያሳየን በእኛ በኩል ቸርነቱን ለመቀበል፤ ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ያስፈልገናል። ከእርሱ ጋር ካልኖርን፤ ቸርነቱን መቀበል አንችልም።

5. ሰው የቸርነት ባሕሪን በድርጊት መግለጽ ይችላል

ቸርነት የእኛን ባሕሪ አያሳይም። ለሌሎች የተፈጥሮን በረከትንም ሆነ ዘላለማዊ ሕይወትን የመስጠት አቅም የለንም። ይሁን እንጂ፤ እውነተኛ የሆነውን የቸርነት ባሕሪ በመልካም ድርጊቶቻችን ማሳየት እንችላለን። የዚህን የቸርነት ባሕሪ በተግባር ማሳየት የምንችልበት አንደኛው መንገድ፤ ሰዎችን በመርዳት ነው። የቸርነት ባሕሪ በውስጣችን ሲኖር፤ በችግር ውስጥ የሆኑትን

ሰዎች እንረዳለን። ዮሐንስና ጴጥሮስ መልካም በምትባለው ቤተ ክርስቲያን በርሃይ ቆሞ ይለምን የነበረውን ለው በርህራሄ የተሞሉ በመሆናቸው ሊረዱት እንደቻሉ ከላይ ተመልክተናል። በሌላ በኩል ግን ቸርነትና ርህራሄ ያልነበራቸው የሃይማኖት መሪዎች፤ የዮሐንስና የጴጥሮስ ድርጊት ስላሰላላቸው ሊጎዱቸው ተነሱ። ጴጥሮስም ሁኔታው እስደንቆት፤ “እኛ ዛሬ የምንጠቀሙ ለአንድ ሽባ ሰው ስለተደረገለት መልካም ሥራና በምን ዓይነት ሁኔታ እንደገና ነው” አላቸው (ዮሐዋ. 4፥9)። ጴጥሮስ ፈውስ ቸርነትና ርህራሄ በተግባር መግለጫ እንደሆነ ተናገረ። መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው ሲሞላ፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው ቸርነት፤ ያንን ሽባ ሰው የሚጠቅመውን መልካም ነገር ለመስጠት አስቻላቸው። በእኔና በእናንተም ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ሲሞላን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “ቸርነት” በሕይወታችን እንዲያፈራ በንፈቅድ ለት፤ ለሌሎች ቸርነትን ማሳየት ያስችለናል።

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው ቸርነት በሕይወታችን ስናፈራ፤ ለሚጎዱን ሰዎችም ቢሆን ይቅርታ ማድረግ ወይም ታግሶ ማለፍ ያስችለናል። ቸርነትና መራራነት አብረው አይሄዱም። ጳውሎስ፤ “ይልቅስ እርስ በርሳችሁ ደጎችና አዛኞች ሁኑ፤ እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ ይቅር ተባላሉ” (ኤፌ. 4፥32) በማለት ይመክረናል። ይቅር ማለትና ቸርነት ከየት እንደሚመነጩ ተረድተን ይሆን? ከእግዚአብሔር የተቀበልነውን ነው ለሌሎች ማስተላለፍ የምንችለው። እግዚአብሔር ለእኛ ቸርነቱን እንዳሳየን፤ እኛም ለሌሎች ቸርነትን እንድናሳይ ይጠበቅብናል። በአሁኑ ዘመን ያለነው ክርስቲያኖች የሳትነው ትልቅ ነገር ቢኖር፤ ለሌላው ቸርነት ማድረግ ነው። “የዳንነው በጸጋ እንጂ በበጎ ሥራ አይደለም” በማለት አብረውን ላሉትም ሆነ ከእኛ ውጪ ላሉት ቸርነትን እናሳይም። “ቸርነት” መጽናናት ለሚገባቸው መጽናናት ለተራቡ ምግብ ለተራቁት ልብበት ታመው መጠቀም የሚገባቸውን መጠቀሚያን የታሠሩትን መታጠጥ ቸላ ብለናል። የብዙዎቻችን ዓይን ቸርነት ልናደርግላቸው የሚገባንን ሰዎች ማድተሰናታል። ቸርነት በሕይወታችን ባይታይ በጌታ ዘንድ እንደሚያስጠይቀን ደጋግመን ገልጸናል። ኢየሱስ “...ተርቤ አላሳላችሁኝም፤ ተጠምኛ አላጠጣችሁኝም፤ እንግዳ ሆኜ አልተቀጠላችሁኝም፤ ታርገዬ አላላጠነችሁኝም፤ ታምሄና ታሰራ አልጠቀሁኝም” (ማቴ. 23፥42-43) ይላል።

ቸርነታችን በምንናገረው ንግግር ውስጥ ይታያል። ምላሳችን የማቀሰል፤ የማድማትና የመግደል ኃይል አለው። እንዲሁም ምላሳችን የመፈወስ፤ የማጽናናት፤ የማበረታታትና ተሰፋ ለቆረጠው የማጽናናት ኃይል አለው። የእን

ዳንድ ሰው ምላሽ ጭካኔ የሞላበት የሚቆራርጥና የሚያፈራርስ ነው። ብዙዎች ከመናገራቸው በፊት እያሰቡም። እሰበው ባለመናገራቸው ምክንያት ብዙዎች የተነጻጹ አሉ። በሕይወታችን "የቸርነት ፍሬ" ሲኖር ግን ዳንዳችን እንኳን የተሰወጠ ይሆናል። ሌላው ቀርቶ ሲሰድቡን እንኳን መልሱን አንስድ ባቸውም፤ ስለ እኛ ክፉ ሲናገሩ በበቀል እንሳም። ጳውሎስ "…ሲሰድቡን እንመርቃለን፤ ሲያሳድዱን እንታገላለን፤ ክፉ ሲናገሩን እንማልጻለን..." ይላል (1 ቆሮ. 4፥12-13)። ኢየሱስ ቸር በመሆኑ ከውስጡ የሚወጣው ቃል ብዙዎችን የሚፈውስ የቸርነት ቃል ነው። ምላሳችን ያጽናናል፤ ወይስ ይሰብራል? ይፈውሳል? ወይስ ያቆሳሳል? ያድናል ወይስ ይገድላል? የምንሰጠው ምንም ነገር ባይኖረን "ቸርነት" ከሞላበት ሕይወታችን የሚፈልቀው መልካም (ገንቢ) ንግግራችን ብዙዎችን ይፈውሳል።

መጽሐፍ ቅዱስ "ሰው በአፋ የሚናገረው ስልቡ የተረፈው ነው" (ማቴ. 12፥34) ይላል። ልባችን በቸርነት የተሞላ ከሆነ፤ ከልባችን የሚፈልቀው "ቸርነት" ይሆናል። ቸርነት የሚለው የመንፈስ ፍሬ በሕይወታችን መኖሩ የሚታወቅበት አንደኛው መንገድ በንግግራችን ነው። ታዲያ የእኔና የእናንተ ምላሽ ይሰብራል ወይስ ይፈውሳል? ሠለሞን ልባቸው በቸርነት ፈንታ በከፋት የተሞሉ ሰዎች ምላሳቸው በሌላው ሰው ሕይወት ላይ ሊያድርስ ወይም ሊያመጣ የሚችለውን ጉዳት ሲገልጽ፤ "ክፉ ሰዎች ሌሎችን የሚጎዱበትን መንገድ ያሰባሉ፤ ንግግራቸውም እንደ እሳት የሚያቃጥል ነው። ክፉ ሰዎች ሐሴት ያሠራሉ፤ ሁከትን በማሳሳት በፍቅር የተሳሰሩትን ይሊያያሉ" ይላል (ምሳሌ 16፥27-28)።

መልካሙ ንግግራችን ትንሽም ብትሆን፤ በሰው ሕይወት ውስጥ ትልቅ ነገር የመፍጠር ኃይል አለው። አንድ ጊዜ የታወቀው ራሽያዊ ጸሀፊ ቶልስቶይ በመንገድ ሲያልፍ አንድ ሰምኖ አዳሪ አስቆመውና ገንዘብ ለመነው ቶልስቶይም ከኪሱ ገንዘብ ቢፈልግ ምንም ሰላላገኝ እያዘነ፤ "የእኔ ወንድም! ምንም ገንዘብ የለኝም፤ ቢኖረኝ ደስ ብሎኝ እሰጥህ ነበር" አለው። ለማንኛውም በደስታ ተሞልቶ "ከጠየቅሁት በላይ ሰጥተኸኛል! የእኔ ወንድም ብለህ ጠርተኸኛል" አለው። ቸርነት በውስጣችን ሲኖር፤ ልባችን ለተነጻጽሮት ለቆሰሉት ላዘኑት፤ ተስፋ ለቆረጠት በመልካም ንግግሩ መጽናናትን ይሰጣል። ከዚህ በፊት ጎድተውንም ቢሆን፤ ክፉ ነገር ሲደርስባቸው ስለ እነርሱ ውስጣችን ያስቅላል። ያለፈውን ክፉ ነገር እናስታውስም። ጎጂ የሆነ ንግግር ከአፋችን አይወጣም።

6. እውነት መሳይ (አርቲፊሻል) ቸርነት

እውነትነት የሌለው ወይም እውነት መሳይ "ቸርነት" ይኖር ይሆን? ደሊላ ሰላምሶን እውነትነት የሌለው ቸርነት እንዳላቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ደሊላ የተፈጥሮ ውበቷንና እንዲሁም ወንዶችን ማጥመድ የሚያስችላትን ጥበብ ተጠቅማ የምትፈልገውን ነገር ማግኘት የቻለች ሴት ናት። ላም ሶን ተወዳዳሪ የሌለው ጉልበት የነበረው ሰው ቢሆንም፤ ለሴቶች ያለውን ድክመት ተጠቀመችበት። ውበቷን ተጠቅማ ቸርነት ብታሳየው የምትፈልገውን ማግኘት እንደምትችል ተረዳች። ላምሶን ከውጪ የሚያየውን ቸርነቷን፤ የምታሳየውን ፍቅርና እንክብካቤ አንጂ፤ ሌላውን ከፋውን ጎድን ማየት አልቻለም ነበር። ውበቷንና ያሳየችውን ቸርነት "እምቢ!" ማለት ሰላቃተው እርሷ የተመኘችውን ገንዘብ ስታገኝ፤ ላምሶን ደግሞ ዓይኑን በመጨረሻም ሕይወቱን አጣ። የደሊላ ቸርነት፤ ላምሶንን አደጋ ላይ ጣለው።

ይህን ዓይነት ቸርነት እውነተኛው ሳይሆን እውነት መሳይ (አርቲፊሻል) ቸርነት ነው። በደሊላ ላይ ከመፍረዳችን በፊት፤ እኛስ እውነት መሳይ ቸርነት እናሳይ ይሆን? የአሷ ባህሪ በእኛ ሕይወት ውስጥ ይታይ ይሆን? ቸርነትን የምንጠቀመው ከሌላው ጥቅም እናገኛለን ብለን በማለብ ይሆን? ቸርነትን የሌላውን ሰው እጅ መጠምዘዝ (manipulate) አድርገን እንጠቀምበት ይሆን? "ይጠቅሙናል" ብለን የማናሰባቸውን ሰዎች ቸርነትን እናሳይ ይሆን? ይጠቅሙናል ብለን የማናሰባቸውን ሰዎች ችላ እንላቸው ይሆን? ጥሩ ለሆኑልን ብቻ ጥሩ እንሆን ይሆን? ሥርዓተ አልባነት ላላቹን ተመሳሳዩን ዓይነት እናሳይ ይሆን?

ሁላችንም በጣም እስቸጋሪ የሆኑ ሰዎችን እናውቃለን። እንደነዚህ ዓይነት ቶቹ የሕይወታቸው መመሪያ አድርገው የወለዱት፤ "ሳይቀድሙህ ቅደም!" የሚል መመሪያ ነው። በጎ ነገር አይወጣቸውም ብለው የሚያስቡትን ሰው፤ "ቀድሞ ሳይጎዳኝ ልጉዳው" የሚሉ ናቸው። በባሕሪያቸው ሌላው ሲጎዳ፤ ሌላው ሊያስቅስ፤ ክፉ ነገር ሲደርስበት ደስ የሚላቸው በመሆናቸው፤ በደግነት ፈንታ ክፉ ለማድረግ እግሮቻቸው የሚፈጥኑ ናቸው። የሚያሳዝኑው እንዲህ ዓይነት ባሕሪ ያላቸው ሰዎች ከክርስቲያኖች መካከል ወይም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚኖሩ መሆናቸው ነው። ከላይ የገለጽነውን ዓይነት ክፉት ሳይኖራቸው እንኳን፤ የሌላውን እጅ ለመጠምዘዝ ወይም የሚፈልጉትን ነገር ለማግኘት ሲሉ "ቸርነትን" መሣሪያ አድርገው የሚጠቅሙ ክርስቲያኖች እንዳሉ የማያጠራጥር እውነት ነው። የምንዘጋው ግን ይህንን ዓይነት ባሕሪ

በሕይወታችን በንግሥትና እግዚአብሔር አንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው አንዳንሆን እንቅፋት የሚሆንብን መሆኑ ነው።

እግዚአብሔር ልጆቹ ከዓለም ሰዎች የተለዩ አንዲሆኑ ይፈልጋል። ከፋዎች ከመሆን ይልቅ ቸሮች (ደኅች) አንድንሆን ይፈልጋል። ከውስጣዊው ባሕሪያችን (እኛነታችን) ውስጥ እውነተኛ የሆነው ቸርነት ከውስጣችን ፈልቆ በውጪያዊው ሕይወታችን እንዲታይ አድርጎ ሠርቶናል። በአሁኑ ጊዜ ይህን ያህል ከፋዎች ባንሆንም ከውስጣችን ቸርነት እንዲፈልቅ ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ ሊለውጥ፣ ፍጹም አዲስ ሊያደርገን ይፈልጋል። የሚያሰደን ቀው ነገር፣ እኛ ሰዎች ከፋም፣ ደግሞ የመሆን ዝንባሌ ኖርን የተፈጠርን መሆናችን ነው። ወሳኙም የምንመርጠው ምርጫ ነው። አንዳንድ ጊዜ ራሳችንን ከደን ስለሌሎች የምንኖር (የማንሰጠን)፣ ስለ ሌሎች ስንል ብዙ መስዋዕት የምንከፍል እንሆናለን። በሌላ ጊዜ ደግሞ ከመጠን በላይ ራሳችንን ስንወድ፣ ራሳችንን ስናስቀድም አንታያለን። እነዚህ ሁለት ዓይነት ባሕሪዎች በሕይወታችን ጎልተው ሊታዩ፣ እውነተኛውን እኛነታችንን ያሳያሉ። እግዚአብሔር አንድንሆን የሚፈልገው ግን አንዳንድ ጊዜ ብቻ ባይሆን ሁልጊዜ ሕይወታችን በቸርነትና በርኅራኄ እንዲሞላ ነው።

ደሊላ ለሰዎችን ቸርነትን አንዳሳየችው ከላይ ተመልክተናል። ያን ዓይነት ቸርነት “የራስ መጥቀሚያ” (self-serving) ቸርነት ነው። ኤባው “በረሀብ መሞቱ ነው” ሲል፣ ያዕቆብ ከሚሠራው የምሥር ወጥ አንስቶ ስጠው (ዘፍ. 25)። ያዕቆብ ለወንድሙ ቸርነትን ያደረገ ይምሰል እንጂ ራሱን ለመጥቀም ያደረገው ነው። በምስር ወጥ፣ የኤባውን ብዙርና ለመውሰድ ነበር። ደሊላም ሆነች ያዕቆብ ቸርነት ያሳዩት ራሳቸውን ለመጥቀም ብለው ነው። እንደ ደሊላና እንደ ያዕቆብ አንዳንዶቻችን የምንፈልገውን ለማግኘት ቸርነትን እናሳያለን። ለሌሎች ስናደርግ ስለምንታይ፣ ራስ ወዳዶች እንመስልም። ይሁን እንጂ ወደ ፊት ባደረግነው ቸርነት ለመጠቀም (ለማትረፍ) በአዕምሯችን ውስጥ እየመዘገብን እናስቀምጣለን።

➤ እንደ ጊዜ እንደ ቤተሰብ፣ ከአሜሪካ የመጡትን ባልና ሚስት ቤታቸው ትልቅ ግብዣ አዘጋጅተው ጠሩ። የተጋበዙት ባልና ሚስት እስኪደገቃቸውና እስኪከብዳቸው ድረስ ግብዣው ትልቅ ሠርግ ይመስል ነበር። ያን ግብዣ ሰማዘጋጀት ብዙ ብር እንዳወጡ በጣም ግልጽ ነበር። እነርሱን ለመጋበዝ ያን ያህል ብር ለምን እንዳወጡ አልገባ አላቸው። የነበራቸው ትውውቅ ይህን ያህል የተቀረረበ አልነበረም። ያን የመስለ ትልቅ ግብዣ ሰምን እንዳዘጋጁ ምክንያታቸው ብዙም

ሳይቆይ ተገኝጠዋል። እነዚያ ባልና ሚስት ከአሜሪካ ስለመጡ በእነርሱ ግምት ብዙ የአሜሪካ ብር ቁጥጥ የመጡ መስፈራቸው ነበርና፤ ፋብሪካ እንዲከፍቱላቸው ጠየቋቸው። ያን የመስለ ግብዣ ተጋብዘው “አልችልም!” ይላሉ ብለው ስላልገመቱ፣ ፋብሪካው የት እንደሚከፈት ቦታውን ሳይመርጡ እንዳልቀሩ እንገምታለን። ቸርነትን ለራስ መጥቀሚያ ማድረግ ለሚለው እሳብ ይሄ እውነተኛ ታሪክ ጥሩ ምሳሌ ይሆናል ብለን እንገምታለን።

ኤባውን ዕርዳታ መጠየቅ ትክክል አይደለም አንልም። አርስ በርስ መደጋገፍ አስፈላጊና ትክክልም ነው። ይሁን እንጂ፣ ለኤባው ቸርነትን (ደግሞ ትን) የምናሳየው፣ አስመስለን ጥቅም ለማግኘት፣ የኤባውን እጅ ለመጠምዘዝ መሆን የለበትም። እውነተኛነት የሌለው ቸርነት በተግባር ብቻ ሳይሆን፣ በምላስም ሊገለጽ ይችላል። ኤባውን ማመስገን በጣም ጥሩ ነው። እጋኖ ወይም አሞካሽቶ ማውራት፣ ሰውየው ከሆነውና ካደረገው በላይ ማድነቅ የራስን ጥቅም ማግኛ መንገድ ሊሆን ይችላል። በተለያዩ ጊዜ ከአንድ ሰው ሁለት የተለያዩ ደብዳቤዎች በማክታተል ደረሰኝ። የመጀመሪያው ደብዳቤ ለእኔ ያለውን አድናቆት፣ እንዲሁም በእኔ እገልግሎት ምን ያህል አንደተባረክ የሚገልጽ ነው። “ይህን አድርግልኝ” የሚል ጥያቄ ወይም አሳብ ውስጡ እልክህረም። አንዲህ ዓይነት ደብዳቤ ብዙ ይደርስኛል። ምንም ክፋት የለበትም።

ነገር ግን ጥቂት ቆይቶ ሁለተኛው ደብዳቤ ደረሰኝ። ሁለተኛው ደብዳቤ ከመጀመሪያው የተለየ ነው። አሜሪካ መምጣት ስለሚፈልግ እንደምንም ብዬና ተሯራጩ አርሱን የማስመጣበት መንገድ አንድፈልግ የሚጠይቅ ነው። ይሄ ወንድም ቀደም ሲል የላከልኝ “ገንቢ” የሚመስል ደብዳቤ እውነትነት ያለው ሳይሆን የራሱን ጥቅም ማግኛ መንገድ አድርጎ የተጠቀመበት ነው። መልካም አስተያየት መስጠት ለተቀባዩ ጠቃሚነት ያለው ነው። ያልሆነውን አጋኖ ወይም አሞካሽቶ ማውራት (flattery) ግን የሚጠቅመው ተቀባዩን ባይሆን ሰጪውን ነው። በጸጋ የተሞላ፣ የተመረጠ ምስጋና የቸርነትን ባሕሪ የሚያሳይ፣ የማበረታታት አገልግሎት መስጠት ነው። ነገር ግን ማሞከሽት (flattery)፣ “ቸርነትን” ተጠቅሞ፣ የራሱ ጥቅምን ማዳበሪያ ነው። ስለዚህ፣ እውነት መሳይ (አርቲፊሻል) የሆነ የቸርነት ፍሬ መሆን አለመሆኑን መለየት አንድንችል፣ የምናደርገውን በጎ ነገር ለምን እንደምናደርግ መነሻ ዓላማችንን በጥንቃቄ መመርመር አለብን። ቸርነትን ለራስ ጥቅም የማዋል ዝንባሌ በሁላችንም ላይ ስለሚኖር፣ እውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንዳያፈራ እንቅፋት እንዳይሆንብን አረሞችን ነቃቅለን መጣል አለብን። ለሌሎች የምናደርጋቸው በጎ ሥራዎች፣ በአርግጥ ለኤባው ቸርነት ማሳየታ

ችን ነው? ወይስ የሌላውን እጅ ለመጠምዘዝና ራሳችንን ለመጥቀም የምናደርገው ነው? እያንዳንዳችን የግል ሕይወታችንን መመርመር አለብን። መነሻ ምክንያታችን ራሳችንን ለመጥቀም ከሆነ ቸርነታችን በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ እንደሌለው አንወቅ።

እውነት የሆነው ቸርነት፣ እውነተኛ ካልሆነው "ቸርነት" ተለይቶ የሚታወቀው በምንድነው? "ቸርነት" ከልብ ያልወጣ እንዲሁ "ጥሩ ሰው" ለመባል ብቻ የሚደረግ ከደካማነት መንፈስ የሚፈልቅ አይደለም። ቸርነት ከመንፈሳዊ ብርታት ውስጥ የሚወጣ እንጂ ደካማ በመሆን አይደለም። ደካማነት የቸርነትን ባሕር እይታል። እግዚአብሔር ኃይል ሲሆን ከኃይልነቱ ጋር ቸርነትም ያለው አምላክ ነው። ደካማና በራሱ የማይተማመን ያለአግባብ ሲታይ (ሲከራ) ይታያል። ሌላውን ማጥቃት እንደሚችል ያውጃል። እውነት የሆነ ብርታት (ጉልበት) ያላቸው ሌላውን መበቀልና "እንዲህ ነኝ" ብለው መፍከር አያስፈልጋቸውም። ደካማ ክርስቲያን ሌላውን መንቀፍና መጋጨት ይወዳል፤ ከእነርሱ የተለየ አሳብ (አስተያየት) ያላቸውን እንዲሁም እነርሱ በሚፈልጉት ዓይነት ሊቀበሏቸው የማይፈልጉትን መጠጋትም ሆነ አብሮ መሄድ አይሆንላቸውም። የክርስቶስ መንፈስ ያለው አማኝ ተግባር ለጋሰና ደግ ነው። "ደግነት" ከፈራጅ ወንበር አንስቶ የምህረት ወንበር ላይ ያስቀምጠናል። ይህም ማለት ፈራጅ ከመሆን የምሕረት ሰዎች ያደርገናል ማለት ነው።

የደግነት (የቸርነት) ፍሬን እንድናፈራ የሚያደርገን መንፈስ ቅዱስ ነው። በመንፈስ መመላለስ ማለት፣ በደግነት መንፈስ ውስጥ መኖር ማለት ነው። በመንፈስ ስንመላለስ በንግግራችንም ሆነ በተግባራችን "የደግነት" ፍሬ ይታይናል። መንፈስ ቅዱስ ለሌሎች ከማስብ የተነሳ የራሳችንን ፈቃድና መብት መተው የምንችልበትን አቅም ይሰጠና። "ቸርነት" ልክ እንደ ሌሎቹ የክርስቲያን ጸጋዎች በአማኝ ሕይወት ውስጥ እንዳለ ተለይቶ የሚታወቀው፣ በጎ ያልሆነ ነገር ሲደርስበት፣ ያለአግባብ ሲገፋ ነው። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ሲያልፍ የቸርነት ፍሬ የሚታይበት ከሆነ ያ ፍሬ አርቲፊሻል ሳይሆን እውነተኛ የቸርነት ፍሬ ነው። የመንፈስ ፍሬ የሆነው "ቸርነት" አማኝ በሕይወቱ ውስጥ እንዲያደግ ከፈለገ በቅድሚያ አረመን ከውስጡ ነቃቅሎ መጣል መቻል አለብን። እግዚአብሔር በሙላት በሕይወታችን ሲኖር፣ የእርሱ ባህሪ በሕይወታችን መታየት ይጀምራል። በቃሉ፣ በጸሎት፣ በጸም ስናደግ ቸርነት በሕይወታችን ያብባል። ሰዎችን እግዚአብሔር በሚያይበት ዓይን እኛም ማየት እንጀምራለን። ለሰዎች ከፍተኛ ዋጋ ካልሰጠናቸው ቸርነትን ማሳየት እንችልም። ድሃ፣ ያልተማሩ፣ ሕብረተሰቡ ያልተቀበላቸው

ቢሆኑም፣ ክርስቶስ የሞተላቸው፣ እግዚአብሔር አብም ልጁን የሰዋላቸው መሆኑን እንዘንጋ። ጳውሎስ "እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርመች ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደዳችሁም ሆናችሁ ምሕረትን፣ ርህራሄን፣ ቸርነትን፣ ትሕትናን፣ የዋሕነትን፣ ትዕግሥትን ልበሉ..." ይላል (ቀላ. 3፣12)።

7. የቸርነትን ፍሬ ሊያጠፋ የሚችሉ ምክንያቶች

ቸርነትን "መጽዋችና ተመጽዋች" በሚል መልክ የምንመለከተው ከሆነ፣ በሕይወታችን ውስጥ የቸርነትን ፍሬ እንዳናፈራ እንቅፋት ይሆንብናል። ቡተለይ በሰሰጠነው ዓለም ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ከማንም ዕርዳታ መቀበል አይፈልጉም። ሌላው ቀርቶ በዕድሜያቸው ከገፉ በኋላ ከወላጆቻቸው ዕርዳታ መቀበል እንኳ አይፈልጉም። ወላጆችም ልጆቻቸውን የሚያሳድጓቸው የማንንም ዕርዳታ ሳይፈልጉ ራሳቸውን ችለው እንዲኖሩ ነው። "ዓሳ ለሚለ ምንዝ ዓሳ በመስጠት ፈንታ፣ ዓሳ ማጥመድ አስተምረው" የሚል አባባል አላቸው። በጣም ጥሩ የሆነ አባባል ነው። በማደግ ላይ ያሉት አገሮች ከበለጸጉ አገሮች ዕርዳታ መቀበል ስምደዋል። በእንደ በኩል ወቅታዊ ችግራቸውን ይወጡበት እንጂ፣ በሌላው በኩል ግን ሁልጊዜ ጥገኞች እየሆኑ ይኖራሉ። የሚያሳዝነው ይህን ዓይነት ጥገኝነት ወደ ቤተ ክርስቲያን እየዘለቀ መጣባቱ ነው። ቤተ ክርስቲያን ለመገንባት፣ የአገልጋዮችን ቀላብ ለመስፈር፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ለማካሄድ ከውጪ አገር እርዳታ በመለመን ለማካሄድ የሚሞክሩ አሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ይሄን ዓይነት ጥገኝነት የሚደገፍ አይደለም። ምንጊዜም ቢሆን ራሱን አያስችልም።

የሰሰጠኑ አገሮች ወላጆች ልጆቻቸውን ገና ከሀጻንነታቸው ጀምሮ "በራስ መታመን... ጥገኛ አለመሆን... ራስን መቻል... ራስ ገዝ" የሚለውን ቃል እየሰሙ እንዲያድጉ ያደርጓቸዋል። ከሌላው ዕርዳታ መፈለግ ለሌላው ሽክም መሆን፣ የራሱን ደካማነትና ብቃት የሰሸነት አምኖ መቀበል፣ እንዲሁም፣ "ራሴን ችዬ መሥራት/መቆም አልችልም" ማለታቸው እንደሆነ ያሳዩዋቸዋል። የወላጆች ትልቁ ዓላማቸው (ግባቸው) በተቻላቸው መጠን ልጆቻቸው በማንም ሳይደገፉ ቶሎ ራሳቸውን እንዲችሉ ማድረግ ነው። በዚህ ዓይነት ባሕል ውስጥ የሚያድጉ ልጆች፣ ዕርዳታ መቀበልን ሌላው ቀርቶ ከወላጆቻቸው ቢሆንም እንኳን እንደ ደካማነት አድርገው ይመለከቱታል። የማንንም ዕርዳታ ሳይጠብቁና ሳያገኙ በራሳቸው ጥረት ራሳቸውን የቻሉትን ሕብረተሰቡ ያደንቃቸዋል። ለብዙዎች ለሌላው ሰው ቸርነትን (ደግነትን) ማሳየት እስቸጋሪ የሚሆንባቸው አብዛኞቻች ከላይ የገለጽኩትን "እርዳታ መስጠት

ንና መቀበል" ትክክል እንዳልሆነ እየሰሙ በማደጋቸው ይሆናል። ይህን በመሰለ ሕብረት ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ፅርዳታ ያስፈልገዋል ብለው ያለቡትን ለው ቢረዱ፤ "አንተ ደካማ ነህ፤ ራስህን እትችልም እንዳልኩ ይቆጠር ብኝ ይሆናል" በሉ በማለብ ፅርዳታ ከማድረግ ይቆጠባሉ። ብዙዎቹ ደግሞ ከሌላው ለው ፅርዳታ ከመቀበል ይልቅ ራሳቸው ተፍጨርጭረው ችግራቸውን መውጣት ይፈልጋሉ። ደካማ መሰለው ላለመታየት ፅርዳታ የማይፈልጉ አሉ። ማንም በራሱ ብቃት እንደሌለው በእንደም ሆነ በሌላ ሁሉም የሌላው ለው እርዳታ የሚያስፈልገው መሆኑ የዘነጉት ይመስላሉ።

ይሁን እንጂ፤ ከላይ እንደተመለከትነው የለው እጅ ጠብቆ፤ ተጧሪ ሆኖ መኖር ጥሩ ነው ማለታችን አይደለም። ሌሎችን ሁልጊዜ ተረጂ እንዲሆኑ ማድረግ በተዘዋዋሪ ራሳቸውን እንዳይችሉ መጉዳት ነው። ሠርተው ለመኖር ጤንነትና ጉልበት እያላቸው ቁጭ ብለው የሌላውን እጅ ጠብቀው እንዲኖሩ ማድረግ ቸርነት ሳይሆን፤ አላዋቂነት ነው። አሜሪካን አገር በሚኖሩ ኢትዮጵያውያን መካከል ለአብዛኞቹ ከመንግሥት ፅርዳታ እየተቀበሉ መኖር እንደ ውርደት ይቆጠራል። "ጌታዬ ቁጭ አድርጎ እያንቀባረረ ያኖረኛል" የሚሉ ቢኖሩ፤ እግዚአብሔር ሰንፍናን የማይደግፍ መሆኑን ያልተረዱ ናቸው። አቅምና ጉልበት እንዲሁም ሥራ የማግኘት ዕድል እያላቸው ቁጭ ብለው የሚኖሩ ቢኖሩ፤ ፅርግማን እንጂ በረከት አይደለም።

9

በኀነት መልካም ሥራን ማሳየት

"የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ግን...በኀነት... ነው" (ገላት. 5፥22)።

ሁላችንም በመልካም እንጂ በክፉ ሥራችን መታወቅ ስለማንፈልግ "ጥሩ ሰው...ደግ ሰው" የሚያስኘንን ሥራ ለመሥራት ከፍተኛ ጥረት እናደርጋለን። ያለንበትን መንፈሳዊ አቋማችንንም የምንመዝንበት የራሳችን የሆነ መመዘኛ አበጅተናል። ያ እኛ ያበጀነው መመዘኛ ብርታታችን ብቻ እንጂ ድካማችንን አያሳየንም። በትክክል ራሳችንን ማየት ባለመቻላችን ይሁን፤ እውነቱን እያወቅን እውነቱን በመካዳችን ይሁን ወይም ትክክለኛ የሆነ ሚዛን ባለመጠቀማችን ይሁን አይታወቅም፤ ብዙ ጊዜ ያልሆንነውን "ን" ያላደረግነውን "አደረግን" ብለን አፋችንን ሞልተን እንናገራለን። መጽሐፍ ቅዱስ "በፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ" ቢልም፤ ፍሬ እንዳለንና እንደሌለን

ራሳችንን አንመረምርም። ነገር ግን በባሕሪው “ደካማ ነው” ብለን ከምናለበው ሰው ጋር ራሳችንን እናወዳድርና፤

“ይህን ያህል ሥርዓት የሰቀቀ ባህሪ የለኝም። ጨዋነት የነደለው ኑሮ አልኖርም። ማንንም አልገደልኩም፤ የማንንም ሀብት አልዘረፍኩም፤ በማንም ላይ በሀሰት አልመሰክርኩም፤ የማንንም ሰው ሚስት አልነጠቅሁም። እርግጥ ነው ፍጹም ነኝ፤ አልልም። እንደ ማንኛው ሰው አልፎ አልፎ እዋሻለሁ፤ ይሁን እንጂ፤ የማንንም ቤት በሀሰት አላፈረሰኩም። ቤተ ክርስቲያን አዘወትራ ባልሄድም፤ እቤቴ ሆኜ እግዚአብሔርን በራሴ መንገድ አመልክቻለሁ። ይህን ሁሉ አይቶ እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማይን ይክለክላል ብዬ አላምንም።” በማለት በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ለሰ ራሳችን መልካምነት በበፊው እናወራለን። ከላይ የዘረዘርናቸውን ክፉ ነገሮችን እለመሥራት፤ የበሽነት ፍሬ ማፍራት መሰሉ የሚታያቸውም እሱ። እውነተኛ የውስጥ ለውጥ ሳይኖር መልካም መሰሉ በመቅረብ ሰው ሌላውን ሰው ማታለል ይችላል። ሁሉን ማየት የሚችለውን ኢየሱስን ግን መዋሸት አይቻልም። በዮሐንስ ራዕይ ውስጥ ለተጠቀሰችው ለሰርዴስ ቤተ ክርስቲያን “ሥራህን አውቃለሁ፤ ሕያው እንደ መሆንህ ስም አሳህ፤ ሞተህማል” (ራዕይ 3፥2) እንዳለው፤ እኛንም የሚያየን በዚያው ዓይነት ነው።

1. ሰው በሽነትን በራሱ ጥረት አያገኝም

በሽነትን በሚመለከት ሀሳብ ላይ እንዳንደቻችን ያልተረዳው እንደ ነገር ቢኖር፤ ሰው በሽነትን በራሱ ጥረት ማግኘት የማይችል መሆኑን ነው። በራሳቸው ኃይልና ጥረት በጎ ለመሆን የሚሞክሩ ሰዎች፤ በውስጣቸው ያለውን፤ ከአዳም በሥጋ የወረሱትን ክፋት ወይም ኃጢአት ለማስወገድ ምንም ዓይነት ኃይል ወይም እቅም የሌላቸው መሆናቸውን የተገነዘቡት አይመለሉም። ለሰሆንም፤ ከመንፈስ ቅዱስ ውጪ፤ የራሳቸውን ቅድስና ለመገንባት፤ የበሽነትን ፍሬ ለማፍራት ይሞክራሉ። እንዲህ ዓይነቶቹን መጽሐፍ ቅዱስ፤ “እግዚአብሔር ሰዎችን የሚያጸድቅበትን መንገድ ባለማወቃቸው የራሳቸውን የጽድቅ መንገድ ተከተሉ እንጂ የእግዚአብሔርን ጽድቅ አልተከተሉም” ይላቸዋል (ሮሜ 10፥3)። እነዚህ ራሳቸውን ጸድቅ ለማድረግ የሚሞክሩ ሰዎች፤ ሆኖ ብለው ክፉ ለማድረግ ባይነሱም፤ እግዚአብሔር ከልጆቹ የሚጠበቀውን ዓይነት በጎ ነገር ለማድረግ ስለማይችሉ፤ በመጨረሻ ቀስ በቀስ በክፉዎች መንገድ መሄዳቸው አይቀርም። ኢየሱስ በሕይወታችን የበሽነት ፍሬ እንዲታይ

ብን የሚፈልገው እኛ እንድንታወቅበትና እንድንመለገንበት ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ራሱ እንዲከብርበት ነው።

➔ “...ሰዎች መልካም ሥራችሁን አይተው የሰማይ አባታችሁን እንዲያመሰግኑት የእናንተም ብርሃን በሰው ፊት ይብራ” (ማቴ. 5፥16) ይላል።

➔ ጴጥሮስም “ምንም እንኳ ከፋ አድራጊዎች ናቸው” ብለው ቢያሙኡ ችሁም እግዚአብሔር እኛን ለመነብሃት በሚመጣበት ቀን፤ አረማውያን መልካም ሥራችሁን በማየታቸው ምክንያት እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ በእነርሱ መካከል ስትኖሩ መልካም ጠባይ ይኑራችሁ” ይላል (1 ጴጥ. 2፥12)።

አንዳንድ ሰዎች ሁለት ዓይነት መልክ እላቸው። በክፋት ውስጥ እየኖሩ፤ ከላይ ግን በሽነት ያላቸው መሰለው ለመታየት የሚሞክሩ ግብዝች ናቸው። ግብዝ (hypocrisy) የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል “ተዋንያን” ከሚለው የግሪክ ቃል የወጣ ነው።³⁹ “ተዋንያን” ያልሆኑትን እንደሆኑ አስመስለው በመቅረብ ሌሎችን የማሳቅ ወይም የማስለቀስ ችሎታ ያላቸው ናቸው። እንዲሁም ግብዝች ከፋ ሆነው ደግሞ ያልሆኑትን እንደሆኑ መሰለው ለመቅረብ (ለመታየት) የሚሞክሩ ናቸው። ግብዝነትን በጣም የሚጠላው ኢየሱስ፤

➔ “እናንተ ግብዝች የመሳሰሉ ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን ወዋላችሁ! በውስጣቸው በሞቱ ሰዎች አጥንትና በርኩስ ነገር ሁሉ የተሞሉ፤ በውጪ ግን በኖራ ተሰባስው የሚያምሩ የመቃብር ግንቦችን ትመሰላላችሁ። እንዲሁም እናንተ በውጪ ለሰው ጸድቃን መሰላችሁ ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ከፋ ሞልቶባችኋል” ይላቸዋል (ማቴ. 23፥27-28)።

ኢየሱስ፤ ከውጪ ሲታዩ በጎ ከሚመስሉ፤ በውስጣቸው ግን በክፋት ከተሞሉ ሰዎች ጋር ምንም ዓይነት የተቀራረበ ግንኙነት መፍጠር አይፈልግም። እንደነዚህ ዓይነቶቹን በዮሐንስ ራዕይ ላይ እንደተጠቀሱት፤ ለብ ያሉ አማኞች በመሆናቸው ክርስቶስ “ከአፈ አውጥቼ ልተፋችሁ ነው” የሚላቸው ናቸው። አንዳንዶች ግን፤ የእግዚአብሔር ቃል በሚገልጸው ዓይነት፤ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የሚገኘውን የበሽነት ፍሬ በሕይወታቸው ማፍራት የሚፈልጉ ናቸው። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ራሳቸውን ከሌሎች ጋር እወዳድረው

³⁹ Tim Riter, Deep Down, Tyndale House Publishers, Inc. Wheaton, IL., 1995.

“ፍጹም ነን” የሚሉ እይደሉም። ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖራቸው በጣም የሚፈልጉ ናቸው። የእኛስ ፍላጎትና ምኞት ምን ይሆን? የበክነት ፍሬ ማፍራት የምንፈልግ ከሆነ እንድንገኝ ማወቅ ያለብን እውነት እለ። ያም፤ የበክነት ፍሬን ለማፍራት እስፈላጊውን የልብ ዝግጅት ለማድረግ የሚያስከፍለውን ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኞች መሆን አለብን።

መጽሐፍ ቅዱስ ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ድረስ የእግዚአብሔርን በክነት ወይም ደግነት የሚያበሰር መጽሐፍ ነው። ዘማሪው “እርሱ ጽድቅንና ፍትሕን ይወዳል፤ ምድርም በምሕረቱ የተሞላች ናት” ይላል (መዝ. 33፥5)። እኔና እናንተ እንደ እግዚአብሔር ልጆቻችን ክፉን ጨርሰ በመጥላት የእግዚአብሔርን በክነት ደግነትና ቸርነትን በሕይወታችን እርሱን ለመምስል ፈቃደኞች መሆን አለብን። በዚህ ዓይነት እርሱን መስለን ይህን ታላቅ ጌታ መወከል ትልቅ ኃላፊነትና ትልቅ ዕድል ነው። እግዚአብሔር በክነት ያለው ሳይሆን በተፈጥሮው “በኅ” ስለሆነ ለሰው ሁሉ ይኸውም፤ ለክፉውም ሆነ ለደጉም በክነቱን ያሳያል። ሰው ደግሞ በአዳማዊው ተፈጥሮው ኃጢአተኛ (ክፉ) ስለሆነ በኅ በማድረግ ፈንታ ክፉ የመሆን ዝንባሌ ያለው ነው። እኛም ሥጋ ለባሽ ሰዎች ስለሆንን በተፈጥሯችን ክፉ ነን። ስለሆነም በኅ መሆን እንድንችል በኅ ከሆነው ጌታ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን ያስፈልጋል። ቸርነት ማለት ለሌሎች መልካም ነገርን ለማድረግ ማቀድ፤ ከልብ የሚፈልቅ የርህራሄ ስሜት ሲሆን “በክነት” ግን እንደ እርምጃ ወደ ፊት ይሄዳል። ይኸውም በኅ ሀሳብን በተግባር ሲገለጽ ነው። በኅ የሆነው እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በሕይወታችን ውስጥ ሲኖር፤ የበክነት ፍሬ በውስጣችን መታየት ይጀምራል። ከዚህ የበሰጠ እግዚአብሔርን የሚያከብር ሌላ ትልቅ ነገር የለም። እግዚአብሔር እኛን በጸጋው ያዳነን እንዲሁ ሳይሆን ለዓላማ ነው። ዓላማውንም ጳውሎስ ሲገልጽ “...እኛ፤ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጃቸውን መልካም ሥራዎች እንድንሠራ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንደገና የተፈጠርን የእግዚአብሔር ፍጡሮች ነን” ይላል (ኤፌ. 2፥9)።

2. በክነት ምንድነው?

በክነትና ደግነት (ቸርነት) በጣም የሚመሳሰሉ በመሆናቸው በመካከላቸው ያለውን ልዩነት ለመለየት በጣም ያስቸግራል።

- ደግነት (ቸርነት) ስለ ሌላው ሰው ደስታ ከልብ ማሰብ (መመኘት) ሲሆን
- በክነት ግን ሀሳቡን ተግባራዊ ማድረግ ነው።
- “በክነት” ስለ ሌላው ሕይወት መልካም ነገር ማሰብ ብቻ ሳይሆን በተግባር መግለጽ መቻል ነው።
- ደግነት የሌሎች ሰዎች ሀዘን ቸግር፤ ማጣት በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በውስጣችን ሲለማን ሲሆን
- በክነት ግን ስሜታችንን በተግባር ለንገልጽ ነው።
- ደግነት፤ ፈገግታ ወይም መልካም ንግግር፤ የማበረታቻ ቃል ሊሆን ይችላል።

እነዚህን ለማግኘት ብዙ ዋጋ ወይም ገንዘብ እንከፍልበትም፤ ብዙ ጊዜ እናጠፋበትም። ቢሆንም፤ የሌላውን ሰው ደህንነትና ደስታን ከልብ መፈለጋችንን ያሳያል። በእግዚአብሔር ጸጋ ካልሆነ በቀር ብዙዎቻችን አጥብቀን የምናበብው ስለ ሌላው ሳይሆን ስለ ራሳችን ኃላፊነት፤ ስለ ራሳችን ዕቅድና ቸግር ብቻ ነው። በርህራሄ (በደግነት) ጸጋ ውስጥ ያደገ ሰው ግን ከራሱ ውጪ ስለ ሌላው በክነት የማሰብ አቅም አለው።

እግዚአብሔር አንዳንድ በኅ የሆነ ነገር እንድንሠራ ብቻ ሳይሆን የደግነት ባሕሪ በውስጣችን እንዲኖር ይፈልጋል። በክነት ቀጥተኛ፤ እስተማማኝ፤ ንጹህ፤ ቅዱስ የሆነውን መፈለግ ወይም መመኘት ስለሆነ ከልባችን ንጽህናን እንድንናፍቅ (እንድንወድ) ይፈልጋል። ኃጢአተኛ ተፈጥሮ ላለው ሥጋ ለባሽ ሰው ይሄ ከባድ ሊሆንበት ይችላል። ይሁን እንጂ፤ እነዚህን ባሕሪያት ከልብ መፈለግ ለመንፈሳዊ ዕድገታችን ቁልፍ ነው። ለዓለማዊያን “በክነት” ማለት መልካም ነው ብለው ያለቡት ነገር ሁሉ በክነት ያለው ይመስላቸዋል። ለክርስቲያኖች ግን “በክነት” የሚመነጨው ከሰው ሳይሆን ከራሱ በኅ ከሆነው ከእግዚአብሔር ባሕሪ ውስጥ እንደሆነ ያምናል። ኢየሱስ “...መልካም የሆነ አንድ እምላክ ብቻ ነው...” (ማቴ. 19፥17) ሲል፤ በክነት ከእግዚአብሔር በኅ ባሕሪ ውስጥ የሚመነጭ መሆኑን መግለጹ ነው። እግዚአብሔር በኅ የሆነውን ነገር የሚያደርግ ብቻ ሳይሆን ራሱም በባሕሪው በኅ ነው። ሰው ግን በኅ ነገርን ያደርጋል እንጂ፤ በክነት ከውስጡ እይፈልቅም። በባሕሪያችን በክነት እንዲታይ እግዚአብሔር እኛን የመለወጥ ሥራውን በውስጣችን መሥራት እንዲጀምር እንጠይቀው።

“በጎነት” ሌሎችን ለመርዳት በሚያጋጥመን ዕድል ሁሉ የሕይወታቸውን እቅጣጫ ለመስጠጥ ራሳችንን ማዘጋጀት ነው። ዓለማችንም ሆነ ቤተ ክርስቲያናችን በሚያጋጥማቸው ዕድል ሁሉ በጎ ለማድረግ የተዘጋጁ ርህራሄዎች ያስፈልጓቸዋል። በጎ የሚያበቡ ብቻ ሳይሆን በጎነትን የሚያሳዩ ለዎች ያስፈልጋቸዋል።

➔ ጆን ዌስሊ፣ “በተቻላችሁ መጠን በላቸው እቅም በምትችሉት መንገድ ሁሉ በማንኛውም ሥፍራ በማንኛውም ጊዜ በማንኛውም ሰው ማድረግ የምትችሉትን በጎ ነገር ከማድረግ ወደ ኋላ አትበሉ” በማለት ያስተምር ነበር።

ጆን ዌስሊ ማሰብ-ማር ብቻ ሳይሆን ያስተማረውን ትምህርት በተግባር ላይ የሚያውል ሰው ነበር። እውነተኛ በጎነት ሰውን አይመርጥም። ለደኅቹ ብቻ ሳይሆን ለክፉዎችም፣ ለወዳጆቹ ብቻ ሳይሆን ለጠላቶቹም በጎ የማድረግ ጸጋ አለው። ተግዳቶ ሳይወድ ወይም በግድ ሳይሆን ደስ ብሎት የሚያደርገው ነው።

በጎነት በተግባር ላይ የዋለ ፍቅር ነው። በበጎ ሥራው ዓለም ያደነቀው “የአሲቤ ፍራንሰስ” አንድ ጸሐፊ ሲገልጽው፤

➔ “በታላቅ መከራ በጉሰቁልና በጭንቀትና በማጣት ውስጥ የሚያልፉ ለዎች ሲያጋጥሙት ከእነርሱ በመሸሽ ፈንታ በብራታቸውን ለመጠገን ቁሳቸውን ለማከም ልቡ ወለን በሌሰው ርህራሄ ተሞልቶ ፊቱን ወደ እነርሱ ያዘነብል ነበር። የፍቅርን ጥራ ቃል ብቻ ለሌሎች በመሰበክ ፈንታ ፍቅርን በተግባር ላይ እውሎ ያሳይ ነበር። መድኃኒትና ሕክምና ወደማያስፈልጋቸው በመሄድ ፈንታ ወደ ታመሙት ወደተረሱትና ፈላጊ ወደሌላቸው ፊቱን ያዘር ነበር። ለድሆች ማንም ለማይፈልጋቸውና ፍጹም ሰጠቶት ለለምጸሞችና ለወንበዴዎች ራሱን አሳልፎ ያሰጥ ነበር” አለ።

ያህን ንድፍ ትልቅ ምስክርነት ማግኘት እንዴት ትልቅ ነገር ነው! ዘለቅ ብለን የሰውን ሕይወት ለማስጠበቅ በማንኛውም ሰው ሕይወት ውስጥ ክፉ ወይም በጎ የማድረግ ዝንባሌ እንዳለ እናውቃለን። እርግጥ ነው በጎ የምንለው ነገር እንደ ሰው ይለያያል። በጎነትን የምንሰክር የራሳችን የሆነ መለኪያ፣ ወይም የምንመዝንበት ሚዛን አለን። ያንን ሚዛን የሰጠው ወላጆቻችን፣ አስተማሪዎቻችን፣ ቤተ ክርስቲያናችን ወይም እኛው ራሳችን የፈጠርንው

ሊሆን ይችላል። በጎነት የምንለው እኛን የሚሰማማን ደስ የሚሰጥና የሚጠት መንገድ ማድረግ ማለት ይሆን? እግዚአብሔር ግን ፍጹም የሆነ በጎነት ከእርሱ ህልውና የሚመነጨውን እውነተኛ በጎነትን ሊሰጠን ይፈልጋል። ይኸውም መንፈስ ቅዱስ ውስጣችንን ሊሞላ፣ የመንፈስ ቅዱስ ፍራ የሆነው በጎነት በሕይወታችን መታየት ይጀምራል።

■ ትዕግሥት፣ ጉዳትን ችሎ ማለፍ ሲሆን፤

■ ቸርነት (ደግነት) በክፉ ፈንታ ደግ መመለስ ነው።

■ በጎነት ደግሞ በንግግራችንም ሆነ በጠባያችንን ዋና ምክንያት (motive) ላይ ያተኮራል።

በጎነት በገጸ ባሕሪያችን በምንናገረውና በምናደርገው ነገር ላይ የሚታይ ነው። በጎነት ብርቱ ንጹህና እውነተኛ የሆነውን ለሌሎች ማድረግ ወይም በተግባር መግለጽ ነው። በጎነት በሀሳብ በድርጊት እግዚአብሔርን መምበል ነው። መልካም ሰው መልካም ልብ ያለው ነው። ኢየሱስ “መልካም ሰው ከመልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከክፉ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል” አለ (ማቴ. 12:35)። በበጎነት የተሞላ ሰው ምንም ያህል ዕንቅፋት ቢያጋጥመውና አንዳንድ ሁኔታዎችን ማየት ባይችልም፣ ሌላውን ያገለግላል። በጎነትን ከሚያሳያቸው ለዎች ምሲጋናን አይጠብቁም። ቢመስገንም ባይመሰገንም የበጎነት ተግባር ከመፈጸም ምንጊዜም ወደ ኋላ አይልም። በበጎነት መንፈስ የተሞላ ሰው ዐይኖቹ ያዘኑትን ዕርዳታ የሚያስፈልጋቸውን ሁልጊዜ ያያል። ሀዘናቸውን ይካፈላል፤ በኑሮ ትግል ውስጥ ላሉት የዕርዳታ እጁን ይዘረጋል። ተስፋ ቆርጦ “በቃኝ! አቃተኝ” ለሚለው የማጽናኛ ቃል ይሰጣል። ብቸኛ ከሆነው ጋር አብሮ ይቆማል። በበጎነት የተሞላ ሰው ከላራውን ሳይተምን ራሱ ተጎድቶ ለሌላው ይጠቅማል።

በጎ ሰው የተፈጥሮ ሰጠታውንና ችሎታውን ሌሎችን ይጠቅምበታል። በጎነት ከሊጋሉትና ከቅንነት ጋር ይመሳሰላል። ለእውነትና ለትክክለኛነት የቆመ ነው። ኢየሱስ በሉቃስ 6:43-45 ላይ

➔ “ጥሩ ዛፍ መጥፎ ፍሬ አያፈራም፤ አንዲሁም መጥፎ ዛፍ ጥሩ ፍሬ አያፈራም። ዛፍ ሁሉ በፍሬው ይታወቃል፤ ከእጃሽ ቁጥጭጦ የበለሰ ፍሬ አይለቀምም፤ እንዲሁም ከቀጋ የወይን ፍሬ አይለቀምም። ስለዚህ ደግ ሰው ከመልካም ልቡ መልካምን ነገር ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከመጥፎ ልቡ ክፉውን ነገር ያወጣል። ሰው በአፉ የሚናገረው ከልቡ ሞልቶ የተረፈው ነው” አለ።

◆ “የእኛም ሰዎች ደግሞ ያለ ፍሬ እንዳይቀሩና የኑሮን ችግር ማቃለል እንዲችሉ፤ መልካም ሥራን መሥራት ይማሩ” አለው (ቲቶ 3፥14)።

“በጎነት” ዑለት ወገን አለው። አንደኛው እኛ የምንቀበለው ሲሆን፤ ሁለተኛው እኛ ለሌላው የምናደርገው ወይም የምንሰጠው በጎ ነገር ነው። እግዚአብሔር ጽድቅንና የተሰጠበት ባሕርን ይሰጠናል። በጎነት ለንል ረቂቅ ወይም የማይታይና የማይጨበጥ አይደለም። በጎነት ከክፉ ነገር መራቅ ብቻ አይደለም። በጎነት እውነትንና መልካም የሆነው በቃላት መግለጽ ብቻ ሳይሆን፤ በተግባር የሚታይ የእውነተኛ ፍቅር ውጤት ነው። ሲታመመ መድኃኒትን፤ ለተራዘ ምግብን ይሰጣል። የበጎነት ፍሬ በሕይወታችን መታየት የሚችለው መንፈስ ቅዱስ በውበጣችን ለመሥራት ነጻነት ሲያገኝ ብቻ ነው። አሮጌው (ሥጋዊው) እኛነታችን ሲለወጥ፤ የደግነት ፍሬ በውበጣችን መታየት ይጀምራል። ትምህርት ሰውን በጎ አያደርገውም። ትምህርት ደግ የሚያደርግ ቢሆን ኖሮ ከፍተኛ ትምህርት የነበራቸው የሂትለር የቅርብ አማካሪዎች ለድስት ሚሊዮን አይሁዶችን ባልፈጁም ነበር። ደግነት የአዲስ ሕይወት ውጤት እንጂ፤ በራስ ትግልና ጥረት የሚገኝ አይደለም። በጎነት የሚታይብን እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በሕይወታችን በመሥራቱ ምክንያት ነው። በጎ ማድረግ እንድንችል ልባችንን በርህራሄ የሞላውን፤ በጎነትን ልናሳያቸው እንድንችል መንፈሳዊ ዓይናችንን የከፈተልንን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን እንጂ በሥራው በጎ ነገር እንታብይም።

በሐዋርያት ዘመን ደቀ መዛሙርቱ የኢየሱስን አገልግሎት ሲገልጹ፤ “...እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ እንደቀበውና ኃይል እንደሰጠው ታውቃላችሁ፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ስለ ነበረ አርሱ መልካም ነገርን እያደረገ በዲያብሎስ የተያዙትን ሁሉ ለየፈወሰ ተዘዋወረ” ይላል (ዮሐዋ. 10፥38)። በዚያን ዘመን ሰዎች እርዳታ ሲፈልጉ ወደ ማን ዘንድ መሄድ እንዳለባቸው ያውቁ ነበር። ምክር፤ ፈጠራና ልዩ ልዩ ሰርዳታ ለሚፈልጉ እርዳታ ከየት እንደሚያገኙ ማበታወቂያ መለጠፍ፤ አላስፈለጋቸውም። ሌላው ቀርቶ ወደ በረሃ ሲሄድ፤ ባሕሩን አቋርጦ ለመሄድ ጀልባ ውስጥ ሲገባ እንኳን ብዙ ሕዝብ ደክተውት ነበር። ኢየሱስ ሰዎችን ለመርዳት ሁልጊዜ የተዘጋጀ ነበር። ኢየሱስ ደግነት ያሳይ የነበረው ለሁሉ ሰርዳታውን ለሚፈልጉ ሁሉ እንጂ፤ ለተወሰኑ ሰዎች ብቻ አልነበረም። በሄደበት ሥፍራ ሁሉ በጎ ነገርን ለሰዎች ያደርግ ነበር።

3. በበጎ ሥራቸው መጽሐፍ ቅዱስ ያደነቃቸው፤

በው ትልቅነቱ በምን ይለካል? በኖረበት የዕድሜ ብዛት ነው? ባለው ታዋቂነት፤ ባለው ሀብትና ንብረት ነው? ኢየሱስ የበው ሕይወት የሚሰካው ለሌሎች በሚበጠው አገልግሎት፤ ለሌሎች በሚሠራው በጎ ሥራ እንደሚሰካ ይናገራል። በውን ትልቅ የሚያደርገው ያለው የተፈጥሮ በጦታው፤ ብሩህ አዕምሮ ያለው በመሆኑ፤ ብዙ የተማረና ያወቀ በመሆኑ ይሆን? እነዚህ ሁሉ መልካም ናቸው። ግን ትልቅነቱን የሚያመለክቱ አይደሉም። እግዚአብሔር የለውን ትልቅነት ከላይ በገለጽናቸው ነገሮች አይለካም። ነገር ግን እግዚአብሔር የለጠውን በጦታ ሌሎችን ለመርዳት፤ ሌሎችን ለማገልገል የተጠቀመ በት እንደሆነ ብቻ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪክ የተጻፈላቸው በዓለም ንይን ሲታዩ ትልቅ የሚመስሉ ሳይሆኑ፤ ለሌሎች ባደረጉት በጎ ሥራ እግዚአብሔር ራሱ ያደነቃቸው ናቸው። ከነዚህ ውስጥ ጥቂቶቹን እንመለከታለን።

3-ሀ. ዶርቃ፤

“በኢየሱም ጣቢታ የሚሏት አንዲት ደቀ መዝሙር ነበረች። ትርጓሜውም ዶርቃ ማለት ነው፤ እርሷም መልካም ነገር የሞላባት ነበረች” (ዮሐዋ. 9፥31)። ዶርቃ ታማ ስትሞት፤ “...መበለቶች ሁሉ እያለቀሱ ዶርቃ ከእነርሱ ጋር ባለች ያደረገችቸውን ቀሚሶችና ልብሶችን ሁሉ እያሳዩ ቆሙ...” (ዮሐዋ. 9፥39)። ዶርቃ በበጎነት የተሞላች ሴት ስለ ነበረች ልብሰ ለሌላቸው መበለቶች ቀሚሶችና ልብሶችን እየሰፋች ታለብሰ ነበር። በበጎነት ተግባር፤ ልባቸው የተነካ መበለቶች ሞቷን መቀበል አቃታቸው። ጉድጓድ ቆፋሪው፤ አፈር አልብሰው ወይም ቶሎ ቀብረዋት መመለስ ለሌላቃቸው ጴጥሮስ በአባቸዳ እንዲመጣ መልዕክተኛ ላኩበት። ሞቷ ውበጣቸውን ይበላቸውና ያቃጥላቸው ነበር። የዶርቃ ታሪክ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰው፤ ለእኔና ለእናንተ ትምህርት እንዲሆን ነው። የበጎነት ፍሬ ባያበፈልግ ኖሮ ታሪኳ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባልተጻፈም ነበር። ብዙዎቻችን ትኩረት የምናደርገው ተአምሩ ላይ እንጂ፤ በዶርቃ የበጎነት ተግባር ላይ አይደለም። እንዳንደች አሥራታቸውን ተጠቅመው ሌሎችን መርዳታቸው “የበጎነት ፍሬ” የሚመለከታቸው አሉ። አሥራት በመሠረቱ የእግዚአብሔር እንጂ፤ የራሳቸው አይደለም። በእግዚአብሔር ገንዘብ “በጎነት” ማሳየት አይቻልም። እንዳንደች በአሥራታቸው ወዳጅ ለማፍራት የሚሞክሩ አሉ። ሠርቆ መመጽወት ወንጀል እንጂ ልግሰና አይደለም።

3-ሊ. ሱነማዊቷ ሴት፤

በነ ሥራቸው ከታወቀላቸው ሰዎች መካከል ሱነማዊቷ ሴት ሌላዋ ናት። መጽሐፍ ቅዱስ “ታላቅ ሴት” (2 ነገ. 4፥8) ብሎ ይጠራታል። ልቧ በበነነት የተዋላ ስለ ነበረ፤ በበራጅ ሁልጊዜ የሚያልፈውን ኤልሳዕት ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው መሆኑን ሰላወቀች፤ እቤቷ ገብቶ እንጀራ እንዲሰጥ በግድ ትለው ነበር። በዚያ ብቻ አላበቃችም። አንድ ቀን ለባልዋ፤ “ይህ በእኛ ዘንድ ሁልጊዜ የሚያልፈው ቅዱስ የእግዚአብሔር ሰው እንደ ሆነ አውቃለሁ። ትንሽ ቤት ለሰገዥ ላይ እንሥራ፤ በዚያም አልጋ፤ ጠረጴዛ፤ ወንዝርና መቅረዝ እናኑር ለት፤ ወደ እኛም ሲመጣ ወደዚያ ይገባል አለችው” (2 ነገ. 4፥9-10)። የተመኘችውን ስሌልሳዕት አደረገች። ኤልሳዕትም በበነ ተግባሩ ልቡን በጣም ስለነካው ሱነማዊቷን አስጠራቀች “...እነሆ! ይህን ሁሉ አላብ አስብሽልኛል፤ አሁንን ምን ላድርግልሽ? ለንጉሥ ወይስ ለሠራዊት አለቃ ልንገርልሽን?” አላት (2 ነገ. 4፥13)። ሱነማዊቷ ስሌልሳዕት በነ ነገር ያደረገችለት፤ በነ ሥራዋ በንጉሥ ፊት እንዲነገርላት ሳይሆን፤ በውስጧ ያለው የበነነት መንፈስ ግድ ብሏት ብቻ ነበር። ለዚህ ነው “እኔ በወገኖቼ መካከል ተቀምጫለሁ፤ ምንም አያሰፈልገኝም” ብላ የመሰባሰባት። የበነነት ፍራ በውስጣችን ሲበቅል፤ ውስጣዊው ዓይኖችን ተከፍቶ የራባውን፤ የተራቀቀውን፤ ያዘውን ሰው ያያል። ውስጣዊ ጆርአችን ተከፍቶ የመከራ ጨሽት የሚጮሁትን መስማት ይችላል። ያዕቆብ በነነት ያልታከበበት እምነት ዋጋ እንደሌለው፤ ፍጹም የሞተ እንደሆነ ይናገራል።

- “ወንድሞቼ ሆይ! እምነት አለኝ የሚል ሥራ ግን የሌለው ለው ቢኖር ምን ይጠቅመዋል? እምነቱስ ሊያድነው ይችላልን? ወንድም ወይም እጎት ራቂታቸውን ቢሆኑ የዕለት ምግብንም ቢያጡ ከእናንተ እንዳም፤ ስደህና ሂደት እሳት መቁ፤ ጥገብም፤ ቢላቸው ለሰውነቱ ግን የሚያስፈልገውን ባትሰጡአቸው ምን ይጠቅማቸዋል? እንደዚሁም ሥራ የሌለው እምነት ቢኖር በራሱ የሞተ ነው” ይላል (ያዕቆብ 2፥14-17)።

የሐንሰም እንደ ያዕቆብ በሥራ የማይተረጎም በነነት ዋጋ እንደሌለው ይገልጻል።

- “የዚህ ዓለም ገንዘብ ያለው፤ ወንድሙም የሚያስፈልገውን ሲያጣ አይቶ ያልራራለት ግንም ቢሆን የእግዚአብሔር ፍቅር በእርሱ እንዴት ይኖራል? ልጆቼ ሆይ! በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት እንዋደድ” ይላል (1 ዮሐ. 3፥17-18)።

3-ሐ. ርብቃ፤

በበነ ሥራቸው ከሚታወቁት ሰዎች መካከል ሌላዋ ርብቃ ነች። የአብርሃም ሎሌ ከጌታው አደራ ተቀብሎ ለልጁ ለይሱቃ ሚስት ሊፈልግ ረጅም ጉዞ ተጉዞ ይኸውም፤ አምስት መቶ ማይል ስህል ተጉዞ ወደ ከንአን መጣ። ስይለሃት ሚስት ለመሆን ብቃቷንና ተስማሚነቷን መስኪያ አድርጎ የተጠቀመው ቁንጅናዋን ሳይሆን፤ ውስጣዊው ውበቷን ነበር። “...ውሃ እጠጣ ዘንድ እንሰራሽን አዘንብዬ የምላት እርሰዋም እንተ ጠጣ ግመሎችህን ደግሞ አጠጣለሁ፤ የምትለኝ ቆንጆ፤ እርሰዋ ለባሪያህ ለይሱሐቅ ያዘጋጀሃት ትሁን” አለ (ዘፍ. 24፥14)። ርብቃ ለዚያ ከሩቅ ስመጣው መንገደኛ አዝና ጥያቄውን መሉ በመሉ አሟላችለት። “...ጌታዬ ሆይ! ጠጣ ብላ ፈጥና እንሰራዋን አውርዳ እርሱንም፤ ግመሎቼንም አጠጣች” (ዘፍ. 24፥18-19)። ርብቃ በነ በመሥራቷ፤ ያላሰበችውንና ያልጠበቀችውን በረከት አገኘች (ዘፍ. 24፥22-27)። በነነት ያላሰበውን በረከት ይዞልን ይመጣል። አርግጥ ነው፤ ሁልጊዜ በነነት ካላየናቸው ሰዎች በረከታችን ላይመጣ ይችላል። “በነ ከአደረግሁ፤ በነ ነገር አገኛለሁ” በማለት ከሆነ ግን፤ በነነታችን ዋጋ የሰውም።

3-መ. በርናባስ፤

በበነ ሥራቸው ከታወቁት ሰዎች መካከል ሌላው በርናባስ ነው። ስለ በርናባስ መጽሐፍ ቅዱስ፤ “...ደግ ሰውና መንፈስ ቅዱስ፤ እምነትም የሞላበት ነበር” ይሰዋል (የሐዋ. 11፥24)። የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 11 ላይ እንደተጠቀሰው፤ እስጢፋኖስ በድንጋይ ተወግሮ ከሞተ በኋላ ክርስቲያኖች በዓለም ዙሪያ በመበተናቸው፤ ትልቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ተነስቶ ብዙ ነፍሳት በየቦታው ይድኑ ነበር። በአንጽዮክም አዲስ ቤተ ክርስቲያን ተቋቁሞ ነበር። በኢየሩሳሌም የነበሩት ሐዋርያት፤ ሁኔታውን እንዲያጣራና መንፈሳዊ ሥራውን እንዲያግዝ በርናባስን ልከውት ነበር። እዚያም ለቤተ ክርስቲያን ትልቅ መነቃቃት ሆኖ ነበር። በአንጽዮክ ቤተ ክርስቲያን የነበረው አገልግሎት ሰፋቱን ተመልክቶ የቤተ ክርስቲያን አሳዳጅ የነበረው የተርሲሱ ሳኦል የአገልግሎቱ ተሳታፊ እንዲሆን ጋበዘው። በርናባስን “ደግ ሰው” የተባለበት ምክንያት ምን ይሆን?

- 1ኛ/ እግዚአብሔርን ከልቡ ለማገልገል ሙሉ ፈቃድ የነበረው ሰው በመሆኑ ነው። በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እግዚአብሔር “ሂድ” ወዳለው ሥፍራ ለመሄድ፤ “እድርግ” ያለውን ለማድረግ ፍጹም የተሰጠ ሰው ነበር። ሌሎችን በእምነታቸው ለማደፋፈርና ለማነቃቃት

መላ ሕይወቱን የሰጠ ሰው ነበር። ጳውሎስ የማርቆስን ድካም በይቅርታ ማለፍ ቢያቅተውም በርናባስ ግን ከጳውሎስ ጋር የነበረውን ግንኙነት ባይበርዝ ከማርቆስ ጋር ጸንቶ ቆመ።

➔ 2ኛ/ በርናባስ የራሱን ፍላጎት መስዋዕት ያደረገ ሰው ነበር። በርናባስ ለሌላቸው ወይም ለደህኖች እንዲያከፋፍሉ "የራሱን መሬት ሸጦ ገንዘቡን አምጥቶ ለሐዋርያት ያስረከበ" ሰው ነው (የሐዋ. 4፥37)። እግዚአብሔር በሕይወቱ ያቀደለት በጎ ነገር እንዲፈጸም ራሱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ የሰጠ ነበር።

➔ 3ኛ/ በርናባስ ሰዎችን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የሚያነቃቃና የሚያደፋፍር ነበር። ወላጆቹ ያወጡለት ስም "ዮሴፍ" ሲሆን ሐዋርያት ግን ለሰዎች የሚበጠውን አገልግሎት በማየት "በርናባስ" እያሉ ይጠሩት ነበር። "በርናባስ" ማለት "የመጽናናት ልጅ" ማለት ነው። "በርናባስ" የሚለው ስም የቅጽል በሙ እንጂ ትክክለኛ ለሙ "ዮሴፍ" የሚል ነበር። "ትውልዱ የቅጽርብ ሰው የነበረ አንድ ሌዋዊ ዮሴፍ የሚሉት ነበር፤ እርሱም በሐዋርያት በርናባስ ተባለ፤ ትርጓሜውም የመጽናናት ልጅ ነው" (የሐዋ. 4፥36)።

➔ 4ኛ/ በርናባስ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ሕይወቱን እንዲሞላው ራሱን የሰጠ ሰው ነበር። እግዚአብሔር ከእርሱ የሚጠብቀውን ወይም ያቀደለትን ለመሆን የሚፈልግ ሰው ነበር። ድርጊቱ ሁሉ ከእምነቱ የሚመነጭ ነበር። መንፈስ ቅዱስ ውስጡን የለወጠው ስለሆነ በጎነቱ ከላይ ብቻ የሚታይ ሳይሆን ከውስጡ የወጣ ነበር።

በርናባስ በበጎነቱ የእግዚአብሔርን ክብር እንጂ የራሱን ክብርና ቅድስና አያንጸባርቅም ነበር። ዛሬ ብዙዎቻችን "በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተናል" እንላለን። በሕይወታችን ግን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ጨርሶ አይታይብንም። ብዙዎቻችን በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ትርጉሙና ምክንያቱ አልገባንም። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት በቋንቋ እስከ መናገር ድረስ ብቻ ይመስላል። በመንፈስ ቅዱስ ለንሞላት ውበጣዊ ለውጥ ይኖረንና የክርብቶስ ቁንጅና በውበጣችን እንዲታይ ይሆናል። በርናባስ በጎነትን በተግባር ላይ ያዋሰነ የራሱን ፍላጎት መስዋዕት ያደረገ ሰው ነበር። የተረፈውን ሳይሆን ያለውን ምንም ሳያበቀር ለእግዚአብሔር መንግሥት ማስፋፊያ እንዲሆን የሰጠ ሰው ነበር። "እርሻም ነበረውና ሸጦ ገንዘቡን አምጥቶ ከሐዋርያት እግር አጠገብ አኖረው" ይላል (የሐዋ. 4፥37)። ዛሬ አንዳንዶቻችን ነጥብ ለማበቆጠር ይመስል፤ የተረፈ ንንገር ፍርፋሬያችንን ጨርሶ የማንጠቀምበትን ለውጥተን የምንሰጥ አለን።

እውነተኛው የበጎነት ፍሬ በውስጣችን ሲበቅል፤ ከራሳችን አጉድለን እንድንሰጥ ያደርገናል። በርናባስ መጽናናት የሚገባቸውን ያጽናና ነበር። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሰው ስለነበረ፤ ዓይኖቹ የተጎዱትን፤ የቆሰሉትን፤ ያዘኑትን፤ ተስፋ የቀረጡትን ያዩ ነበር። ጆሮዎቹ የመከራ ሰዎች የሚጮኹትን ጨኸት የመስማት ችሎታ ነበራቸው። መስማትና ማየት ወይም ከንፈር መጥጣት ማለፍ ብቻ ሳይሆን የማጽናናት አገልግሎት በመስጠት የታወቀ ሰው ነበር።

4. በጎ ሰዎች እንዳሉ ሁሉ፤ ክፉ ሰዎችም አሉ

በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 25 ላይ አንድ ባለንብረት ሀብቱን ለሦስት አገልጋዮች እንዴት እንዳስረከበ ይተርካል። ሁለቱ የተሰጣቸውን ሀብት እንደሚገባው ስለ ተጠቀሙበት፤ "መልካም አደረግህ፤ አጉታ ታማኝና ደግ አገልጋይ፤ በጥቂቱ ነገር ታማኝ ሆነህ ስለተገኘህ በብዙ ነገር እሾምሃለሁ" በማለት ሲያመስግናቸው፤ ሦስተኛውን ሰው ግን፤ "ክፉና ሰነፍ አገልጋይ" በማለት ከነቀፈው በኋላ "ይህን የማይረባ አገልጋይ ግን በውጪ ወዳለው ጨለማ አውጥታችሁ ጣሉት፤ በዚያ ሰቅለና ጥርብ ማፋጩት ይሆናል" አለ (ማቴ 25፥30)። ይህ ሰው አላጭበረበረም፤ አልዋሸም፤ ታዲያ "ክፉ አገልጋይ" የተባለበት ምክንያት ለምንድነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። "ክፉ አገልጋይ" የተባለው፤ የባለቤቱን ሀብት ትርፍ ለማግኘት ለላልተጠቀመበት ነው። "ክፉ" ማለት እግዚአብሔርን የማይደግፍ፤ ሥራ መሥራት፤ ወይም የእርሱን ሥራ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ አልሠራም ማለት ነው።

አንዳንድ ሰዎች ክፋትን የተካኑ ናቸው። መጠኑ ይሰያይ እንጂ፤ ሁላችንም በውስጣችን ክፋት አለብን። ዲ. ኤል. ሙዲ፤

➔ "ከሌላው ሰው ጋር ከሚኖረኝ ችግር ይልቅ፤ ከራሴ ጋር የሚኖረኝ ችግር ይበልጣል።" ማርቲን ሉተርም በተሀድሶ ዘመን "ሊቀ ጳጳሱን ከምፈራው የበለጠ አራሴን እፈራለሁ" አለ።

እነዚህ ሁለት ታዋቂ ሰዎች፤ ሰው በውስጡ ክፋት የመሥራት ዝንባሌ እንዳለው ሰላወቁ ነው ይህን ያሉት። አንዳንድ ሰዎች በባሕሪያቸው የበለጠ ክፋትን የተካኑ ይመስላሉ። ክፋትን እንጂ፤ ሌላ በጎ የሆነ ነገር እንዳይታይ ባቸው የወሰኑ ይመስላሉ። ክፉውንና ደጉን፤ ጥሩውንና መጥፎውን ሳይተው በደንብ ያውቃሉ። ክፋትን የሚያደርጉት ባለማወቅ ሳይሆን መርጠው ነው። በክፋት ውስጥ የሚገኘው ጥቅም፤ በበጎነት ውስጥ ከሚገኘው ይበልጣል ብለው ስለሚያምኑ ይመስላል። በክፋታቸው ብልጦች የሆኑ ሌሎችን

ያሞኙ (የበለጡ) ይምሰሉ እንጂ ክፋታቸው “አንድ ቀን ዋጋ ያስከፍላን ይሆናል” ብለው የሚያስቡ አያደሉም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው በጎነት ሊታይባቸው ሲገባ ክፋት ማድረግን የሚመርጡበት ምክንያት ምን ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ሁላችንም ክፋት የመሥራት ዝንባሌ በውስጣችን ስላለ ብንገ አልፎ አልፎ ክፉ የሆነ ነገር ማድረጋችን አይቀርም። ጳውሎስ እንዳለው የምንፈልገውን ትተን የማንፈልገውን የምንሠራበት ጊዜ አለ። ክፋት ስንሠራ ህሊናችንን ይቆረቁረናል። በተደጋጋሚ ክፋት ስንሠራ ግን ህሊናችን ይደነዝዝና ክፋታችን አይሰማንም። ቀስ በቀስ ክፋታችን ከአኛ ጋር ይዋሃድና ባሕሪያችን ይሆናል። በዚህ ጊዜ ነው ቤተ ክርስቲያን የምትታመሰው። አንዱ ቤተ ክርስቲያን ለመገንባት ሌላው ደግሞ ለማፍረስ ሲታገል ይታያል። በፍቅር የተሞላው ሐዋርያው ዮሐንስ በሦስተኛው መልዕክቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሰላላት ሁለት ሰዎች የሚሰማውን ስሜት ከጠቀስ በኋላ ጋዮስን፤

➤ “ወዳጄ ሆይ! በጎ የሆነውን አንጂ ክፉውን አትምሰል። በጎ የሚያደርግ ከእግዚአብሔር ነው፤ ክፉን የሚያደርግ ግን አግዚአብሔርን አላየውም” ሲል ይመክረዋል (3 ዮሐ. 11)።

ሐዋርያው ዮሐንስ ስለ ዲያፕራጢስ ሲናገር፤

➤ “ወደ ቤተ ክርስቲያን ጻፍሁ፤ ዳሩ ግን ዋናቸው ሊሆን የሚወድ ዲያፕራጢስ አይቀበለንም። በእኛ ላይ በክፉ ቃል አየለፈለፈ የሚያደርገውን ሥራ አስባለሁ፤ ይህም ሳይበቃው አርሱ ራሱ ወንድሞችን አይቀበልም፤ ሊቀበሉአቸውም የሚወዱትን ከልክሎ ከቤተ ክርስቲያን ያስወጣቸዋል” አለ (3 ዮሐ. 9-10)።

➤ ስለ ድሜፕሮስ ስናገር ደግሞ፤ “ድሜፕሮስ ሁሉ ይመሰክራለታል፤ እውነት ራሱም ትመሰክርለታለች፤ አኛም አንመሰክርለታለን፤ ምስ ክርኅታችንም አውነት አንደሆነ ታውቃላችሁ” አለ (3 ዮሐ. 12)።

ክርስትና ሌላውን መንከባከ ወይም ስለ ሌላው መጠንቀቅን የሚጠይቅ አምነት ነው። እግዚአብሔር ለእኛ እንደሚጠነቀቅልን እኛ ደግሞ ለሌሎች እንድንጠነቀቅ ይጠበቅብናል። የአምነታችን ጥንካሬ የሚለካው ያለንን ለሌለው ለማካፈል ባለን መነቃቃትና ፍላጎት ነው። ሌሎችን ለመርዳት ለመጠንቀቅና ያለንን ለማካፈል መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን ይመጣል እንጂ አንዳንዶች እንደሚያስቡት ስለራሳችን ጥሩ ስሜት እንዲሰማን ለማድረግ አይደለም። የምንሰብከውም ሰብከት ሰዎችን ለማመቻቸት ጥሩ

ስሜት እንዲሰማቸው ለማድረግ ሳይሆን በተግባር የሚገለጽ ደግነት ለሌሎች እንዲያሳዩ ነው። የመንፈስ ፍሬ የምናፈራው ለሌላው ለመጠንቀቅ ያለንን ለማካፈል ነው። ለመሆኑ የክርስትና እምነት ተከታይ ያልሆኑ ጸሀፊዎች ከክርስቲያኖች የተለየ መልዕክት ይኖራቸው ይሆን? አንዳንድ የክርስትና አምነት ተከታይ ያልሆኑት “በብርቱና ፍጹም በተሰጠ ስሜት ደካማ ለሆነው ለመጠንቀቅ በጉዳት ላይ ያለው ሰው የሚሰማውን ውስጣዊ ስሜት ለመረዳት እርሱ እንደሚታየው ለማየት ራሳችንን ማስተማር አለብን” የሚል መልዕክት አያስተላልፉም። መጽሐፍ ቅዱስ፤

➤ “ፍቅር ምን እንደሆነ የምናውቀው ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱን ለእኛ አሳልፎ ስለሰጠን ነው፤ እኛም ሕይወታችንን ስለ ወንድሞቻችን አሳልፈን መስጠት ይገባናል። ሰው በዚህ ዓለም ህብት እያለው ችግረኛውን አይቶ ባይራራለት ‘እግዚአብሔርን እወዳለሁ’ ማለት እንዴት ይችላል? ልጆቼ ሆይ! ፍቅራችን እውነተኛና በሥራ የሚገለጥ ይሁን እንጂ በቃል ወይም በንግግር ብቻ አይሁን” ይላል (1 ዮሐ. 3፥16-18)።

ችግራችን ለደካማው አንዴት መጠንቀቅ እንዳለብን አለመረዳት ሳይሆን ያወቅነውን በተግባር ላይ ለማዋል ድፍረት ማጣት ነው። የብዙዎቹ ጉዳት ለዓይናችን የተሰወረ አይደለም። ችግራቸውን ማቃለል የሚያስችልም አቅም አለን። የጎደለን ግን በጎ ማድረግ ነው። ችግሩን ማቃለል ኃላፊነቱ የሌሎች እንጂ የእኛ መስሎ ስለማይሰማን ይሆናል። ስተጎዳው በጎ ለማድረግ ከውስጣችን ርኅራኄ የለንም። ርኅራኄ ቢኖረን እንኳን ለሌላው መጠንቀቅ ዋጋ ስለሚያስከፍል፤ ፈቃደኞች አይደለንም። ለሌላው በጎ ማድረግ ራሳችንን ገንዘባችንን ጉልበታችንንና ጊዜያችንን ይጠይቃል። እንዲሁም ለሌላው ሰው መጠንቀቅ በእጭር ጊዜ ውስጥ የማያልቅ በመሆኑ “የማልጨርሰውን ለምን እጆምራለሁ?” በማለት የዕርዳታ እጆቻችንን እንዘረጋም። ምናልባት ሌላ ሰው ያደርገው ይሆናል ብለን አስበንም ይሆናል። ሌላውን መርዳት እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝ መሆኑን ብናውቅም፤ ምቹታችንን ይቀንሰብናል፤ ከመንገዳችን ያስወጣናል ብለን በመፍራት ፈቃደኞች አይደለንም። ብዙዎቻችን የክርስቶስ ተከታይ ለመሆን ስንወሰን አርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ችግረኞች የአርዳታ እጆቻችንን መዘርጋት እንዳለብን የዘጋን እንመሰላለን። ጆን ድሬቨር ስለ መንፈስ ፍሬ በጻፉት መጽሐፋቸው ፖል ተር ኒየር፤ የሰዊስ ተወላጅ፤ ታዋቂ የሆነ የሥነ ልቦና ምሁርን ጠቅሰው እንዲህ ሲሉ ጽፈዋል።

“ፍቅር ረቂቅ ወይም የማይጨበጥ ሃሳብ ወይም ስሜት ብቻ አድርገው የሚመለከቱ አሉ። ስለ ፍቅር ይህን ዓይነት አስተሳሰብ (ግምት) ያላቸው ሰዎች ደግነትን ለሌሎች በቀላሉ ወይም በሚችሉት ነገር መግለጽ አይሆንላቸውም። ከዚያ ይልቅ ትልቅ መስዋዕትነትንና እንዲሁም ጀግናነትን የሚጠይቅ አንድ ትልቅ ነገር ለሌላው የማድረግ ዕድል እንዲያጋጥማቸው ቁጭ ብለው ያልማሉ (ይጠብቃሉ)። ይህን ዓይነት ዕድል ፈጽሞ ሊያጋጥማቸው ስለማይችል የነገረቢቶቻቸው ችግር የማይሰማቸው ናቸው። በመባል ስለሚታወቁ በአካባቢያቸው ሰዎች ዘንድ ተወዳጅነት የሌላቸው ናቸው።”⁴⁰

5. የበጎነትን ፍሬ ማፍራት የምንችለው እንዴት ነው?

የበጎነት ፍሬ የሚበቅለውና የሚያድገው ስለ በጎነት ካለን ትክክለኛ መረዳት ስለሆነ በቅድሚያ “በጎነት” ምን እንደሆነ ማወቅ አለብን። ትክክለኛ የሆነ መረዳትን የሚለጠንም የእግዚአብሔር ቃል ነው። በቃሉ መሠረት “በጎነት” ምን እንደሆነ አያወቅን ስንመጣ በጎ የማድረግ ፍላጎታችን በውስጣችን እየጨመረ ይመጣል። በውስጡ ስለ በጎነት ትክክል የሆነ መረዳት ከሌለው በከፋት መንገድ እየሄደ ሀሊናው ሳያስጨንቀው ይችላል። እንዲያውም መልካም የሞራል በውስጡ የሆነ መብሎት ደስ ሊሰው ይችላል። ስለዚህ በሰበጥነት ያለው መረዳት ከእግዚአብሔር ሀሳብ ጋር የማይሄድ ወይም ቃሉ የማይደግፈው እንዳይሆን አስፈላጊውን ጥንቃቄ ማድረግ አለበት። አብተማማኝ የሆነ የማይለዋወጥ ጽኑ የሆነ ግብረገብነት መሠረቱ ከሌላ ሥፍራ ሳይሆን ፍጹም ከሆነው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው። እውነተኛ የሆነ መረዳትም የሚሰጠን የእግዚአብሔር ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል አብተማማኝ መሆኑን ሐዋርያው ጳውሎስ ሲገልጽ፤

➔ “ቅዱስ መጽሐፍ በሙሉ በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት የተጻፈ ነው፤ እርሱ አውነትን ለማስተማር የተሳሳቱትን ስመገሠጽ ስህተትን ለማረምና ስትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ስመስጠት ይጠቅማል። የሚጠቅመውም የእግዚአብሔር ባሕር ፍጹም እንዲሆንና

ማንኛውንም መልካም ሥራ ለመሥራት ብቁ ሆኖ እንዲገኝ ነው” ይላል (2 ጢሞ. 3፡16-17)።

የበጎነት ፍሬ እንዲሁ የሚበቅል አይደለም። የበጎነት ፍሬ ለማፍራት ብርቱ ጥንቃቄና ዝግጅት ያበፈልገዋል። በቅድሚያ ግን፤ ፍሬው እንዳያድግ የሚያደርገውን ነገር ማበወገድ ያበፈልጋል። ብዙዎቻችን ጌታን ስንቀበል፤ ከአንዳንድ ክፉ ከሆኑት ነገሮች ራሳችንን መልሰን ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ ከዚያ በላይ በጎ የሆነውን ነገር ለማድረግ፤ “ከማንኛውም ዓይነት ክፉ ነገር መራቅ” አለብን (1 ተሰ. 5፡22)። አንድ ቀን ከዕንቅልፋችን ተነስተን “ዛሬ ማንኛውንም ዓይነት ክፉ ነገር ስለንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ከሕይወቴ ማስወገድ አለብኝ” በማለት ወሰንን ራሳችንን ነጻ ማድረግ አንችልም። አንድ ጊዜ ውሳኔ ካስተላለፍን በኋላ በሕይወታችን የበጎነት ፍሬ እንዳናፈራ የሚከለክለንን አረም ለማበወገድ ሁልጊዜ መትጋት አለብን። ክፉ ነገር ምን እንደሆነ በቅድሚያ ካላወቅን ግን፤ ክፉን ማስወገድ አንችልም። እንዳንዴ ክፉ ነገር መልካም መብሎ የሚታይበት ጊዜ አለ። እንዲህ ባይሆን ጥሮ፤ ብዙ ሰዎች ክፉ ነገርን አይሠሩም ነበር። ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮንቶስ 11፡14-15 ላይ “...ስይጣን እንኳ የብርሃን መልአክ ስመምሰል ራሱን ይለውጣል። ስለዚህ የስይጣንም አገልጋዮች የጽድቅ አገልጋዮችን ለመምሰል ራሳቸውን ቢለውጡ አያስደንቅም፤ በመጨረሻ የሥራቸውን ዋጋ ያገኛሉ” ይላል። ቢኃጢአት ውስጥ የሚገኝ ነገር ብዙ ጊዜ ረጅም ዕድሜ አይኖረውም። ለአጭር ጊዜ ያህል ኃጢአት ይጣፍጠን እንጂ ቆይቶ እንደሚያጠፋን የታወቀ ነው። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ሰው ይህንን እውነት በላቲንኛው በሰሙሴ ሲጽፍ፤ “...በኃጢአት ከሚገኘው ጊዜያዊ ደስታ ይልቅ፤ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ” አለ (ዕብ. 11፡25)።

የኃጢአትን አጥፊነትን ተገንዝበን ክፉን ከሕይወታችን ማስወገድን መለማመድ አለብን። ጳውሎስ “ግብዝነት የሌለበት እውነተኛ ፍቅር ይኑራችሁ፤ ክፉውን ነገር ጥሉ፤ መልካሙን ነገር ተከተሉ” ይላል (ሮሜ 12፡9)። በጎ የሆነውን ነገር ለማድረግ መጀመሪያ ክፉ የሆነውን ለማበወገድ መወሰን አለብን። በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አማካኝነት የእግዚአብሔር ባሕር በውበጣችን እንዲያድግ፤ ክፉ የማድረግ ፍላጎታችንን ማስወገድ አለብን። መንፈስ ቅዱስ ሲያስተምረንና ሲያርመን፤ ለእውነተኛ ለውጥ ልባችን እየተከፈተ ይመጣል። የበጎነት ፍሬ በውበጣችን አድጎ የሚታየው በሂደት እንጂ በእንድ ጊዜ እንዳልሆነ ማወቅ አለብን። እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ከግብጽ አውጥቶ በአጭር ጊዜ ውስጥ ተስፋ ወደገባላቸው ምድር ለማስገባት ባይከብደበትም፤ እስራኤላውያን ግን የተስፋውን ምድር ለመውረስ 40 ዓመት ፈጅቶባቸዋል።

⁴⁰ John M. Drescher, Spirit Fruit, Herald Press, Scottsdale, Pennsylvania, 1974.

ሰበሰቡ አኛም በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆነው “በጎነት” እንዲታይ ራሳችንን ቀስ በቀስ ማለማመድ ይገባናል። በጎ የሆነውን ለማድረግ ክፉውን ግን ለማስወገድ በቅድሚያ የራሳችንን ውሳኔ ማድረግ አለብን። በምናገኘው ድል ደስ እያለን በመሸነፋችን ደግሞ ንሰህ አየገባን ወደ ፊት መቀጠል አለብን።

አማኝ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወቱ እንዲያድግ የሚፈልግ ከሆነ በቅድሚያ ማድረግ ያለበት በሕይወቱ ውስጥ ያሉትን ሁለት ዓይነት አረሞችን ማስወገድ ነው።

1ኛው ዓይነት አረም፣ ግብዝነት (ፈረሳዊነት) ነው። የደግነትን ፍሬ በሕይወታችን ለማፍራት በቅድሚያ መውሰድ ያለብን አርምጃ ቢኖር ግብዝነትን ማስወገድ ነው። ግብዝነት ማለት ሆነ ብለን ከውስጥ ያልሆነውን እንደሆንን መሰለን መታየት ነው። ውስጣችንና ውጪአችን ካልተመሳሰለ ግብዝነት ያስገናናል። ግብዝነት ያልሆነውን እንደሆንን መሰሎ ለመታየት የምናደርገው ጥረት ነው። በሕይወታችን አውነተኛ ለውጥ እንዲኖር ከፈቀድን፣ ዋጋ ቢያስከፍለንም ክፉ የሆነውን ነገር ማስወገድ አለብን። ምንም ዓይነት ዋጋ ሳንከፍል በሌሎች ዘንድ ያልሆነው እንደሆንን መሰለን መታየት ከሳራ እንጂ ትርፍ የለውም። ዝጊራ ዛፉን ከመትከሉ በፊት የአርሻውን መሬት ማስተካከል፣ አስፈላጊ ያልሆነ ማንም ሳይሰራው እንዲሁ የበቀሉትን አረሞች በቅድሚያ ማስወገድ፣ እንዲሁም ተመልሶ እንዳይበቅል ከሥሩ ነቅሎ መጣል አለበት። በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሚሆን ቢገባንም ባይግባንም፣ ቢመቸንም ባይመቸንም፣ ብንወድም ብንጠላም ሁላችንም አብዝተን አንድ ፍሬራ ተገርዞን መጥራት ያስፈልገናል። ኢየሱስ “እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ አትክልተኛውም አባቴ ነው፤ በእኔ ላይ ያለውን የማያፈራ ቅርንጫፍ ሁሉ አባቴ ቆርጦ ይጥለዋል፤ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ አብዝቶ እንዲያፈራ ዝርዝ ያጠራዋል” አለ (ዮሐ. 15፥1-2)።

ግብዝነትን የበለጠ ለመረዳት “በሕይወት መስታወት” ላይ “ከፈረሳውያን እርሾ ተጠበቁ” በሚል አርዕስት ያቀረብነውን ትምህርት እንድታነቡ አናሳስባችኋለን።¹¹ ጳውሎስ የገላትያን ምሳሌናን ደህንነት በክርስቶስ ብቻ እንደሚገኝ የጥንት በጸጋ ብቻ እንደሆነ አስተምሯቸው ነበር። ነገር ግን አርሱ አስተምሯቸው ሲሄድ ጁድዮክርስ (ከአይሁድነት ወደ ክርስትና የመጡ) የተባሉ ክፍሎች በአዲስ ትምህርታቸው ቤተ ክርስቲያንን ማመል፣ የደህንነትን

መንገድ መቀልበስ ጀመሩ። “ለመዳን መገረዝ፣ የሙሴን ሕግ መጠበቅ እለባችሁ” እያሉ ማስተማር ጀመሩ። ይህን ሲያደርጉ የክርስቶስን መስቀል ከፊታቸው ዞር ማድረጋቸው የተዘረጋላቸውን የደህንነት መንገድ ማቃለላቸው ደህንነት በሌላ መንገድ ይገኛል ማለታቸው አንደሆን አላወቁትም ነበር። ይሄ አዲስ ትምህርት ክርስቶስ ካስተማረው መሠረታዊ ትምህርት ውጪ የሆነ በመሆኑ ነው ጳውሎስ “በክርስቶስ ጸጋ ከጠራችሁ አምላክ እንዲህ ፈጥናችሁ መለየታችሁ ወደ ሌላ ወንጌል መሄዳችሁ ያስደንቀኛል” ያላቸው (ገላት. 1፥6)። ዛሬም አንዳንድ አማኞች “ወግ አጥባቂነትን” ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ለይቶ ማወቅ የተሳናቸው ይመስላሉ። ቅድስናን በራሳቸው ጥረት ለማግኘት የሚጥሩ ናቸው። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በአማኝ ሕይወት ውስጥ እንዲያድግ የመንፈስ ቅዱስ ሥራና ኃላፊነት እንጂ ሰው “አድርግ... አታድርግ” የሚለውን ትዕዛዝ በመፈጸም የሚያገኘው አይደለም። “ወግ አጥባቂነት” የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሳይሆን አረም ስለሆነ ከሕይወታችን ማስወገድ አለብን።

“ግብዝነት” ከፉን ከልብ ለማስወጣት አስፈላጊውን ዋጋ ሳይከፍሉ፣ ያልሆኑት መስሎ መታየት እንደሆነ ከላይ ገልጸናል። ግብዝነት ሆነ ብሎ ከውስጥና ከውጪ አንድ ዓይነት ለመሆን አለመፈለግ ነው። ለግብዝነት እውነተኛው መፍትሄ፤ ለመደበቅ የምንሞክረው ነገር በፍጹም ተደብቆ የማይቀር መሆኑን መገንዘብ ነው።

- “ከእግዚአብሔር ፊት የሚሰወር ምንም ፍጥረት የለም፤ በእርሱ ዐይን ፊት ሁሉ ነገር ግልጥና ዕርቃነት ሆኖ የሚታይ ነው፤ እኛም መልስ መስጠት የሚገባን በእርሱ ፊት ነው” ይላል (ዕብ. 4፥13)።
- ኢየሱስም ስለ ፈረሳውያን የተናገረው ግብዝነትን የበለጠ ሊያስፈራቸው የሚችል ነው። “...ከፈረሳውያን አርሾ ተጠንቀቁ፤ ይኸውም ከግብዝነታቸው ራቁ ማለቱ ነው። የተሸፈነ ሳይገለጥ አይቀርም፤ የተሰወረውም ሳይታወቅ አይቀርም። ስለዚህ በጨለማ የተናገራችሁት ሁሉ በብርሃን ይሰማል፤ በዝግ ቤት ውስጥ በሽኩክክታ በጆሮ የተናገራችሁትም በሰንነት ላይ በይፋ ይነገራል” አለ (ሉቃ. 12፥1-3)።

የበጎነት ፍሬ ለማፍራት ልባችን የሚፈልግ ከሆነ ክፉ የሆነውን የግብዝነትን አረም ከሕይወታችን ነቃቅለን መጣል አለብን። ያልሆነውን ሆነን ለመታየት ከመሞከር ይልቅ፤ እውነተኛው እኛነታችን በግልጽ እንዲታይ መፍቀድ አለብን። እግዚአብሔር የተደበቀውን የሚያይ ብቻ ሳይሆን የደበቀውንም ይገልጣል። የግብዝነታችን ዋናውና ትልቁ ምክንያት ስዎች እውነተኛ

¹¹ መሰላለሽ ወገን የሕይወት መስታወት “ከእርሾ ተጠንቀቁ” 2004, 2005

ኛውን እኛነታችንን ካወቁ አይቀበሉንም (አይወዱንም) ይሆናል የሚል ፍርሃት ስለሚሰማን ነው። ሰዎችን ልክ እንዳሉ የምንወዳቸው ከሆነ ከነጉድ ለታቸው የምንቀበላቸው ከሆነ ያለአንዳች ፍርሃት እውነተኛውን እኛነታችንን እንዲያውቁ ሙሉ ነጻነት ልንሰጣቸው ይገባል። በውስጣችን የራሳችን የሆነ ድካም እንዳለን አምናን፤ የበሽነትን ፍሬ ለማፍራት ከሌሎች ጋር በሕብረት የምንሠራ መሆን አለብን። የሚገርመው ነገር ድካም እንዳለብን እምነን ስንቀበል፤ ክፉውን በቦኅ ነገር ለመተካት አቅም ይኖረናል።

2ኛው ዓይነት አረም የሥጋ ሥራዎች ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ የሥጋ ሥራዎች የትኞቹ እንደሆኑ ለገላትያን እማኞች ዘርዘሮ ጽፎላቸዋል።

➔ “የሥጋ ሥራዎች የታወቁ ናቸው፤ እነርሱም ዝሙት፤ እርኩስት፤ መዳራት፤ ጣዖት፤ ማምለክ፤ ሚርት፤ ጠላትነት፤ ንትርክ፤ ቅናት፤ ቁጣ፤ ራስ ወዳድነት፤ መለያየት፤ አድመኛነት፤ ምቀኝነት፤ ሰክር፤ ዘፋኝነትና እነዚህን የመሳሰሉ ናቸው፤ ከዚህ በፊት እንዳሰጠነቀቅኋችሁ አሁንም ደግሜ እስጠነቅቃችኋለሁ፤ እንደዚህ ያሉትን ነገሮች የሚያደርጉ ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም” (ገላትያ 5፡19-21) ይላል።

እነዚህ ጳውሎስ የዘረዘራቸው የሥጋ ሥራዎች በሕይወታችን ውስጥ መኖር አስመኖራቸውን ራሳችንን መመርመር ይገባናል። ራሳችንን በትክክል ማየት ካቃተን፤ እንደ ዳዊት “አቤቱ መርምረኝ! ልቤንም እወቅ፤ ፊትኔኝ መንገዴንም እወቅ፤ በደልንም በእኔ ብታገኝ እይ፤ የዘላለምንም መንገድ ምራች” (መዝ. 139፡23-24) እንበለው። ከነኃጢአታችን ፍሬ ማፍራትም ሆነ ማደግ ስለማንችል በውስጣችን የሥጋ ሥራዎች መኖራቸውን እንመርምር። የሥጋ ሥራዎች በውስጣችን መኖራቸውን ሰናውቅ፤ ንስህ እንግባ። እኛን ለመለወጥ ኃይል ላለው መንፈስ ቅዱስ ራሳችንን እናስገዛ።

ባዙዎቻችን በሕይወታችን ያሉትን አንዳንድ ኃጢአቶች በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ችላ የምንልበት ጊዜ አለ። ከወንድማችን ጋር በማይረባ ነገር ተጋጭተን ይሆን? በጥቃቅኑ ምክንያት ከቁጥጥር የወጣ ቁጣ በሕይወታችን ይታይብን ይሆን? በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሹመት ፍለጋ ምክንያት የተለያዩ ዙድን ፈጥረን ይሆን? የሌላው በረከት ያለቀናናል? እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉ ኃጢአቶች በሕይወታችን ውስጥ ካሉ፤ ያልተነቀሉ አረሞች በውስጣችን እንዳሉ ግልጽ ነው። ጳውሎስ ከላይ አንዳየው፤ እንደዚህ ያሉትን ነገሮች የሚያደርጉ ሰዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት መውረስ እንደማይችሉ በግልጽ ነግሮናል። ይህን ሲል፤ ለመዳን በጎ ነገር መሥራት

አለብን ማለቱ እንዳልሆነ እናውቃለን። ጳውሎስ ግልጽ ሊያደርግልን የሞከረው፤ ከላይ የተዘረዘሩት ኃጢአቶች በሕይወታችን ውስጥ ካሉ፤ በሕይወታችን ሙሉ ወይም ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ የሌለን መሆኑን እያሳየን ነው። እግዚአብሔር ውስጣችንን ሙሉ በሙሉ እንዲለውጥ እንፋቀድለት። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን እንዳያደግ የሚያደርገውን፤ አሮጌው ተፈጥሯችን ያበቀለውን የኃጢአት አረም በአስቸኳይ፤ እንዲሁም ተመልሶ እንዳይበቅል ከሥሩ ነቅለን ማስወገድ አለብን። ፍሬ እንዳናፈራ አንቆ የያዘንን አረም ከውስጣችን ለማስወገድ ምን ዓይነት እርምጃ መውሰድ አለብን?

➔ 1ኛ፤ ገበሬው አረሙን ለይቶ ማወቅ እንዳለበት ሁሉ፤ ለማንም በሕይወቱ ኃጢአት መኖሩን ራሱን መመርመር አለበት።

➔ 2ኛ፤ ራሱን መርምሮ ኃጢአት መኖሩን ሲያውቅ፤ ንስህ መግባት አለበት። ንስህ የሌለበት ሕይወት ፅድገት አይኖረውም።

የበሽነትን መመሪያ ለይተን ማወቅ ሲያቅተን፤ የእግዚአብሔር አባብ ምን እንደሆነ በመረዳት በዚያ ልንታመን ይገባል። የእግዚአብሔር ልብ ፍጹም መሆኑን፤ ምንም ዓይነት በጎ ያልሆነ ነገር እንደሌለበት እናውቃለን። ስለ እግዚአብሔር ትክክለኛ የሆነ መረዳት ሲኖረን የሚችለው፤ የእግዚአብሔርን ቃል በረጅም ጊዜ ውስጥ በማወቅ እየበሰልንና አያደግን ለንመጣ ነው። ይህን አውነት መጽሐፍ ቅዱስ “ጠንካራ ምግብ የሚያስፈልጋቸው ግን መልካሙንና ክፉውን የመለየት ልምድ ያላቸው ትላልቅ በዎች ናቸው” በማለት ይገልጻል (ዕብ. 5፡14)። ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለን፤ በጎ የሆነውን ለማድረግ ስንወስን፤ የበሽነት ፍሬ በሕይወታችን መብቀል ይጀምራል። ከእግዚአብሔር ጋር ስንተባበር፤ እርሱ የማይፈቅደውን ነገር ከሕይወታችን ቆርጦ እንዲጥል ስንፈቅድለት፤ የበሽነት ፍሬ በሕይወታችን መታየት ይጀምራል።

“በሽነት” የተባለው የመንፈስ ፍሬ በሕይወታችን እንዴት ማፍራት እንችላለን? የመንፈስ ፍሬ የእግዚአብሔርን ባሕሪ የሚያሳይ በመሆኑ፤ የደግነትን ፍሬ ለመረዳት በቅድሚያ የእግዚአብሔርን በሽነት ማወቅ አለብን። የእግዚአብሔርን ደግነት ዘማሬው ሲገልጽ፤ “አንተ እጅግ ርጉናና ቸር ነህ፤ ትእዛዝ ትሆን አስተምረኝ” ይላል (መዝ. 119፡68)። እግዚአብሔር በህልውናው፤ በባሕሪው “በጎ” ነው። ለው ግን በተፈጥሮው በጎ ስላልሆነ፤ በሽነት ለሌላው ለማሳየት ጥረት ማድረግ አለበት። እግዚአብሔር በእንቅስቃሴውም በሽነት አለው። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር በጎ ነው ሲል፤ ለዓላማው በጎ የሆነውን ያደርጋል ማለቱ ነው። እግዚአብሔር እንቅስቃሴው በጎ ነው፤ የሚያደርገውም ሁሉ መልካም ነው። እግዚአብሔር በጎ አምላክ በመሆኑ፤ እውነተኛ

የሆነውን ደስታ ይስጠናል። ሕይወታችን የተሟላ ሲሆን የምንፈልገውን ሰናገኝ በበጎነቱ ደስ ይለናል። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር በጎነትና ትልቅነት ይታየናል። በሌላ ጊዜ ግን ሁኔታዎች እንደምንፈልጋቸው ሆነው ሳናገኛቸው ለንቀርጥ ኑሮ በጣም ከባድ ሲሆንብን እግዚአብሔር በጎነት ቸር ሆኖ አይታየንም። የእግዚአብሔርን በጎነት እንድንጠራጠር የምንሆንበት ምክንያት ምን ይሆን? እግዚአብሔር ተለውጦ ይሆን? መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ትላንትናም፤ ዛሬም፤ ለዘላለም ያው እንደሆነና እንደማይለወጥ ይናገራል። ስለዚህ የእኛ አስተያየት እንጂ፤ እግዚአብሔር ተለውጦ አያውቅም። በአስቸጋሪ ጊዜም፤ የእግዚአብሔርን በጎነት ማየት በማንችልበትም ጊዜ እግዚአብሔር በጎነው።

“የበጎነት” ፍሬ ዋና ዓላማ በባሕሪያችን እግዚአብሔርን እንድንመስል ነው። እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን በመስጠት ደስ እንደሚያስገኝን ሁሉ፤ የበጎነት ፍሬ በሕይወታችን እንዲያድግም ያደርጋል። በዚህ ሁሉ ውስጥ የእግዚአብሔር ዋና ዓላማ እርሱን እንድንመስል ነው። ስለዚህ አንዳንድ ጊዜ የሚያስፈልገን መስሎ የታየንን እንዳናገኝ የሚያደርግበት ጊዜ አለ። የምንፈልገውን ከምናገኝበት ጊዜ ይልቅ፤ የፈለግነውን በማናገኝበት ጊዜ የበለጠ እንደምናድግ ያውቃል። የበለጠ እንድናድግ እግዚአብሔር አስቸጋሪ የሆነውን ወይም ከባዱን ጊዜ ይጠቀማል። ደስ ሲለን፤ የምንፈልገውን ሰናገኝ ብቻ ሳይሆን፤ ደስ በማያለንም ጊዜ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ይሆናል። ይሄ በጎ የሆነው እግዚአብሔር “የበጎነት” ፍሬ በሕይወታችን እንዲበቅል የሚያደርገው አንዴት ነው? ይሄ ፍሬ በውስጣችን እንዲበቅል፤ በተግባር ተገልጾ አንዲታይ ያደርጋል። “በጎነት” በባሕሪያችን በውስጥም በውጭም፤ በክፉም ሆነ በደግ ጊዜ እግዚአብሔርን መምስል ነው።

እውነተኛ “የበጎነት ፍሬ” መብቀል የሚጀምረው ከውስጥ ስለሆነ፤ ውስጡ በቅድሚያ መጽዳት አለበት። ኢየሱስ ውጪውን ብቻ ለማሳመር የሚሞክሩትን ፈረሳውያንን ሲገስጽ “አንተ ዕውር ፈረሳዊ! አስቀድመህ ብርጭቆውንና ሳሕትን ከውስጥ በኩል አጥራ፤ በዚያን ጊዜ በውጪም በኩል ገጽሕ ይሆናል” አለ (ማቴ. 23፥26)። እግዚአብሔር በህልውናው በተግባሩ፤ በሚያደርገው እንቅስቃሴ ሁሉ “በጎ” ነው። ስለዚህ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወታችን ሲታይ፤ የእግዚአብሔር ባሕሪ ይታይብናል። እግዚአብሔር ውስጣችንን ካልለወጠው፤ ከውጪያችን በጎ መሆን እንችልም። ከውስጥ ስንለወጥ፤ በሂደት የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በውስጣችን እያደገ ይመጣል።

ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን፤ የመንፈስ ፍሬ የሆነው “በጎነት” በሕይወታችን እናፈራለን። እውነተኛ የበጎነት ፍሬ በአጠቃላይ “በጎ የሆነውን” ወይም ትክክል የሆነውን ማድረግ ማለት ነው። በጎነት ለአንዳንድ ለዎች በጎ መስሎ ላይታይ ይችላል። በጎነት ዋናው ዓላማ ሰውን ደስ ለማለት ሳይሆን እግዚአብሔርን ለማስደስትና ለማክበር ነው። በጎ ነገር ለንሠራ ከሰው ምስጋና ላናገኝ አንችላለን። በውስጣችን ግን ልዩ ደስታ ይሰማናል። ምሳሌ 12፥20 “ክፉትን የሚያውጠጥሉ ለዎች በድንገት ክፉ ነገር ይገጥማቸዋል፤ ሰላም የሚገኝበትን ነገር የሚያቅዱ ግን ደስታ ያገኛሉ” ይላል። ለሰዎች የምናደርገው በጎ ነገር፤ ምንም ያህል በሰዎች ዘንድ ተቀባይነት ያለው እንኳ ባይሆን፤ በጎ በማድረጋችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸማችንን ስለሆነ ደስ ይለናል። ስሎም “መጥፎ ለዎች የክፉ ሥራቸውን ዋጋ ይቀበላሉ፤ ደጋግ በዎች ግን የመልካም ሥራቸውን ዋጋ ያገኛሉ” (ምሳሌ 14፥14) ይላል። የክርስቶስን ትምህርት አጥብቀን የምንወስደው ከሆነ፤ በጎ ነገር ማድረግ ትልቅ ውሳኔና ድፍረት እንደሚጠይቅ እንረዳለን። የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 6 ላይ ኢየሱስ ድፍረትን የሚጠይቀውን የፍቅርን ሕግ ሰጥቷል። የብሉይ ኪዳን ዘመን “እግዚአብሔርንና ጎረቤትህን በሙሉ ልብህ፤ በሙሉ አሳብህ፤ በሙሉ ኃይልህ እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ” ሲሉ፤ ክርስቶስ ግን በዚያ ሳያቆም፤ ክርስቲያኖች ከዚያ በላይ የሆነ በጎ ነገር እንዲያደርጉ ያዛል። “...እናንተ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም ነገርም አድርጉላቸው፤ ብድራችን ይመለስልናል ብላችሁ ተሰፉ ሳታደርጉ አበድሩ፤ ይህን ብታደርጉ ዋጋችሁ ትልቅ ይሆናል...” ይላል (ሉቃ. 6፥35)።

በጎ ማድረግ ብዙ ጊዜ ተስፋ አስቆራጭ ነው። በጎ የተደረገለት ሰው በማመስገን ፈንታ የሚወቅስበት ጊዜ ሊኖር ይችላል። ይህንን ዓይነት “በዚህ ክፉ በሆነው ዓለም ውስጥ በጎ መሆን ምን ይጠቅማል?” በማለት የምንጠይቅበት ጊዜ አለ። እኛም በጎ ለማድረግ አቅም የምናጣበት ጊዜ አለ። ይህንን የተገነዘበው ሐዋርያው ጳውሎስ “በእኔ ወይም በእኔ ሥጋዊ ባሕሪ ምንም መልካም ነገር እንደሌለ በውቃሁ፤ ምክንያቱም ምንም እንኳ መልካም ነገር የማድረግ ፍላጎት ቢኖረኝም ያንን መልካም ነገር የማድረግ ችሎታ የለኝም። ማድረግ የምፈልገውን መልካም ነገር አላደርግም፤ ዳሩ ግን የማልፈልገውን ክፉ ነገር አደርጋለሁ” አለ (ሮሜ 7፥18-19)። እንደ ጳውሎስ አገላለጽ፤ እሞኝ የበጎነትን ፍሬ በራሱ ኃይል (ጉልበት) ማፍራት ስለማይችል፤ በባሕሪው በጎ በሆነው እግዚአብሔር ላይ መታመን እንዳለበት እንረዳለን።

በጎ የሆነ ነገር የመፍጠር ኃይል ወይም ችሎታ ያለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እግዚአብሔር በህልውናው ወይም በባሕሪው መልካም ስለሆነ፤ የሚፈ

ጥረው ሁሉ መልካም ነው። “እግዚአብሔር የፈጠረውን ሁሉ አየ፤ እጅግ መልካም መሆኑንም ተመለከተ” (ዘፍ. 1፥31) ይላል። እግዚአብሔር በባሕሪው ፍጹም፤ ደግሞ ክፉ መሥራት የማይችል ነው። ሰው ግን ክፉም ሆኑ መልካም ነገር የመሥራት ዝንባሌ አለው። ኢየሱስ ራሱ፤ “...ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ማንም ደግ የለም” ሲል (ማር. 10፥18)፤ የበሽነት ምንጭ እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ አንረዳለን። ሰው በኃጢአቱ አበላሸው አንጂ፤ እግዚአብሔር የፈጠረው ዓለምም በመጀመሪያ መልካም ነበር። ስዚህ ዓለም ውስጥ ክፉ ነገር ሰላለ፤ “ክፉው ነገር ጥሉ፤ መልካም የሆነውን ነገር ውደዱ...” (አሞጽ 5፥15) በማለት የእግዚአብሔር ቃል ይመክረናል።

በኋላ የሆነውን ነገር ለማድረግ መነቃቃትን የምናገኘው በኋላ ከሆነው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው። በኋላ የሆነውን ነገር ሰናደርግ፤ ክፉውን መዋጋታችን እንደሆነ መገንዘብ አለብን። አኛ አማኞች በዓለም ውስጥ ክርስቶስን ስለም ንወክል፤ ክፉውንም በመዋጋትም አርሱን እንደምንወክል ማወቅ አለብን። ኢየሱስ በዓለም ውስጥ ካለው ክፉ ነገር ጋር ጦርነት የሚያካሂደው በኋላ ነገር በማድረግ ነው። ይኸውም የታመሙትን በመፈወስ፤ በአጋንንት መንፈስ የተያዙትን ነጻ በማውጣት ነው። በኋላ ለማድረግ የሚያስችለንን ኃይል የምናገኘው ከራሳችን ሳይሆን፤ ከምናገለግለው፤ ከኃያሉ እግዚአብሔር ነው። በኋላ ማድረጋችን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ፍጹም የሚያበቃበት ጊዜ አለ። ያም ወቅት እግዚአብሔር በዙፋኑ ሳይሆን “አንተ መልካምና ታማኝ ሎሌ፤ መልካም አደረግህ” ብሎ አጁን ዘርግቶ ሲቀበለን ነው።

10

ታማኝነት፥ አቋም ይዞ መጽናት

“የመንፈስ ፍሬ ግን ...እምነት (ታማኝነት)...ነው” (ገላትያ 5፥22)።

“የተሰፉን ቃል የሰጠን ታማኝ ስለሆንን፤ አሁን እምን የምንመለከረውን ተሰፋ ሳናወላውል አጥብቀን እንያዝ” (ዕብ. 10፥23)።

የመጀመሪያው ሰው፤ አዳም ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ስለ ነበረው፤ ያለአንዳች ፍርሃትና ሥጋት የእግዚአብሔርን ታላቅ ክብር በየ ቀኑ የማየት ዕድል ነበረው። እግዚአብሔር በሚገኝበት ሕይወት ውስጥ መኖር፤ እንዲሁም ከአርሱ ጋር የልብ ጭውውት ማድረግ አንዴት ትልቅ ዕድል ነው። ይህንን ሁላችንም የምንናፍቀውና የምንመኘው ዕድል ነው። ይሁን እንጂ፤ የሰው ልጅ በራሱ ምርጫ ያንን ትልቅ ጸጋ ማጣቱ በጣም

ያሳዝናል። በየቀኑ እግዚአብሔር በምድረ ገነት ይመላለስ ስለነበረ፤ ብቸኝነት እይሰማውም ነበር። እግዚአብሔር ለመጀመሪያው ሰው፤ ለአዳም "...ደጉን ከክፉ ለመለየት የሚያስችል ዕውቀት ከሚሰጠው ዛፍ ፍሬ አትጠጣ፤ ምክንያቱም ከዚህ ዛፍ ፍሬ በበላህነት ቀን በእርግጥ ትሞታለህ" (ዘፍ. 2፡17) የሚል ትዕዛዝ ስጥቶት ነበር። ይሁን እንጂ፤ ሌላ ድምጽ ሌላ አማራጭ ሀሳብ ከሌላ እቅጣጫ ሲመጣለት፤ አዳም ከእግዚአብሔር ስተሰጠው መመሪያ ታማኝ ሆኖ አልተገኘም። "አታድርግ" የተባለውን አደረገ። በዚያን ወቅት ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው የተቀራረበ ግንኙነት ተበላሸ። ልክ እንደዚሁ እኛም ከእግዚአብሔር ጋር የመሠረትነውን ቃል ኪዳን ስናፈርስ፤ ታማኝነታችንን ስናገድል፤ ያኔ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ይበላሻል።

እኔና እናንተ በተፈጥሮችን የተሰዋዋዩነት ባሕሪ ይታይብናል። ዛሬ "ጥሩ ነው" ብለን ወድደን የተቀበልነውን፤ ነገ እንጠላዋለን። ዛሬ የገዢውን ቃል ኪዳን በነገው ቀን እናፈርስዋለን። ሰጥተነው የነበረውን ተስፋ እናጥፋለን። ለዚህም ዋናው ምክንያት የራሳችን የሆነ ጽኑ አቋም ስለሌለን፤ እውነት ነው ብለን የተቀበልነውን አጥብቀን መያዝ ስለማንችል ነው። ከሚፈሰው ጋር እብረን እንፈላለን። ከሚወርደው ጋር አብረን እንወርዳለን። የራሳችን የሆነ መመሪያ የለንም። ተሰዋዋዩ የሆነ ባሕሪ ስላለን አሁን ያቀፍነውን ጥቂት ቆይተን እንገፈትረዋለን። ትላንትና የሳምንቱን ዛሬ እንነክሳለን። ዛሬ ያመንነውን ነገ እንክዳለን። የምንኖረውም ታማኝነት በጠፋበት ዓለም ውስጥ ነው። ሁላችንም ታማኞች የምንሆንባቸውና የማንሆንባቸው ነገሮች ወይም ሁኔታዎች አሉን። ታማኝነታችን እኛን ለሚጠቅመንና ደስ ለሚለን ነገር ብቻ ሳይሆን ሁልጊዜ ታማኞች እንድንሆን እግዚአብሔር ከእኛ ይፈልጋል። ታዲያ እኔና እናንተ ታማኝነት በጠፋበት ዓለም ውስጥ እየኖርን፤ ይህን ዓይነት ተፈጥሮ ይዘን የታማኝነት ፍሬ ማፍራት እንዴት እንችላለን?

1. ታማኝነት ማለት ምን ማለት ነው?

ልክ እንደ ሌላው የመንፈስ ፍሬ የታማኝነት ፍሬም፤ መሠረቱ የእግዚአብሔር ባሕሪ ነው። ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በሕይወታችን እንዲሠራ ስንፈቅድለት፤ ሰውን ባይሆን በአምባሉ የፈጠረንን እግዚአብሔርን ቀስ በቀስ እየመስልን እንመጣለን። ስባተኛውን የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ አማርኛው መጽሐፍ ቅዱሳችን በተለይ የድሮው ትርጉም "እምነት" ሲለው፤ እዲሱና መደበኛው ትርጉም ደግሞ "ታማኝነት" ይለዋል።

➡ ሐዋርያው ጳውሎስ በገላትያ መልዕክቱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን ሲዘረዝር የተጠቀመበት የግሪክ ቃል "ፒስቲስ" (pistis) የሚለው ቃል ሲሆን፤ ትርጉሙም "እምነት" ማለት ነው።⁴²

የሰው ሕይወት የሚቀረጸው በማን እንደሚታመን፤ በምን እንደሚታመን፤ መቼና እንዴት እንደሚታመን በሚወሰነው ውሳኔ ነው። አስተማማኝ በሆነው ጌታ እንድንታመን፤ "በታማኝነትም" እርሱን እንድንመስል ጥሪ ያደርጋልናል። "መታመን" ጽናትን ይጠይቃል። "መታመን" ብልጭ ብሎ የሚጠፋ ባሕሪ ያለው ሳይሆን፤ ጽኑ ሆኖ የተተከለ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆላስዮስ ስዎች በጻፈው መልዕክቱ የእምነታቸውን ጽኑነት ተመልክቶ ደስ እንዳለው ከገለጸ በኋላ እስከ መጨረሻው ጽኑነቱ እንዲቆመ ሲመክራቸው፤ "ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን በተቀበላችሁት ዐይነት ከእርሱ ጋር አንድ ሆናችሁ ኑሩ፤ በእርሱ ተመስርታችሁና ታንጸችሁ በተማራችሁት መሠረት በእምነታችሁ ጸንታችሁ ኑሩ፤ በብዙ አመሰግኑ" ይላቸዋል (ቆሲ. 2፡6-7)።

እምነትና ታማኝነት ሁለቱ ቃላት የተያያዙ ናቸው። ታማኝነት ምንድን ነው? የእንግሊዝኛው መዝገበ ቃላት "ታማኝነትን" "አጥብቆ መደገፍ... የስጦትን ተስፋ መጠበቅ... አስተማማኝ..." የሚል ትርጉም ይስጠዋል። ታማኝ የሆነ ሰው እንዴት ዓይነት ሰው ነው? ታማኝ የሆነ ሰው እምነት የሚጣልበት፤ ቃሉን የሚጠበቅ፤ የማይከዳ፤ እንዴ እዚህ እንዴ እዚያ የማይል፤ የማያወላውል፤ ላመነበት ነገር ሕይወቱን እስከ መስጠት ድረስ የሚደርስ፤ ጽኑ የሆነ ባሕሪ ያለው ሰው ነው።

■ ታማኝነት መከራን ታግሶ ማለፍ፤

■ በዓላማ መጽናት፤

■ ግዴታን በታማኝነት ማከናወንን ያጠቃልላል።

■ ታማኝነት ክፉትና ጭካኔ ባለበት መካከል ሳይደናገጥና ሳይፈራ፤ እንዲሁም ሳያወላውል ግዴታውን የሚፈጽም፤ ባመነበት ጸንቶ የሚቆም፤ ፍጹም የማይከዳ ማለት ነው።

■ የታማኝነት ፍሬ የሚታይበት አማኝ፤ ባመነበት ዓላማ የሚጸና፤ አካባቢው አደጋ የበዛበትና የሚያስፈራ ቢሆን እንኳን እስከ ሞት

⁴² Philip Dk. Kenneson. *Life On The Vine*, Inter Varsity Press, Downers Grove, ILL, 1999.

ድረስ የታመነ ነው። የታማኝነት ፍሬ በሕይወቱ የሚታይበት ሰው፤ ሙሉ መስጠትና ጽኑ የሕይወት መመሪያ ያለው ነው።

በሕይወታችን ታማኝነትን እንዴት መለማመድና ማሳደግ አንችላለን? ማንኛውም ሰው፤ ሁሉን ችሎ በጽናት እንዲቆም የሚያደርገው ነገር “ፍቅር” ነው። ታማኝነት፤ “ምርጫ ለሌላ ሆኖ ስለሆነ ምንም ብለህ ማለት” በሚል እምነት የሚሆን አይደለም። ታማኝነት፤ በመፍዘዝ ወይም በግዴለሽነት ስሜት መሞላት ማለት አይደለም። ነገር ግን ንቁ (ቀልጣፋ) የሆነ ወይም በተግባር የሚገለጽ ነው። ተግባራዊም የሚያደርገውም ሌላ ነገር ሳይሆን ፍቅር ነው። የአካባቢው ሁኔታ የማያምር ወይም አደጋ የበዛበት ቢመስልም፤ ሁኔታው እስኪለወጥ ብሎ የሚሸሸግ ወይም ዞር የሚል ሳይሆን፤ እስከ መጨረሻው ድረስ ራሱን በመስጠት ጸንቶ የሚቆም ነው። ግዴታውን በታማኝነት ይፈጽማል እንጂ፤ ወደ ጓሳ የሚያፈገፍግ አይደለም። ታማኝ የሆነ ሰው የተነሳበትን ዓላማ ለመፈጸም አይታከትም፤ ለራሱና ለታመነበት ሰውም ሆነ እምነት እውነተኛ ሆኖ ይቆማል። አስመስሎ መኖር አይሆንለትም። የታማኝነት ፍሬ ያለው ሰው፤ ከፍተኛ የሆነ ዋጋ ቢያስከፍለውም፤ ትክክለኛ የሆነውን ነገር ለማድረግ ጽኑ አቋም (integrity) ያለው ሰው ነው። “ታማኝነቱ”፤ ዓላማ አድርጎ የተነሳበትን አሳብ ተግባራዊ ለማድረግ፤ የሰጠውን ተስፋ ለመፈጸም፤ የሚያስከፍለውን ማንኛውንም ዓይነት ዋጋ ለመክፈል ያስችለዋል።

ይህን ዓይነት ጽኑ አቋም በው በራሱ ኃይልና ጉልበት የሚያገኘው ሳይሆን፤ ታማኝ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ስላለው ነው።⁴³

የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራን “ታማኝነትን” በተለያዩ ሁኔታ ገልጸውታል። ሞፋት “ትክክለኛነት” (fidelity) ብሎ ይተረጎመዋል።—ግዴታን ሳያወላውሉ፤ አጥብቆ በመያዝ ትክክለኛነትና ታማኝነትን እንደያዙ መፈጸም ነው ይላል። ታማኞች ሳንሆን “የእግዚአብሔር ልጆች” ወይም “ክርስቲያኖች” ተብለን መጠራት አንችልም። “ታማኝነትን” ሌላ የሚተካው ነገር የለም። ከማያስተማምን ትልቅ ነገር ይልቅ፤ የሚያስተማምን ትንሽ ነገር እንደሚሻል ግልጽ ነው። ግፊት ሲሰፋፋ፤ መከራና ስቃይ ሲጫነ፤ በክርስትና ሕይወታችን ጥቃቅን እንቅፋቶች ሲያጋጥሙን፤ የጀመርነውን መንፈሳዊ

ፍጫ አቋርጠን ለመውጣት፤ ወይም እምነታችንን ለመተው ብዙ ጊዜ ቃጥቶናል። የጀመርነውን ለመፈጸም አቅቶን ጉዟችንን አቋርጠን ለመውጣት ለና ሰብ “ለመሆኑ ኢየሱስ ምን ይሰማው ይሆን?” ብለን ጠይቀን ይሆን? ለዚህ ጥያቄ ትክክለኛውን መልስ መስጠት ከቻልን፤ ታግሰን የምንቆምበትን ጸጋ እግዚአብሔር ራሱ ይሰጠናል። በክርስቶስ ምክንያት ለምንታገለው ትግል ሁሉ ከአስብነውና ከጠበቅነው በላይ ጸጋውን የሚያበዛልን፤ ብርታቱን የሚሰጠን ኃይሉ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ታማኝነት የነደለን ሆነን የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን መጠራት አንችልም። ምንም ዓይነት ችሎታ ቢኖረን፤ “ታማኝነትን” አይተካም። ያለታማኝነት ሰፊ ችሎታ ኖሮን ከምንሠራው ሥራ ይልቅ፤ ጥቂት ችሎታ ኖሮን በታማኝነት የምንሠራው ይበልጣል። ጠቢቡ ለሎሞን፤ “ታማኝ በው እጅግ ይባረካል፤ ሀብት ለማግኘት የሚጣደፍ ግን ከቅጣት አያመልጥም” ይላል (ምሳሌ 28፥20)። በክርስትና ሕይወታችን አንዳንድ ፈተና ሲደርሱብን፤ ትንሽ ችግር ሲያጋጥመን፤ ከሚጠሉን ሰዎች አንዳንድ ነቀፋ ሲወረወርብን ተስፋ ቆርጠን ቶሎ ማቆም እንፈተናለን። ስለዚህ ባሕሪያችን ክርስቶስ ምን ይል፤ ምን ይሰማው ይሆን? ለዚህ ጥያቄ መልስ ካለን፤ እግዚአብሔር በታማኝነት ጸንተን እንድንቆም ጸጋውን ያበዛልናል።

የኢየሱስን ሕልውናውንና ባሕሪውን ለመግለጽ “ታማኝነትን” የሚለውን አሳብ ከተጠቀምን፤ ትርጉሙ የበለጠ ግልጽ ይሆንልናል። የእግዚአብሔር አብን ፈቃድ ለመፈጸም ኢየሱስ ክርስቶስ እስከ ሞት ድረስ የታመነ ሆነ። “...የበዎችን ኃጢአት ለመደምሰስ ብሎ እግዚአብሔርን ለማገልገል ታማኝና መሐሪ ሊቀ ክህናት ሆኖ” ይላል (ዕብ. 2፥17)። ኢየሱስ መሐሪ ብቻ ሳይሆን፤ ልንታመንበትና ልንደገፍበት የሚገባ ታላቅ ጌታ ነው። ወደ እግዚአብሔር መድረስ የምንችልበትንም መንገድ የከፈተልን እርሱ ነው። ስለ እኛ ሲል መከራ፤ ሀዘንና ፈተና ለመቀበል ምንም አላመነታም። እስከ መጨረሻው ድረስ የመጣበትን ዓላማ በታማኝነት ከፍጻሜ አደረሰ። በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ ኢየሱስ እግዚአብሔር ለጠራው ሥራ ታማኝ እንደሆነ ይናገራል። በብሉይ ኪዳን ሙሴ የታማኝነት ምሳሌ ሲሆን፤ ኢየሱስ ደግሞ በአዲስ ኪዳን ከሙሴ የበለጠ ታማኝ ሆኖ ተገኘ። በኢየሱስ የምንደገፈው (የምንታመነው) እኛ ብቻ ሳንሆን፤ የላከውም እግዚአብሔር አብ ይታመንበታል (ዕብ. 3፥2-5)። ኢየሱስ ክርስቶስ ታማኝ ምስክር እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ሥፍራ ተጠቅሟል (ራዕ. 1፥5፥ 19፥11)።

⁴³ Tim Riter. Deep Down, Tyndale House Publishers, Inc. Wheaton, ILL. 1995.

2. “ታማኝነትን” ለመረዳት፣ የእግዚአብሔርን ታማኝነት ማወቅ ያስፈልጋል

መጽሐፍ ቅዱስ ውበጥ ከዘፍጥረት እስከ ዮሐንስ ራዕይ የእግዚአብሔርን ታማኝነት እናያለን። የእግዚአብሔር ታማኝነት በሕይወታችን በብዙ አቅጣጫ ያስፈልገናል።

■ ለደህንነታችን (1 ቆሮ. 1፥8-9)

■ ከፈተና መውጫ መንገድ ሲያስፈልገን (1 ቆሮ. 10፥13)

■ ለኃጢአት ይቅርታ ስንሻ (1 ዮሐ. 1፥9)

■ መከራ ሲያጋጥመን የእግዚአብሔር ታማኝነት ያስፈልገናል (1 ጴጥ. 4፥19)

በክርስትና ሕይወት ውስጥ በሁሉም አቅጣጫ የእግዚአብሔር ታማኝነት ያስፈልገናል። ልባችንን የሚያረጋጋው፣ በልጁ አማካኝነት ወደ ራሱ የጠራን ጌታ ሁልጊዜ ታማኝ እንደሚሆንልን በቃሉ አማካኝነት የሰጠን ተስፋ እንዳስ ስንረዳ ነው።

► “...እግዚአብሔር በቃል ኪዳን የታመነ ነው...” ይላል (መዝ. 145፥13)።

► የእግዚአብሔርን ታማኝነት በሕይወቱ ያረጋገጠው ዘማሪ፣ “እግዚአብሔር ሆይ! ስለ ዘላለማዊው ፍቅርህ ዘወትር እዘምራለሁ፤ እውነተኛ ነትህንም ለመጪው ትውልድ ሁሉ እገልግላለሁ። ፍቅርህ ለዘላለም እንደሚኖርና እውነተኛነትህም በሰማይ የጸን መሆኑን ዐውቃለሁ” ይለዋል (መዝ. 89፥1-2)።

► ኤርምያስ፣ በዚያ መከራ በበዛበት ክፉ ዘመን፣ ይሁዳ በእግዚአብሔር ቅጣት ውስጥ በነበረችበት ወቅት እንኳን፣ “የንጋት ፀሐይ በየፅ ለቱ እንደምትወጣ ፍቅሩና ምሕረቱ ሁልጊዜ አዲስ፣ ታማኝነቱም ታላቅ ነው” (ሰቆቃው ኤር. 3፥23) በማለት የእግዚአብሔርን ታማኝነት ያውጅ ነበር። በዚህም ሆነ በዚያ፣ የእግዚአብሔርን ታማኝነት ባንገልጽ እንቅስቃሴውን (ሥራውን) ማሳየት አይቻልም።

የታማኝነት ሁሉ ምንጭ (መሠረት) “ታማኝ የሆነው እግዚአብሔር” ነው። እኛ ለእርሱ ታማኞች በማንሆንበት ጊዜ እንኳን እርሱ ታማኝ ነው። ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ታማኝነት ሲገልጽ፣

► “...ከእርሱ ጋር ከሞትን፣ ከእርሱ ጋር በሕይወት እንኖራለን። በትዕ ግሥት ጸንተን ከተገኘን፣ ከእርሱ ጋር እንገግላለን። ከካድነው፣ እርሱም ይከደናል። እኛ እምነታችንን ብንክድ፣ እርሱ ግን ራሱን መካድ ስለማይችል ታማኝ ሆኖ ይኖራል” ይላል (2 ጢሞ. 2፥11-15)።

► ሰው ከሁኔታዎች ጋር የሚለዋወጥ በመሆኑ አስተማማኝ አይደለም፤ “እናንተ ግን የማትታመኑ፣ ለምንም የማትጠቅሙ፣ ኃጢአተኞችና አታላዮች ሕዝብ ስለሆናችሁ፣ የእርሱ ወገኖች ለመሆን የማትብቁ አይደላችሁም” (ዘጸ. 32፥5)።

► እግዚአብሔር ግን በባሕሪው ተለዋዋጭ ስላልሆነ፣ ታማኝነቱም ለሰ ተማማኝ ነው። “...እምላካችሁ ታማኝና እውነተኛ ነው፤ ሁልጊዜም ቅንና መልካም የሆነውን ያደርጋል” (ዘጸ. 32፥4)።

እኔና እናንተን የእግዚአብሔር ታማኝነት ያጽናናል (ያረጋጋናል)። ቆም ብለን ስለ እግዚአብሔር ታማኝነት ስናበብ፣ ልዩ የሆነ ኃይልና ድፍረት በውስ ጣችን ይበማናል። ኤርምያስና በእርሱ ዘመን የነበሩ እበራኤላውያን በዚያ አስቸጋሪና ከባድ ዘመን በእግዚአብሔር ታማኝነት ተማምነው በትዕግሥት እንደጠበቁት ሁሉ፣ እኛም መከራን ታግስን በእግዚአብሔር ታማኝነት ሥር ጸንተን መቆም እንችላለን። በእዲስ ኪዳን ዘመን ደግሞ የክርስቶስን ታማኝነት እናያለን። እርሱ “...እውነተኛና ታማኝ ነው” (ራዕ. 19፥11) ይላል። ኢየሱስ ታማኝነቱን የገለጸው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው? ጳውሎስ ሲገልጸው፣ “ይልቁንም ያለውን ክብር በገዛ ፈቃዱ ትቶ፣ አገልጋይ መሆንን መረጠ፤ በሰውም ምሳሌም ተገለጠ። እንደ ሰው ሆኖም በትሕትና ራሱን ዝቅ አደረገ፤ እስከ ሞት ድረስ፣ ያውም በመስቀል ላይ ተሰቅሎ እስከ መሞት ድረስ ታሳኝ ሆነ” ይላል (ፊልጵ. 2፥7-8)። ይህንን ቃል በናነብ፣ የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን እንዲፈጸም ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነን እንቆም ይህን? እርሱ በሕይወታችን እንዲከብር ራሳችንን ዝቅ አድርገን እናቀርብ ይህን? “እንግዲህ እግዚአብሔር በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ። እርሱ ለእናንተ ስለሚያስብ የሚያስጫን ቃችሁን አብብ ሁሉ በእርሱ ላይ ግሉት” ይላል (1 ጴጥ. 5፥8)። የክርስቶስን ታማኝነት ምሳሌ ተከትለን፣ ታማኝነት የሚያስከፍለውን ዋጋ ስመክፈል፤

እስከ ሞት ድረስ ለእርሱ ታማኝ ለመሆን ፈቃደኞች እንሆን ይሆን? ለዚህ ጥያቄ በድፍረት “አዎን!” ማለት ቢያቅቱንም የልባችንን ፍላጎት የሚያየው ጌታ ታማኞች ሆነን የምንቆምበትን ጸጋውን እንደሚያበዛልን እናምናለን። እግዚአብሔር እብዙ እግዚአብሔር ወልድ፣ እንዲሁም ሕያው ቃሉ ታማኝ መሆናቸውን እንጠራጠርም። እኛም በሂደት ውስጥ ታማኞች የመሆን ዕድገት ሲኖረን እንደምንችል ስንረዳ በጣም ደስ ይለናል።

እግዚአብሔርን ብንከዳው ወይም ከእግዚአብሔር ጉያ ብንወጣ (ብንሸሽ) የልጅነት መብታችንን እናጣለን፤ ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ይቋረጣል። እኛ ታማኝነታችንን ብናንድልም፤ እግዚአብሔር ግን ለራሱ ታማኝ ስለሆነ፤ የሰጠንን ተስፋ አያፈርስም። ኃጢአታችንን ተናዝዞን ብንመለስ ግን፤ እንደገና መልሶ ይቀበለናል። ይቅር ብሎ ቀድሞ የነበረን ግንኙነት ለማደስ ፈቃደኛ ነው። እግዚአብሔር ለሰጠው ተስፋ ፍጹም ታማኝ ነው። “እደርጋለሁ” ብሎ የገባውን ተስፋ፤ እየደጋገምን ኃጢአት ብንሠራም እንኳን ቃሉን ይጠብቃል። መጽሐፈ መሳፍንትን ብናነብ የእግዚአብሔርን ይቅር ባይነት ባሕሪ በግልጽ ማየት እንችላለን። እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ላይ ሲያምኑ ለጠላቶቻቸው አባልፎ ይስጣቸዋል። መከራው ሲበዛባቸውና ሲጫናቸው ወደ እግዚአብሔር በመጮኽ ምህረቱን ይለምናሉ። እግዚአብሔርም ጩኸታቸውን ለምቶ ይራራላቸውና ከመከራና ከጭንቀት ያወጣቸዋል። ብዙም ሳይቆዩ እንደ ገና በእርሱ ላይ ያምኑና እግዚአብሔር ለቅጣት አባልፎ ይስጣቸው ነበር።

በዚህ ዓይነት የእነርሱ ተደጋጋሚ እመጽ፤ የእግዚአብሔርን ተደጋጋሚ ምህረት እናያለን። ስለሆነም ሁላችንም የእግዚአብሔር ታማኝነት ያስፈልገናል። ታማኝነት ራሳችንን ለጌታ አባልፈን ከሰጠነው እማኞችም ይጠበቅብናል። እግዚአብሔር ከክርስቲያኖች እንጂ ከማያምኑት የዓለም ሰዎች ወይም እምነት ከሌላቸው ሰዎች ታማኝነትን እይጠብቅም። ለዚህ ነው ጳውሎስ “ባለ ዐደራዎችም ታማኞች ሆነው መገኘት አለባቸው” (1 ቆሮ. 4፡2) ያለው። ማናችንም በሙሉ ታማኞች እይደለንም፤ ባንሆንም እንኳን የእግዚአብሔር ይቅርታ ሁልጊዜ ሙሉ ነው። ለታማኝነት ዝንባሌ ይኑረን እንጂ፤ ገና ከፍጹምነት አልደረስንም። ታማኝ የሆነ ሰው ሲወድቅ፤ ድካሙን ለእግዚአብሔር ይናገራል። ከወደቀበት ተነስቶ መንፈሳዊ ጉዞን ይቀጥላል። ታማኝነት በጣም ከባድ ወይም እስከጋሪ ነው። ቃላችንን እንድንለውጥ ለሚገፉን ኃይል “እምቢ!” ማለትን ይጠይቃል።

“ታማኝነት” ምን እንደ ሆነ የበለጠ ለመረዳት ስለ ክርስቶስ ታማኝነት መረዳት ይጠቅማል። ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም እስከ ሞት ድረስ የታመነ ሆነ። በታማኝነታቸው ዓለም ያደነቃቸው በሥጋዊውም ሆነ በመንፈሳዊው ዓለም ብዙዎች አሉ። ዓላማቸውን ከፍጹሟ ለማድረስ ጸንተው የቆሙ ታማኞች፤ ደፋሮች፤ የተነሱበትን ዓላም እስከ ፍጻሜው ለማድረስ በዘመናት በኃይል ታግለው ሕይወታቸውን አሳልፈው የሰጡ ብዙዎች ናቸው። እንደዚህ ዓይነቶቹን ታሪክ በቀላሉ አይረሳቸውም። አንዳንዶቹ የእግር ፍቅር ያቃጠላቸው፤ አገራን፤ ድንበራን፤ ልጆቹን፤ ሚስቱን እላለካም በማለት ሕይወታቸውን የሰጡ ናቸው። በአገራችንም ብዙ ታማኞች፤ ደፋሮች በምብና በመትረየስ፤ እንዲሁም በታንክ ሊወጋቸው የመጣውን ጠላት በመሸሸ ፈንታ፤ በጋሻቸው ለመመከት፤ በጠራቸው ለመውጋት በቆራጥነትና በታማኝነት በመታገል ላይ እያሉ ሕይወታቸውን የሰጡ ብዙዎች ናቸው። ዛሬ የእኔና የእናንተ ታሪክ በእነርሱ ደም የተጻፈ፤ የሚያኮራ ታሪክ ነው። በቀላሉ የምንረሳው ከአዕምሯችን ፍቀን የምናወጣው ታሪክ እይደለም። በዚህም ለእገራቸው የነበራቸው ታማኝነትን ያሳየናል።

እነዚህ ታማኞች ሕይወታቸውን ለሌሎች ሲሉ መስዋዕት በማድረጋቸው በአንዳንዶች ዓይን ሲታዩ ዕብዶች ይመስላሉ። እውነተኛነት ባላቸው ሰዎች ግን ሲደነቁ ይኖራሉ። ቁጥራቸው ይህን ያህል ብዙም ባይሆን፤ ዓላማችን እነዚህን የመሳሉ ቆራጦች፤ ደፋሮችና ታማኞች ባይኖሩባት ኖሮ ምን ትመስል ነበር? የሚያስደንቀው፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ለሚያምኑበት ፍልስፍና፤ እምነት ሲሉ ራሳቸውን በቆራጥነት ለሞት አሳልፈው የሚሰጡ መኖራቸው ነው። ለምድራዊው ነገር፤ ለሚጠፋውና ለሚረሳው ነገር ሰዎች ይህን ያህል ራሳቸውን በታማኝነት መስጠት ከቻሉ፤ እኔና እናንተማ ለሰማያዊው ነገር፤ ለሚወደንና ለምንወደው አምላካችን ምን ያህል ታማኝ መሆን ይኖርብን ይሆን?

3. አማኞች እስከ መጨረሻው ታማኞች መሆን አለባቸው

በመንፈሳዊ ሕይወት እስከ መጨረሻው ድረስ ለመዘለቅ፤ ታማኝነትን ይጠይቃል። የክርስትና ተግባራት አንድ ጊዜ ተሠርቶ የሚያበቃ ሳይሆን፤ በመቀጠል የሚሠራ ነው። እነሆ ሕይወት መጨረሻ ድረስ የሚሄድ በመሆኑ ታማኝነትን ይጠይቃል። የክርስትና ቀጣይ የሆኑ ተግባራት ሁሉ አንድ መሠረታዊ ዓላማ እንዳላቸው ጳውሎስ ሲገልጽ፤ “እንግዲህ ስትበሉም ሆነ ስትጠጡ ወይም ግናቸውንም ነገር ሲታደርጉ፤ ሁሉንም ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉ” ይላል (1 ቆሮ. 10፡31)። ጳውሎስ እዚህ ላይ “ስትጸልዩ ወይም ስለ

ክርስቶስ ስትመስክሩ ሁሉንም ስእግዚአብሔር ክብር እድርጉ” እላለም። መመስከርም ሆነ መጸለይ የሚያሰፈልገው ስእግዚአብሔር ክብር እንደሆነ ግልጽ ነበር። ስለዚህ ለክርስቶስ ክብር መዋል ያለበት መንፈሳዊ ነገር ብቻ ሳይሆን መንፈሳዊነት የሌላቸውም ተግባራት ሁሉ ይኸውም፤ መብላታችንና መጠጣታችን እንኳን ለክርስቶስ ክብር መሆን እንዳለበት ለመግለጽ ነው።

እውነተኛ መንፈሳዊ ሰው፤ ያለበት ሁኔታ ቀላል ባይሆንም ለጌታው ሁልጊዜ ታማኝ መሆን አለበት። የመንፈሳዊ ሕይወት እንቅስቃሴያችን ተጀምሮ እንድንታየው የሚቆም ባይሆን፤ እስከ መጨረሻው መዝለቅ ያለበት ነው። ይሁን እንጂ፤ እስከ መጨረሻው ድረስ ጸንቶ ወይም ታማኝ ሆኖ መዝለቅ ቀላል እንዳልሆነ የታወቀ ነው። ጳውሎስ “ስለዚህ ተስፋ እንቆርጥም፤ ምንም እንኳን ውጫዊው በውኃታችን ቢጠፋ፤ ውስጣዊው በውኃታችን በየቀኑ ይታደሳል” ይላል (2 ቆሮ. 4፥16)። ጳውሎስ ይህን ቃል በሚጽፍበት ወቅት የራሱ የሆነ ችግር ነበረው። በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ምክንያት በብዙ ችግር ውስጥ አልፏል። ወደ ከተማው ሲገባ የአይሁድ መሪዎች በጣም ተቃውሞ እስኪነሳቸው በስነበረገ ወደ ሌላ ከተማ ስመሄድ ሲነሳ መንፈስ ቅዱስ ከልክሎት እንድንመጥ ተኩል ያህል ቆየ (ዮሐዋ. 18፥6-11)። ጳውሎስ በዚህ ሁሉ ውስጥ ሲይልፍ፤ ተስፋ መቁረጥ ቢሰማው፤ አይፈረድበትም ነበር።

የታማኝነት የመንፈስ ፍሬ ያለው እውነተኛ መንፈሳዊ ሰው፤ በማንኛውም እስከጋሪ ሁኔታ ውስጥ ሲያልፍ ቶሎ ተስፋ ከመቁረጥ ይልቅ፤ ልቦናው ሆኖ ይገኛል። ሁኔታው እየከፋ ቢመጣም፤ ጸንቶ ይቆማል እንጂ “ተሸንፈ አስሁ” ብሎ እጁን እይሰጥም። ነገር ግን የተጠራበትን ዓላማ እስከ መጨረሻው ለማድረስ ወይም ለመፈጸም፤ ሳያወላውል በታማኝነት ጸንቶ ይቆማል። ጳውሎስ በቆሮንቶስ ውስጥ በአይሁድ መሪዎች ትልቅ ተቃውሞ ደርሶበት ካለፈ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሌላ እስከጋሪ ሁኔታ አጋጥሞት ነበር። በቂሳር ፊት “ይግባኝ” በማለቱ ጉዳዩ በቂሳር እስኪታይለት ድረስ “በቁም-እስር” መቆየት ነበረበት። በሮም ሕግ መሠረት በዚህ ወቅት የነበሱት ሰዎች ካልቀረቡ፤ እስረኛው እስራ ስምንት ወር በቁም እስር ውስጥ ከቆየ በኋላ በነጻ ይለቅ ነበር። ጳውሎስን የከሰሱት አይሁዶች ጳውሎስን ለፍርድ በቂሳር ፊት ማቅረብ አልፈለጉም። ምክንያቱም ሊያስፈርድበት የሚያስችል ክስ ሊመሠርቱበት እንደማይችሉ ሰላወቁ፤ እስራ ስምንት ወር በእስራት ውስጥ መቆየቱን ስለመረጡ ነው። ይህን ሲያደርጉ ጳውሎስ ለሁለት ዓመት ያህል የቁም-እስር ላይ በመሆኑ ለተወሰነ ጊዜ ቢሆን ሕዝቡን እንዳይሰብክ ዕድል ለማሳጣት፤ እንዲሁም በአገልግሎቱ ላይ እንዳንድ ጥያቄ እንዲፈጠር ለማድረግ ጭምር

ነበር። በዚህ ጊዜ ውስጥ ጳውሎስም ሆነ ጥቂት ወዳጆቹ ተስፋ ሳይቆርጡ በትዕግሥት ተሞልተው ይጠብቁ ነበር። በእስያ ይደግፉት የነበሩትን ወዳጆቹን ሲያጽናናቸው፤ “ስለዚህ ይህ ስለ እናንተ የምቀበለው መከራ ክብራችሁ ስለሆነ ተስፋ አትቁረጡ ብዬ እለምናችኋለሁ” (ኤፌ. 3፥13) በማለት ልባቸው እንዳይሰሳ (ተስፋ እንዳይቆርጡ) ይመክራቸዋል። ጳውሎስ በታሰረበት ወቅት እንዳንዶች ከእስራቱ ቶሎ እንዲፈታ እንደሚጸልዩለት የታወቀ ነው። ብዙ በመጠበቃቸው ምክንያት ተስፋ እንዳይቆርጡ በማሰብ ነው መልዕክቱን የጻፈላቸው።

“ታማኝነት” ማለት በእምነት መሞላት፤ በጌታና እንዲሁም በተስፋው መታመን ማለት ነው። የክርስትና ሕይወት ለሚጠይቀው ሙሉ መሰጠት ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍልም ለመክፈል ቁርጥ ውባኔ ማድረግ አስፈላጊ ነው። ታማኝነት፤ መልካም ሕይወት ለመኖር ተስፋ (ቃል) መግባት ብቻ አይደለም። ነገር ግን ያመኑትን በተግባር ላይ ማዋልን የሚጠይቅ ነው። “ታማኝነት” ሁለት ዓይነትን እምነት ይጠይቃል።

- አንደኛው፤ ወደ ላይ (vertical) ነው፤ ይኸውም ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት ታማኝ መሆንን፤
- ሁለተኛው፤ ወደ ጎን (horizontal) ነው፤ ይኸውም ሰው እርስ በርስ ባለው ግንኙነት ታማኝ መሆንን ይጠይቃል።

ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ግንኙነት ሲኖረንና ለእርሱም ታማኝነትን ሰና ሳይገኝ እርስ በርሳችን ያለንን ግንኙነትን ያሳምራል።⁴⁴ የታማኝነት ፍሬ ለማፍራት ከፈለግን፤ በክርስቶስ ማመን ብቻ ሳይሆን፤ እምነታችንን ተግባራዊ ማድረግ እለብን። ጳውሎስ የተሰሎንቄ ሰዎች በደረሰባቸው ሰደትና መከራ ጸንተው በመቆማቸው የተሰማውን ደስታ ሲገልጽ፤ “በደረሰባችሁ ሰደትና መከራ ሁሉ በመጽናታችሁና በእምነት በመገኘታችሁ፤ የእግዚአብሔር እብ ያተ ክርስቲያናት በሆናችሁት በእናንተ እንመክላን” (2 ተሰሎ. 1፥4) ይላቸዋል። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ባደግን ቁጥር፤ እርስ በርሳችን ባለን ግንኙነትም ታማኞች እንሆናለን።

እግዚአብሔር በባሕሪው ታማኝ ስለሆነ፤ እኛም እርስ በርሳችን ታማኞች እንድንሆን ይጠበቅብናል። ጳውሎስ ይህንን አሳብ ሲገልጽ፤ “ከልጁ ከጌታችን ከእያሉክ ክርስቶስ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ የጠራችሁ እግዚአብሔር የታ

⁴⁴ Mary Lou Carney. Spiritual Harvest, Abingdon Press, Nashville, TN 1987.

መነ ነው። ወንድሞች ሆይ መሊያየት በመከላከል አይኑር፤ ሁላችሁም ተሰማ ምታችሁ በአንድ አሳብና በአንድ ዓላማ ጸንታችሁ ኑሩ ብዬ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እለምናችኋለሁ" (1 ቆሮ. 1፡9-10) ይላል። እግዚአብሔር ለሰጠው ተስፋ ጽኑ እንደሆነው ሁሉ፤ እኛም ለምንሰጠው ተስፋ ጽኑዎች መሆን አለብን። የተነሳንበት ዓላማም ሆነ ተግባር ንጹህና የማይነቀፍ መሆን አለበት። ታማኝ መሆን በማንኛውም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እምነት የሚጣልብን ሆነን መገኘት ነው። ታማኞች ሰንሆን፤ ሰዎች እምነታቸውን የሚጥሉብን፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር ቅርበት ያለን ያደርገናል። ታማኝነት ቆራጥ ከሆነ የክርስትና ሕይወት የሚመጣ ነው። ከወላዎቹነትና ከአስመሳይነት፤ እንዲሁም ከማመንታት ነጻ ያደርገናል። የዕብራውያን ጸሐፊ "የተስፋን ቃል የሰጠን ታማኝ ስለሆንን አሁን አምነን የምንመሰክረውን ተስፋ ሳናወላውል አጥብቀን እንያዝ" (ዕብ. 10፡23) ይላል። "እለማወላወል" የታማኝነት ባሕር (መሠረት) ነው።

ታማኝነት የእግዚአብሔርን ባሕር የሚያሳየን ሲሆን፤ የእርሱ ልጆች ከሆንን፤ የታማኝነት ባሕር ከእኛም ይጠበቅብናል። ሕይወታችን በታማኝነት መንፈስ ያልተሞላ ከሆነ፤ በከፍተኝነትና በህሰት ሕይወት ውስጥ እየኖርን ነው። ትንቢተ ሆሴዕ ውስጥ እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ ሲወቅሳቸው፤ "በዚህች ምድር በሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ላይ እግዚአብሔር የሚያቀርበው ወቅሳ አለው፤ ስለዚህ እስራኤል ሆይ! እርሱ የሚልህን ሁሉ ስማ፤ 'በምድሪቱ ላይ ታማኝነትና ፍቅር እግዚአብሔርንም ማወቅ ጠፍቶአል'" (ሆሴዕ 4፡12) ይላል። ታማኝነት በሌለበት ሕይወት ውስጥ ሁልጊዜ ራሱን የመውደድ፤ እግዚአብሔርን የመካድ ኃጢአት ይገኛል። ሙሉ በሙሉ ታማኞች ካልሆንን፤ ለሌሎች ኃጢአቶች ልባችንን መክፈታችን፤ ለሰይጣን ጥቃት መጋለጣችን አይቀርም።

ክርስቲያን ሰንሆን፤ የአባታችንን የእግዚአብሔርን መንፈሳዊ መልክና ባሕር እንደላለን። የእግዚአብሔርንም ባሕር መጽሐፍ ቅዱስ ሲገልጽ፤ "...እግዚአብሔር ለምላካችሁ በፍጹም የታመነ አንድ አምላክ ብቻ መሆኑን አስታውሱ፤ እርሱ ቃል ኪዳን ይጠብቃል፤ ለሚወዱትና ትእዛዛቱንም ለሚፈጽሙ ሁሉ እስከ ሺ ትውልድ ድረስ ዘላለማዊ ፍቅሩን ያሳያል" (ዘጳ. 7፡9) ይላል። በመንፈስ ቅዱስ እማካኝነት ከእግዚአብሔር ጋር ቅርብ የሆነ ግን ኾነት ይኖረናል። ከክርስቶስ ጋርም ከወራሽነት ደረጃም ከፍ እንላለን። እርሱን ለመከተል፤ በዚህ ኃጢአተኛው ዓለም የክርስቶስ አምባሳደር መሆንን ትልቅ ክብደት ልንሰጠው ይገባል። የታማኝነት ፍሬ እንድናፈራ እንጂ፤ ዘመናችንን ወዲያና ወዲህ በማለት እያባከንን እንድንኖር አይደለም። በእኛ

ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር የሚያደርገው የባሕር ለውጥ አንደኛው "ታማኝነት" ነው። በትዳራችን፤ በዕለት ተግባራችን፤ በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ ታማኝነት መልካም የሆነ ተጽእኖ ያደርጋል። እግዚአብሔር ጽኑ አቋም ያለን ሰዎች እንድንሆን ይፈልጋል።

4. ሰው በተፈጥሮ ባሕሪው ታማኝ ያለመሆን ዝንባሌ አለው

"ታማኝነትን" የበለጠ ለመረዳት፤ ተቃራኒውን አሳብ ማወቅ ይጠቅማል።

➔ አንደኛው ተቃራኒ ቃል "ተለዋዋጭ" የሚለው ነው። በሕይወታችን ብዙ ተለዋዋጭ የሆኑ ሰዎች አጋጥመውናል። ሀባባቸውን የሚለዋውጡ፤ ታማኝነታቸውን የማይጠብቁ፤ ለቋማቸውን የሚለዋውጡ ብዙዎች ናቸው። በተፈጥሯቸው መረጋጋት የማይታይባቸው፤ ያለ ምክንያት አባባቸውን ቶሎ ቶሎ የሚለዋውጡ (ቀዥባራ)፤ በሰሜታቸው ብቻ የሚገፉ አሉ። ስለ ማንኛውም ነገር ግድ የላቸውም። ለምንም ነገር ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ አይሰጡም።

➔ ሁለተኛው የታማኝነት ተቃራኒ ቃል "የማያብቱማምን" የሚለው ነው። የማያብቱማምን፤ ወይም እምነት የማይጣልበት ሰው፤ የትኛውንም ነገር አምኖ ለእርሱ ኃላፊነት መስጠት በጣም ከባድ ነው። በደንብ የምናውቀውን ጌታ ሁላችንም እንታመንበታለን፤ ጥያቄው ግን፤ እርሱ በእኛ ይታመንብናል ወይ? ብዙዎቻችን በባሕሪያችን ተለዋዋጭነት ስለሚታይብን፤ ታማኝነታችን ያጠራጥራል። ሁሉ ነገር ሰላም በሆነበት ወቅት፤ ታማኝ ሆኖ መቆም ከባድ አይደለም። ነገር ግን መንገዱ ሲጠብብን፤ አንዳንድ ይሆናሉ ብዛን ያልጠበቅናቸው ነገሮች ሲደርብብን፤ ታማኞች ሆነን መቆም ያቅተናል።

የእስራኤል ሕዝብ ታማኝ ያልሆነ ሕዝብ ነበር። ከባቢሎን ምርኮ በኋላ የእስራኤል ሕዝብ ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው የፈረሰውን ቤተ መቅደስ እንደ ገና ቢሠሩም፤ የፈራረሰውን የከተማውን ቅጥር ግን መሥራት ያልቻሉ በት ጊዜ ነበር። ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ግንኙነት የተቀራረበ አልነበረም። ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነው መኖር ያልቻሉበት ምክንያት ምን ነበር? አንደኛው ምክንያታቸው ጥሩ መንፈሳዊ መሪዎች በማጣት ነበር። በወቅቱ ስለነበሩት ካህናት በነብዩ ሚልክያስ እማካኝነት እግዚአብሔር ሲናገር፤ "አሁን ግን እናንተ ካህናት ከእውነተኛው መንገድ ፈቀቅ ብላችኋል፤ በትምህርታችሁም ብዙዎችን አሳስታችኋል፤ ከእናንተ ጋር የገባሁትንም ቃል ኪዳን

አፍርሳችኋል። ለእኔ ፈቃድ ባለመታዘዝችሁና ስታሰተምሩም ሰዎችን በእኩልነት ባለመመልከታችሁ ምክንያት እኔም ደግሞ በእስራኤል ሕዝብ ፊት የተናቃችሁና የተዋረዳችሁ እንድትሆኑ አደርጋለሁ” (ሚልክ. 2፥8-9) ይላል።

ዛሬም ብዙ መንፈሳዊ መሪዎች ታማኝነታቸውን እያንደሉ ነው። መሪዎች ታማኞች መሆን ሲያቅታቸው ሕዝቡም የእነርሱን መጥፎ አርአያ የመከተል ዝንባሌ አለው። በሚልክያስ ዘመን ታማኝነታቸውን መጠበቅ ያቃታቸው ካህናት ብቻ ሳይሆኑ ሕዝቡም ጭምር መሆኑን ሲገልጽ “እኛ ሁላችን የአንድ አባት ልጆች አይደለንምን? ሁላችንን ሰፈጠረ አንድ አምላክ አይደለምን? ስለዚህ እርሰ በርሳችን የተሰዋወጥነውን ቃል ኪዳን ለምን እናፈርሳለን? እግዚአብሔር ከቀድሞ አባቶቻችን ጋር የገባውንን ቃል ኪዳን ስለምን እንኃወን?” (ሚልክ. 2፥10) እለ።

እግዚአብሔር ታማኝ እለመሆንን በቀላሉ የሚያልፈው ድካም አይደለም። እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ወይም ቃል ኪዳን እንደሚያከብር ሁሉ፤ እኛም ለሰጠው ተስፋ ታማኞች እንድንሆን ያፈልጋል። በሚልክያስ ዘመን የነበሩ መንፈሳዊ መሪዎች (ካህናት) ታማኞች ሆነው መቆም ባለመቻላቸው የሚደርሰባቸውን እግዚአብሔር በሚልክያስ አማካኝነት ሲነግራቸው “የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ካህናት ሆይ! እነዚህ ይህ ማሰጠንቀቂያ የተሰጠው ለእናንተ ነው፤ በሥራችሁ ሁሉ ልታከብሩኝ ይገባል፤ ለቃሌ ባትታዘዙ ግን መርገምን እልክባችኋለሁ፤ በረከታችሁንም ወደ እርግግን እለውጣለሁ፤ ይህንንም የማደርገው ትእዛዜን ከልብ ባለመገንዘባችሁ ነው” (ሚልክያስ 2፥1-2) ይላል። እግዚአብሔር ሙሉ መሰጠትን ከፍተኛ ሥፍራ ሲሰጠው፤ ታማኝ እለመሆንን ግን በቀላሉ አያልፈውም። በሕይወታችን ሁላችንም እልፎ እልፎ ለእግዚአብሔር፤ ለቤተሰባችን፤ ለቤተ ክርስቲያናችን፤ ለቀጣሪዎችን፤ እንዲሁም ለራሳችንም ታማኞች ያልሆንበት ጊዜ አለ። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሲኖር የታማኝነት ባሕርን በውስጣችን ይፈጥራል።

5. ታማኝነት ዋጋ ያስከፍላል

እየሱስ “...እስከ ሞት ድረስ ታማኝ ሁን፤ የሕይወት አክሊል እሰጥሃለሁ” (ራዕይ 2፥10) ሲል፤ እስከ መጨረሻው ታማኞች እንድንሆን ሲመከረን ነው። “ታማኝነትህን ከማጣትህ በፊት... ከመካድህ በፊት ሙት... ይህን ካደረግህ፤ የሕይወት አክሊልን እኔ እሰጥሃለሁ” ማለቱ ነው። ሽልማታችንም ጊዜያዊ ነገር ሳይሆን፤ ዘላለማዊ የሆነ የሕይወት አክሊል ነው። ታማኝነት ሽልማት

የሚያለጥ ብቻ ሳይሆን፤ ከፍተኛ ዋጋም ያስከፍላል። ብዙዎች ታማኞች ሆነው በመቆማቸው፤ ከፍተኛ ዋጋ የከፈሉ አሉ።

- ➔ አብርሃም ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆኖ በመገኘቱ፤ እንዴት ልጁን ለእግዚአብሔር መስዋዕት እድርጎ ለማቅረብ ፈጽሞ እላመነታም።
- ➔ አቡኔር ለሕዝቧ በነበራት ታማኝነት ምክንያት ሕይወቷን አሳልፋ ለመስጠት ዝግጁ ነበረች።
- ➔ ዳንኤል ለእምላኩ ታማኝ ሆኖ በመቆሙ ለእንበሶች ታጣለ፤
- ➔ ሲድራቅ፤ ሚሳቅና አብደናን “ከእማላካችን በስተቀር ሌላ እምላክ አንሰግድም” በማለት በእሳት ውስጥ ተጣሉ።
- ➔ እስጢፋኖስ ለጠራኝ ጌታ ታማኝ ሆኖ እቆማለሁ በማለቱ በድንጋይ ተወግሮ ሞተ።
- ➔ ጴጥሮስና ሌሎች ሐዋርያት የለማዕታትነት ሞት ቀመሱ።

ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር ታማኞች እንድንሆን ከእኛ ይጠብቃል። እውነተኛና ታማኝ የሆነ የክርስቶስ ተከታይ፤ ጌታውን በመከተሉ ምክንያት የሚያስከፍለውን ዋጋ ለመክፈል ፍጹም ዝግጁ ነው። የበለሰ ክርስቲያን ተለይቶ ከሚታወቅበት ምልክቶቹ መካከል አንደኛው ለጌታው የሚያሳየው ታማኝነቱ ነው። እየሱስ በተራራው ሰብክቱ፤ “ስለ ጽድቅ ስደትና መክራን የሚቀበሉ መንግሥተ ሰማይ የእነርሱ ስለ ሆነች ደስ ይበላቸው” እለ (ማቴ. 5፥10)።

ታማኝነት በጣም እስፈላጊ ይሁን እንጂ፤ በሕይወታችን ውስጥ ተግባራዊ ለማድረግ በጣም ከባድ ነው። ሥጋችን ደካማ በመሆኑ በሚያጋጥመን ትግል ውስጥ የመሸነፍ ዝንባሌ ያለን ነን። ጳውሎስ ይህንን ሲገልጽ፤ “...የሥጋ ምኞት ከመንፈስ ምኞት ጋር ተቃራኒ ነው፤ መንፈስና ሥጋ እርሰ በርሳቸው ይቃረናሉ፤ ስለዚህ እናንተ የምትፈልጉትን ማድረግ አትችሉም” ይላል (ገላት. 5፥17)። የሚያጽናናን ግን፤ ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር አሰረክበን በመንፈስ ብንመራ፤ (ገላት. 5፥18) እግዚአብሔርን መምሰል የምንችል መሆናችን ነው። እግዚአብሔርን የምንመስልበት አንደኛው ምልክታችን “ታማኝነት” ነው። በታማኝነት ጸጋ ውስጥ ለማደግ በመንፈስ ቅዱስ እማካኝነት እግዚአብሔርን የመምሰል ፍላጎት በውስጣችን እንዲኖረን ያስፈልጋል። በታማኝነት ጸጋ ውስጥ ለማደግ የእኛ ፍላጎት ብቻ በቂ አይደለም። የራሱን ድርሻ እንዲፈጽም ፊታችንን በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ማንሳት አለብን። የውስጥ ፍላጎታችንን እይቶ በትግላችን አሸናፊዎች የምንሆንበትን፤ እስከ መጨረሻው ድረስ ታማኞች ሆንን የምንቆምበትን ጸጋ ያበላልናል።

በታማኝነታቸው ብዙዎች ሕይወታቸውን አሳልፈው መስጠታቸውን ቀደም ሲል ገልጸናል። ዛሬ ወንጌል ለእኔና ለእናንተ ሊደርስ የቻለው ብዙዎች በታማኝነት ዋጋ ስለከፈሉበት ነው። የእኔና የእናንተ ታማኝነታችን ምናልባት በሰይፍ በመታረድ፣ ወህኒ ቤት በመጣል አይፈተንም ይሆናል። ነገር ግን መራራ የሕይወት ጽዋ በመጣጣት ሊፈተን ይችላል። ከማንኛውም ነገር የበለጠ መንፈሳዊ ነገር ታማኝነትን ይጠይቃል። ታማኝነታችንን ለመግለጥ ሁሳችንም በሰይፍ መታረድ እያጋጥመንም ይሆናል። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱን “ከሁሉ በሚያንሰ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው፤ ከሁሉ በሚያንሰም የሚያምፅ በብዙ ደግሞ ዓመፀኛ ነው” ብሏቸው ነበር (ሉቃ. 16፥10)። ዛሬ በምድር ያልታወቁት በመጨረሻ ቀን፣ የእግዚአብሔር ክብር በሙላት በሚገለጽበት ቀን፣ በበው ዓይን ጎልተው የማይታዩት ጌታ ባስቀመጣቸው ሥፍራ ታማኞች ሆነው እስከ መጨረሻው የቆሙት ከታወቁትና ታላላቅ ተብለው ከሚጠሩት የበለጠ የሚከብሩ ይኖራሉ።

6. የታማኝነት ፍሬ በሕይወታችን እንዴት ማፍራት እንችላለን?

እንደ ሌሎቹ የመንፈስ ፍሬ፣ የታማኝነትንም ፍሬ በሕይወታችን እንድንፈራ በእኛ በኩል የምንወስዳቸው የራሳችን የሆኑ እርምጃዎች አሉ። ከሁሉም በፊት ማስቀደም ያለብን፣ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነትን መፍጠር ነው። ከእግዚአብሔር ጋር በንተባበር መሠረት እንዲሆንን፣ በቅድሚያ እርሱ ለኛ ያለውን ታማኝነት እንድናስተውል ያደርገናል። ዛፍ ፍሬ ለማፍራት ቅርንጫፉ ከግንዱ ጋር መጣበቅ እንዳለበት ኢየሱስ ከርስቶስ በምሳሌ አስተምሯል። ኢየሱስ “ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው፣ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም። እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል” አለ (ዮሐ. 15፥4-5)።

አንዳንድ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ መነቃቃት ባለበት ወቅት የታማኝነት ፍሬ ለማፍራት ከፍተኛ ፍላጎት ያሳዩና በሌላ ጊዜ በታማኝነት ሕይወት አይኖሩም። ይሄ የሚሆነው በራሳቸው የግል ደስታ ላይ ስለሚያተኩሩ ነው። ነገር ግን ከማንኛውም ነገር የበለጠ በሕይወታችን ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ከፈጠርን፣ የታማኝነት ፍሬ ለማፍራት ውስጣችን ይኖራል። ፈሪሃ እግዚአብሔር ያለበት ሕይወትም እንኖራለን። በብሉይ

ኪዳን ዘመን ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ለሌዋውያን፣ ለካህናትና አንዲሁም ለታወቁ የአገር ሽማግሌዎች፣ “...እግዚአብሔርን በመፍራትና ለእርሱ በታማኝነት በመታዘዝ ሥራችሁን ፈጽሙ” የሚለውን መመሪያ ሰጥቷቸው ነበር (2 ዜና መዋዕል 19፥9)። ታማኝነት እግዚአብሔርን በመፍራት ጋር የተያያዘ ነው። የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ፍጹምነት ስናስብ፣ ውበጣችን በፍርሃትና በአድናቆት የተሞላ ይሆናል። እግዚአብሔር ከማንኛውም ነገር በላይ መሆኑን ስንረዳ፣ ለእርሱ ታማኝ መሆን አስፈላጊ እንደሆነ አንገነዘባለን። ልባችን እርሱን ብቻ ደስ ለማለት ሁልጊዜ ይፈልጋል።

የታማኝነት ፍሬ ለማፍራት መጀመሪያ የሁሉ ነገር ፈጣሪ የሆነው ኃያሉ እግዚአብሔር በውስጣችን የሚኖር መሆኑን ማወቅ አለብን። በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እግዚአብሔር በውስጣችን መኖሩን ስንረዳ የታማኝነት ፍሬ ማፍራት እንጀምራለን። ይህ ከሆነ እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ቀላል ይሆናል። እግዚአብሔርን መታዘዝ ከታማኝነት ጋር የተያያዘ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። የእስራኤል ሕዝብ ባለመታዘዛቸው ምክንያት በእግዚአብሔር መታመን እንዳቃታቸው ሙሴ ብዙ ጊዜ ይነግራቸው ነበር። “ሂዱ፤ አግዚአብሔር የለጣችሁንም የተሰፋ ምድር ውረሱ ብሎ ከቃደስ በርኔ በላካችሁም ጊዜ በእርሱ ላይ ዐመፀችሁ እንጂ አልተማመናችሁበትም፤ ለቃሉም አልታዘዛችሁም። እኔ ካወቅኋችሁ ጊዜ ጀምሮ በእግዚአብሔር ላይ እንዳመጽችሁ ናችሁ” አላቸው (ዘዳግም 9፥23-24)። እግዚአብሔር የለጣቸውን ምድር አንዲወርሱ (አንዲይዙ) አዟቸው ነበር። እነርሱ ግን በእግዚአብሔር መታመን አልቻሉም ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ ቢሆኑም፣ መታዘዝም ሆነ በእርሱ መታመን ስላቃታቸው፣ በእግዚአብሔር ላይ ጽኑ የሆነ እምነት አልከበራቸውም። ቲም ራይተር የተባለው ጸሀፊ፣ የታወቀውን ኤ. ደብልዩ ቶዘርን ጠቅሶ ሲጽፍ፤

“ወደ መታዘዝ የማያመጣውን እምነት፣ መጽሐፍ ቅዱስ እንደ እውነተኛ እምነት አይቆጥረውም። እንዲሁም ከእምነት ውጪ የሆነውን መታዘዝ እውነተኛ እንደሆነ አድርጎ አይቀበለውም። እምነትና መታዘዝ፣ ሁለት ጎን እንዳለው “ጎን-ቲም (ገንዘብ) ነው” አለ።⁴⁵

ለዎች ጌታን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው ሲቀበሉ፣ ለእግዚአብሔር ታማኝ ለመሆን ቃል ኪዳን ይገባሉ። ቃል ኪዳን ሁልጊዜ የጋራ ስምምነትን ይጠይቃል። ሁለቱም ወገን የሚያደርገው ነገር አለ። አማኞች በቃል ኪዳንናትን ውስጥ እግዚአብሔርን በሕይወታችን ዋና ማድረግ፣ መታዘዝ፣ መከተ

⁴⁵ Tim Riter. Deep Down,

ልና በጥልቀት እርሱን ማወቅ ሲሆን የእግዚአብሔር ድርሻ ደግሞ በአሁኑ ወቅት ሰፊ ይቅርታና ጸጋ፤ እንዲሁም በመጨረሻ ላይ መንግሥተ ሰማይን መስጠት ነው። እኛ ድርሻችንን መፈጸም ሲያቅተን፤ ከእግዚአብሔር ጋር የገባውን የእምነት ቃል ኪዳን ማፍረሳችን፤ በአቋማችን ማወላወላችን ይሆናል። ነገር ግን ሰንታዘዘው፤ "እግዚአብሔር ሆይ! ለእኔ በጎ የሆነውን ነገር ከእኔ የበለጠ ታውቃለህ፤ አንዳንድ ነገር በይገባኝም እንኳን ጥቅሙና ትክክለኛነቱ በአሁኑ ወቅት ባይታየኝም፤ ያልከኝን ሁሉ ለማድረግ ፈቃደኛ ነኝ" ማለታችን ይሆናል። መታዘዝ ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርበን፤ ታማኞች እንድንሆን የሚያደርገን ነው።

ታማኝ መሆን ያለብን ለእግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን፤ ለሰውም ታማኞች መሆን አለብን። ሌሎችን በመልካም ነገር ሳንነካ ለእግዚአብሔር ታማኞች መሆን አንችልም። ብዙ ጊዜ ሰዎችን በሚያደርጉት ነገር፤ እንገምታቸዋለን። ቀልለው ሰናገኛቸው፤ ለእነርሱ ልናደርግላቸው ያለብነው ነገር ይቀንሳል። መልካም ሆነው ካላገኘናቸው፤ የእኛ ታማኝነት አይገባቸውም እንላለን። ነገር ግን መልካም ወይም በጎ ከሆኑልን፤ ለእነርሱ ያለን ታማኝነት ጽኑ ይሆናል። እኛ ለሰዎች የምናሳየው ታማኝነት እንደ ሁኔታው ይለዋወጣል። የሚያስደስተንና የሚያጽናናን ግን እግዚአብሔር ለሰዎች ሁልጊዜ ታማኝ የሆነ አምላክ መሆኑ ነው። ታማኝ የሚሆነውም ሰው በሚያደርገው ነገር ላይ የተመሠረተ ሳይሆን፤ የእጁ ሥራዎች በመሆናቸውና በእርሱ ዘንድ ከፍተኛ ዋጋ ያላቸው በመሆናቸው ነው። እኛም ሰዎችን እግዚአብሔር እንደሚያያቸው ማየት ስንችል፤ የማይገባቸውም ቢሆኑ እንኳን ታማኞች ለመሆን ይቀለናል። ኢየሱስ "…በእውነት አላችኋለሁ ከእነዚህ ከወንድሞቼ አነስተኛ ለሆነው ለአንዱ እንኳ ያደረጋችሁት ሁሉ በአኔ አንዳደረጋችሁት ነው…" ሲል አስተማረ። የእግዚአብሔር የእጆቹ ሥራ ለሆኑት ሰዎች የምናደርገው ነገር፤ ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር ያሰንን ፍቅር ስለሚያሳይ ነው። የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሳንወድ፤ እግዚአብሔርን መውደድ አንችልም።

ለእግዚአብሔር ታማኞች ለመሆን ከፈለግን፤ ከሰዎች ጋር በሚኖረን ግንኙነትም ላይ ታማኞች መሆን አለብን። አንዱን ሰው "እጽልይላህ" ካልነው፤ የገባውን ተስፋ አክብረን በታማኝነት ልንጽልይለት ይገባናል። ጸሎት ብቻ ሳይሆን ሌላም ነገር ለማድረግ ቃል ከገባን፤ የገባውን ቃል በአግባቡ መፈጸም አለብን። ከሰዎች ተውሰን የወሰድነውን ዕቃ፤ የተበደርነውን ገንዘብ በታማኝነት መመለስ ይገባናል። ለሰዎች የገባውን ተስፋ የማንጠብቅ ከሆን፤ ለእግዚአብሔርም ታማኞች አለመሆናችን እንደሆነ እንወቅ። በእግዚአብሔር

ፊት አቋም የለሽ መሆናችን ነው። የታማኝነት ፍሬ በሕይወታችን እንድናፈራ፤ የአቋም ሰዎች፤ የገባውን ተስፋ የምንጠብቅ መሆን አለብን።

እኔና እናንተ ለመሆኑ የታማኝነት ፍሬ ማፍራት የምንችለው ነው? የታማኝነትም ሆነ ሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ፍሬን አማኝ በራሱ ጥረት የሚያፈራው ፍሬ አይሁን እንጂ፤ ማድረግ ያለበትና ማድረግ የሌለበት የራሱ ድርሻ አለው። ድርሻውም፡

- ➔ የእግዚአብሔርን አርዳት ለማግኘት መጸለይ አለበት። "በጠራሁህ ጊዜ ለማሸነፍ በብርታትህም አበረታሽኝ" (መዝ.138፥3)። ዘማሪው የጸለየውን ጸሎት እግዚአብሔር ሰምቶ እንዳበረታው ይመስክራል።
- ➔ በትንሹ ነገር ታማኞች መሆን አለብን። "በትንሽ ነገር የታመነ ሰው በትልቅ ነገርም የታመነ ይሆናል። በትንሹ ነገር የማይታመን ሰው ግን በትልቅ ነገርም አይታመንም" (ሉቃ. 16፥10)።
- ➔ በእግዚአብሔር ኃይልና ብርታት መደገፍ አለብን። "...ክርስቶስ በሚሰጠኝ ኃይል ሁሉን ነገር ማድረግ አችላለሁ" (ፊልጵ. 4፥13)።
- ➔ ሥጋችንን ማሸነፍ አለብን። "...በውኑቴን እየተቆጣጠርሁ እንዲታዘዝ ዝልኝ አደርጋለሁ" (1 ቆሮ. 9፥27)።

7. ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር ታማኞች ያደርገናል

አብርሃም አንዱን ልጁን ይሰህቅን አስሮ መስዋዕት ማቅረቢያው ላይ ሲያጋድመው፤ የአባቱን ዐይን እያየ በአዕምሮው ውስጥ ይመላለስ የነበረው አሳብ ምን ይሆን? አባቱ በጣም ይወደው እንደነበረ በፍጹም ልብ ያውቅ ነበር። በስተእርጅና የተወለደ ታምራዊ ልጅ መሆኑን ብዙ ጊዜ አባቱ አብርሃም ሲናገር ስምቷል። አሁን መስዋዕት አድርጎ ሊያቀርበው ሲዘጋጅ "ምን ማድረግ ነው?" በማለት የአባቱን ፍቅር እንዳልተጠራጠረ እርግጠኞች ነን።

አብርሃምም ለእግዚአብሔር መስዋዕት አድርጎ የሚያቀርበውን የልጁን ዓይን እያየ በአዕምሮው ውስጥ የሚመላለሰው አሳብ ምን ይሆን? "እግዚአብሔር ሆይ! ልጅህን መስዋዕት አድርገህ አቅርብልኝ፤ ስትል በትክክል አዘኸኝ ነው? ወይስ ተላላኬ ይሆን?" ብሎ ሳይጠይቅ እንዳልቀረ እንገምታለን። አብርሃም ከዚህ በፊት እግዚአብሔር ስለተናገረው ድምጹን ለይቶ ማወቅ እንዳላቃተው እርግጠኞች ነን። እንደ ገና ለመስማት ቢፈልግ እንኳን፤ እግዚአብሔር ያልተናገረበት ጊዜ ስለ ነበረ፤ ከነፋሰ ሽውታ በስተቀር የሚሰማው

ነገር አልነበረም። በዚህ ጊዜ ነው አብርሃም በውስጡ የጭንቀት ማዕበል ከምን ጊዜውም የበለጠ እየበረታብን የሚመጣው። በእዕምሮው ውስጥ ድብልቅልቁ የወጣ በሜት፣ ይኸውም ሀዘን፣ ደስታ፣ ተሸናፊነት እንዲሁም ድል እድራጊነት ሳይሰማው አይቀርም ብለን እንገምታለን። ይህን ሁሉ ስሜቱን ድል ያደረገለት እንደ ነገር ብቻ ነበር። ያም "በይስህቅ በኩል ታላቅ ሕዝብ አደርገሃለሁ" ሲል የሰጠው ተስፋ ነው። አብርሃም ልጁ ሲሞት ማየት የራሱን ሞት ለመመስከር የቆመ እንደሚመስለው ግልጽ ነው። እግዚአብሔር ይበህቅን በተለምዶ ወደዚህ ዓለም ማምጣት የቻለው እግዚአብሔር፣ ቢሞት እንኳን በተለምዶ ከሞት እንደሚያሰነሳው ያምን ነበር። አብርሃም ካራውን እንስቶ ልጁን መስዋዕት ለማድረግ የቀረበው፣ ለእግዚአብሔር ካለው ታላቅ ፍቅር የተነሳ ነው። በዚህ ዓይነት ለእግዚአብሔር ታማኝ ለመሆን ያስቻለው ለእግዚአብሔር የነበረው ታላቅ ፍቅር እንደሆነ እንጠራጠርም። አብርሃም፣ ከምንጊዜውም የበለጠ ታማኝነቱ፣ ፍቅሩ፣ እምነቱና ታዛዥነቱ የተፈተነበት ጊዜ ነበር። አብርሃም ሁሉን ነገር ከመዘን በኋላ ውሳኔው እደገኛ፣ የእንድ ልጁን ሕይወት የሚያሳጠው ቢሆንም፣ "ለእግዚአብሔር ይህም ያንበበታል" በማለት አርምጃ ለመውሰድ እጁን በካራው ላይ አደረገ። የብዙዎቻችን ችግር የምንወደውን ነገር በጣም መውደዳችን ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠበቀውን ያህል በጣም አለመውደዳችን ነው።

8. በትንሹ ከታመንን፣ በትልቁ እንታመናለን

በብዙ ሰዎች ዘንድ ታዋቂነት የሌላቸው፣ በሕይወታቸው ትግል የበላ ላቸው፣ ዙሪያቸውን በመከራ የተከበቡ ቢሆኑም እንኳን፣ ያማረ ሕይወት ያላቸው እንዳንድ ሰዎች እጋጥመውናል። በሰዎች ዘንድ ታዋቂነት ሳይኖራቸውም፣ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ኃላፊነት በታማኝነት የሚፈጽሙ ናቸው። በመጨረሻው ቀን እግዚአብሔር እኔና እናገተን የሚጠይቀን "ምን ያህል የታወቃችሁ ነበራችሁ? ምን ያህል ሠርታችኋል?" የሚል ሳይሆን፣ "ለጠራችሁ ሥራ፣ ለሰጠችሁ ኃላፊነት ምን ያህል ታማኞች ነበራችሁ?" የሚል ነው። ዕድሜያችን በጨመረ ቁጥር፣ ዛሬ በብዙ ሰዎች ዘንድ ያልታወቁ እንዳንድ ሰዎች፣ እግዚአብሔር በሰጣቸው አገልግሎት ላይ ተሰልፈው በታማኝነት ኃላፊነታቸውን በመወጣታቸው እንድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት የነበሩ እንደሚሆኑ እናውቃለን። ማንም የማያውቀው አገልጋይ፣ ባላገር ወይም ጫካ ውስጥ ሆኖ እግዚአብሔርን በታማኝነት ካገለገለ፣ በሰለጠነ ከተማ ውስጥ ብዙ ሺ

ሕዝብ ከሚሰበሰቡበት፣ ያማረ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሚያገለግለው ታዋቂ አገልጋይ የበለጠ በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ሊሆን ይችላል።

እግዚአብሔር ታማኝነታችንን እንጂ፣ የሚያጨበጭቡልንና ከበር የሚመቱልንን ሕዝብ ብዛት አይመለከትም። እ.የሱሰ "በትንሽ ነገር ታማኝ የሆነ በትልቁም ይታመናል፤ በትንሽ ነገር ያልታመነ በትልቁም አይታመንም" አለ (ሉቃ. 16፥10)። ሕይወታችንን ራቅ አድርገን ተመልክተን፣ "ዛሬ ለተሰጠኝን ኃላፊነት፣ በሚቀጥሉት ሠላሳ ወይም አርባ ዓመት ውስጥ ታማኝ ሆኜ በማገልገል እዘልቀው ይሆን?" ብለን በመፍራት እንጠይቅ ይሆን? ስለ ወደ ፊቱ በማሰብ ከመጨነቅ ይልቅ፣ በሰው ዓይን ትናንሽ የሚመስሉትን አገልግሎታችንን በታማኝነት በየቀኑ ለመፈጸም እንሞክር። ለትንሹ ታማኞች ከሆንን፣ እግዚአብሔር ለትልቁ ነገር ያሰብልናል። ጆን ድሬቨር፣ ኤፍ. ደብልዩ. ፋብር ከጸፈው መጽሐፍ ጠቅሰው፣

"በትንሹ ነገር ታማኝ መሆን፣ ለትልቁ ነገር ዝግጆዎች ያደርገናል፤ በትንሹኞቹ ነገሮች ታማኝ መሆን፣ ራሳቸው ትላልቅ ናቸው። ...እግዚአብሔር ሁለት መሳክትን ወደ ምድር ልኮ እንደኛውን ዙፋን ላይ ተቀምጦ ሕዝቡን እንዲመራ፣ ሁለተኛውን ደግሞ አውራ ጎዳና እንዲጠርግ ቢያዝው፣ ሁለቱም በተለጣቸው የሥራ ኃላፊነት ላይ ተሰልፈው ደለ ብሏቸው እንደሚያገለግሉ የታወቀ ነው" አሉ።⁴⁶

የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 25 ላይ እ.የሱሰ ባቀረበው ምሳሌ፣ እንድ ጌታ ለሦስት አገልጋዮቹ እንዲነግዱበት ንብረቱን በወደራ እንደሰጣቸው ታሪካቸውን እናያለን። "ለእያንዳንዱ እንደ ችሎታው በመደልደል ለአንዱ አምስት ታለንት፣ ለሌላው ሁለት፣ ለሌላው ደግሞ አንድ ታለንት ሰጥቶ ጉዞውን ቀጠለ" ይላል (ማቴ. 25፥15)። አምስት ታለንት (መክሊት) የተሰጠው፣ ሌላ አምስት አትርፎ መጣ። ሁለት ታለን (መክሊት) የተሰጠው ደግሞ ሌላ ሁለት ታለንት አትርፎ መጣ። እነዚህ ነግደው ያተረፉትን ሁለቱንም አገልጋዮች ጌታቸው ሲያመሰግናቸው የተጠቀመው ቋንቋ አንድ ዓይነት ነው። "...ደግ አድርገሃል፤ አንተ መልካም ታማኝ አገልጋይ፤ በትንሽ ነገር ላይ ታማኝ ስለሆንህ በብዙ ነገር ላይ አሸምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግዢ" (ማቴ. 25፥22-23) አላቸው። እዚህ ላይ ጌታው አገልጋዮቹን እርሷ በርሳቸው እላወቃደራቸውም። በተሰጠው መክሊት ያልተጠቀመበት ሦስተኛው አገልጋ

⁴⁶ John M. Drescher. Spirit Fruit, Herald Press, Scottdale PA. 1974.

ይም፤ “ያተረፍኩት ለሁለቱ የሰጠሃቸውን ያህል ለእኔ አልሰጠኸኝም... አሳንሰህ ሰጠኸኝ ነው ያተረፍኩት” በማለት ምክንያት አላቀረበም። እም ስት የተሰጠውም ሆነ ሁለት የተሰጠው ለሁለቱም የተሰጣቸው መክሊት ትንሽ ነበር። ትንሽ ባይሆን ኖሮ “...በትንሽ ነገር ታማኝ ስለሆንህ በብዙ ነገር እሾምሃለሁ...” ባላለም ነበር። የእግዚአብሔር መንግሥት የተደራጀው በትንሹ ነገር ታማኞች የሆኑትን በብዙ ነገር ላይ በመሾም ነው። በየቀኑ በታማኝነት ቃሉን ማንበብና ማጥናት በጸሎት መትጋት ለእግዚአብሔር ፈቃድ መታዘዝ የአማኞች ሁሉ ኃላፊነት ነው። ለሁላችንም ይህን ዓይነት ትዕዛዝ ተለጥቶናል። ይህንን ኃላፊነት በታማኝነት እንፈጽማለን ወይ? እግዚአብሔር ኃላፊነት ሲሰጠን እርሱን አለመታዘዝ ወይም “እምቢ” ማለት ታማኝ እለመሆናችን እንደሆነ ብዙዎቻችን የተረዳው እንመስልም።

“ታማኝነት በሕይወቴ እስኪታይ ድረስ ገና ብዙ ይቀረኛል” ብለን እንል ይሆን? ለእግዚአብሔርም ሆነ ለሰው “አደርጋለሁ” ብለን የወሰንነውን ተስፋ የገባነውን መፈጸም እቅቶን በራሳችን ተስፋ ቆርጠን ይሆን? አንድ ማወቅ ያለ ብን እውነት ቢኖር የክርስትና ሕይወት በሂደት እንጂ በእንድ ጊዜ ከምንፈልገው የዕድገት ደረጃ መድረስ የማንችል መሆናችንን ነው። ለው በሥጋው ማደግ የሚያቆምበት ጊዜ እስ። መንፈሳዊ ዕድገት ግን ማብቂያ ስለሌለው ሁልጊዜ የመሻሻል የማደግ ዕድል እንዳለን መዘንጋት የለብንም። በሕይወታችን ክርስቶስን እየመለልን ሰንመጣ፤ ለእግዚአብሔርና ለገባነው ቃል ኪዳን ታማኞች እንሆናለን። ጳውሎስ የገላትያ አማኞችን “የምወዳችሁ ልጆቼ ሆይ! ክርስቶስ በውስጣችሁ እስኪቀረጽ ድረስ ስለ እናንተ እንደ ገና ምጥ ይዞኛል” ይላቸዋል (ገላት. 4፥19)። እኛም ለጠራን ጌታ ታማኞች ሆንን፤ እስከ መጨረሻው ድረስ እናጫችንን ርጠን በፊቱ እንድንቆም የእግዚአብሔር ፍላጎትና ምኞት እንደሆነ አንጠራጠርም።

11

ገርነት እግዚአብሔርን የመምሰል ባሕሪን ማሳየት

“የመንፈስ ፍሬ ግን ...ገርነት (የውሃት)...ነው” (ገላት. 5፥22)።

“እንግዲህ የእግዚአብሔር ምርጦችና ቅዱሳን የተወደዱትሁም እንደመሆናችሁ መጠን ርገራጌን ቸርነትን ገርነትን ትዕግሥትን ልበሱ” (ቆላ. 3፥12)።

ዓለማውያን “ገርነትን” (የዋህነትን) የሚመለከቱት እንደ ደካማነት ወይም እንደ “እቅጣቢነት” ነው። ብዙዎች “በኑሮ ከፍተኛ ደረጃ መድረስ የሚቻለው “ኃይለኛ” በመሆን ታግሎ በማሸነፍ ወይም ሌላውን ጠልፎ በመጣል